

નકલી કિતાબો ખરીદનાં પહેલાં કાદરી બીલીભારી કુંપનીની રજીસ્ટર્ડ
થયેલી કિતાબો બીલીભારી મંગાવવાનું
ધ્યાનમાં રાખવું.

બીલી કરામાત
Reg. —:ઉર્ફ:— નં. 116
ખાતી-નયે અમલીયાત.

—અનાવનાર, તથા છપાવી પ્રગટ કરનાર—
મીર સૈયદઅલી કાદરી બીલીભારીઆ.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું હેઠાણું—દેગડી સ્ટ્રીટ—બીલીભારી.

(આ બુક સને ૧૮૬૧નાં ૨૫મા એક્ટ મુજબ
રજીસ્ટર્ડ કરવા છે. માટે માલીકની રજાસિવાય
કોઈએ છાપવી અગર છપાવવી નહીં.)

આવૃત્તિ ત્રીજી.

સને ૧૮૨૨.

સને ૧૩૪૦ હીજરી.

નકલ ૨૦૦૦.

મુરત ચૌદાન પુલપર કી પાસે ચામેલા શંકર પ્રિન્ટર્સ
પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકળે જાણ્યું.

કીમત રા. ૦-૧૨-૦.

૫૫૦૭૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૬૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગ્રંથ ૩૨૧૮૮

વિષય ૮૭:૮૭

તીસરા-એડીશન.

દીખાયા

ઝાંઢા કરામાત,

ઉર્ફ

ખઝી-નયે અમલીયાત.

સાહેબો, યે અમલીયાતકી કિતાબ મેને ઇસલીયે
છપવાઈ, કે ઇસસે પેહલે મેરી બહોતસી કિતાબોંકો પબ-
લીકને બડી ફદ્દ, ઓર ઇજ્જતકી નિગાહસે દેખા હે. ઓર
હજારોં શાયેકીન, મેરી તાઝા તસવીફકી ખરીદારીકે હમેશા
મુતેઝર બને રહેતે હેં.

પેહલે અયસે અમલીયાત, ઓર ઉસકે લેફ, ઉસતાહ
અપને શાગીરહોંકો બડી ખીદમતકે બાદ બતલાયા કરતે થે.
આજ-કલ હરએક ઇદમકી કિતાબોં બાઝારસે ખરીદ કરકે,
હર શખ્સ અપને ઘર બચઠકે સીબનેકા આદી હો-ગયા હે.
ઇસલીયે અકસર કિતાબ બનાને-વાલે પુસ્તકે ફાયદે-કે લીયે
ઇધર ઉઘરસે વફલ કરકે કિતાબ છપવા દેતે હેં, ઓર

અસલી ખાતકા પતા નહીં લગાતે હેં. જસસે પરહને-વાલેકે કાયદે-કે બદલે નુકસાન હોતા હે. ઇસલીયે ઇસ ઇલમકી, ઓર કિતાબોંકી તરફસે લોગોંમેં એતેખાર (યકીન) ઉઠ ગયા હે. લેકીન મેંને બહોતસી કલમી ઓર છપી હુઇ કિતાબોંસે તહકીક કરકે, ઓર બહોત લોગોંકી ખુશામદેં ઓર ખીદમત કરકે, જો ચીઝેં હાસિલ કી હેં, વોહ આપ સાહેબોંકે પેશે નઝર કીયા હું. ઓર અમલીયાતકે કવાએદલી લીખ્તે ગયે હેં, કે જસસે આમીલકો કામચાળી હોવે, ઓર લોખ અપના શૌક પુરા કર સકેં. યે કિતાબકી સખ નકલેં ખલાસ હો-જાનેસે તીસરી ભરતબે છપવાઇ હેં.

યે કિતાબ મેંને બડી મેહનત, ઓર તજવીજસે જમા કરકે લીખ્તી હે. અગર ઇસસે કીસીકો ફાયેદા પહોંચે, તો મુજકો દુઆયે ખયેરસે યાદ કરે. ઓર ઇસમેં કીસી જગા ખતા નઝર આવે, તો મુજકો મોઆફ કરે. કયુંકે ખતા હરએક ઇનસાનસે હોતી હે.

આખીર સખસે અર્જ કરતા હું, કે એક વક્ત ઇસ કિતાબ-મેંસે ઝુર તજફા કરેં, કયુંકે બગેર આજમાઇશકે કુછ હાસિલ નહોગા. લેકીન બેખ ફાયેદા ન-ઉઠાવે.

શુાં બીલીમારા,

રાકીમ દુઆગા.

દેગડી-સ્ટ્રીટ,

મીર સૈયદઅલી ઠાહરી.

ઝીંદા કરામાત

ઉર્ફ

ખખી-નયે અમલીયાત.

ખિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

ખાઅહ હમ્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે હર ઇદમ ઓર ફનમેં ઉસ્તાદકી ઝુરરત હે, ખ-ગયેર ઉસ્તાદકે હરગીઝ મુખ-તદી બહરા-યાબ નહીં હો-સકતા. ખુસુસન ઇલમે અમલી-યાતમેં તો વાજીબ હે, કે જબ ઇસકે સીખનેકા કોઈ કર્દ કરે. તો અવલ કીસી ઉસ્તાદે કામીલસે તરીકે આમાલકે સીખે. ઓર ઇન્જાત હાસીલ કરે. જસ તરેહસે મુરશીદ ઇરશાદ ફરમાતે હે, ઉસી તરેહસે કરે. જરા ફરક નહો. ઓર યે યકીન રખે, કે જો મુરશીદને ફરમાયા હે, વોહ સહી હે. તો અપને દીલમેં જરા શક ન-લાવે, ઓર ઉસકો-હી બરહક સમજે, તખ ઉસમેં ઝુર ફાયેદા કામીલ હોગા. ઓર ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી મેહનત બરબાદ નહોગી, ઓર અગર ખે-ઇન્જાત, ઓર સાહેબે અમલકી તલકીન ખ-ગયેર, કોઈ

અમલ કીયા જાવે, તો કુછ પ્રાયેદા ન-હોગા. ઇસી સખખસે ના-વાકીફ આદમી અમલ પઢકર રજઅતમે' (ફીટકારમે') ગીરફતાર હો-જાતે હે, ઓર દીવાનોંકી તરેહ કુચા બ-કુચા મારે મારે ફીરતે હે, ફીર કોઇ ઇલાજ કારગર નહીં હોતા હે.

તાસીરાતે અસમાયે ઇલાહી હક હે, બાઝે મુનકેરીન તાસીરાતે અસમાયે હુસના, ઓર આયાતે કુરઆની વ-ગયરા સે, ઇનકાર કરતે હે. ઓર ઉસકો ફેઅલે અખસ (નીકમ્મા) સમ-જતે હે, ઓર કેહતે હે, કે ઇનમે' કુછભી તાસીર નહીં. ઇસકે પઢનેસે કયા હોગા, હમકો તો ખુદા પર તવકકુલ હે. ઓર ઇન બાતોંસે ઇજહારે તવકકુલ કરતે હે, રાહે હકકો છોડકર ગુમરાહ હો-ગયે હે. તરેહ તરેહકી અપની જાહીલાના તકરીરે' મીલાતે હે. ઉન ગુમરાહોંકો ખુદાયે તઆલા રાહે રાસ્ત દીખાવે મુનકીરોંકે કુફ્ર તોડનેકા તાસીરાતકે સુખુતમે' ચંદ દલીલે' લીખખી જાતી હે.

હક તઆલા અપને કલામે પાકમે' ઇરશાદ ફરમાતા હે, કે "વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને મા-હોવા "શીફા-ઉન." યાને "હમ ઉતારતે હે કુરઆનમે'સે, જીસસે લોગ શીફા પાવે." ઓર હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે "મલ-લમ યસ-તશારે બિલ-કુરઆને ફલા શીફાઆ-હુલ્લાહ." યાને જો કોઇ શીફા ન-હુંદે કુર-

આનસે, પસં નહીં શીક્ષા દેગા ઉસકો અલ્લાહ. યાને ફીર કીસી ચીજસે ઉસકો શીક્ષા ન-હોગી.

અસહાબે કીરામ, યોર અવલીયાયે ઉઝઝામને આયાતે કુરઆની, યોર દુઆયે પઠકર, અકસર ખીમારોં, વ-ગયરા પર દમ કરતે થે, યોર ઉલમાને ઇસ બારેમેં બહોત કુછ લીખ્યા હે. યોર મશાયેબે ઉમ્મતે મોહંમદીયોને આયાતે કુરઆનીસે સદહા ફીસમકે અમલીયાત, મુકર્રર કીયે હેં. ઉનઘી ઝકાત દેનેકે તરીકે અપને મુરીદોંકો તાઅલીમ ફરમાયે હેં. તો અયસે અમરે ઝાહીરસે ઇનકાર કરના નાહાનીકા કામ હે. હર સાહીબે અકલ, ઇસસે માહીર હે. કે ખાલીફ જલ્લ શા-નહુ ને, કોઈ ચીજ અયસી મખલુક નહીં કી, કે જીસમેં કુછ તાસીર નહો. અસમાયે ઇલાહી, યોર આયાતે કુરઆની, યોર દુઆયે, કે જો પાક હેં, ઉનમેં તાસીરેં ઝુર્ર હેં, યોર નફા, યોર નુકસાન, બ-અયને મુશાહીદા હોતે હેં. યોર કયામત તક યે સીલસીલા બારી રહેગા.

હર અમરમેં તરકીબકો બહા દબલ હે, બ-ગયેર તરકીબકે કોઈ ચીજ મોયરસર નહીં હોતી, મલસન અતીખ્યાને મરજોંકે લીયે નુસખે બતા દીયે. યોર ઉસકે ઇસ્તેમાલ કરનેકી તરકીબ, યોર વક્ત બતા દીયે, ઉસ તરકીબકે સાથ ઇસ્તેમાલ કરનેસે મુફીદ હોતે હેં. અગર કુછબી ઉસસે ખીલાફ

હુવા, તો કુછકા કુછ હો-ગયા. એગર કોઈ શખ્સ ના-વા-
 કીક બ-ગયેર પેહુછાને મરઝકે, હવાકી તાસીરાત દેખકર કોઈ
 નુસખા, ખીલા સોચકે લીખ દેવે, તો ઉસકે ઈસ્તીમાલસે
 સીવાયે નુકસાનકે કાયેદા ન-હોગા. મસલ મશહુર હે; કે
 “નીમ હકીમ ખત-રયે જાન. ઓર નીમ મુલ્લા ખત-રયે ઇમાન.”
 કોઈ મકાન, યા કપડા, યા ખાના, બિદુન તરકીબકે તૈયર
 નહીં હો-સકતા, અયસાહી અમલ પઢનેમેં ઓર તાવીજ
 લીખનેમેં તરકીબ, ઓર વક્ત મુકરર હે. ઇસલીયે સુફી-
 યોને અમલીયાતમેં વક્ત, પરહેઝ, ઓર સબ તરકીબેં ખતા-ઈ,
 કે જીસસે અમલ કરને-વાલેકી મેહનત ખરબાદ નહો. જખ
 તરકીબે ખાસ કે સાથ જો અમલ, યા તાવીજ કીયા જાયેગા,
 તો ઝુરર ઉસકી તાસીર હોગી. ઓર અગર યે કહા જાયે, કે
 હમને અમલ પઢે, ઓર તાવીજ લીખજે; લેકીન કુછભી
 તાસીર ન-હુઈ, તો ઇસમેં અપનાહી કુસુર હે. ના-વાકીક
 લોગ બદ એતેકાદ હોકર તાઅને કરતે હે. અગરચે ખુદા-
 વંદ લખાલાને સબ ઉમુરાતકો, કે જો હુયે હે, ઓર હોંગે,
 ઉનકો લોહ તકદીરમેં લીખ લીયે હે, મગર યેહભી હુકમ
 ફરમાયા, કે “ઉદ-ઉની અસ-તજીબ લકુમ”
 યાને મુજકો પુકારો, કે પહોચું તુમ્હારી પુકારકો, આકીલ
 કો આહીયે, કે તકદીરકે લીખે હુયે પર ગાફીલ ન-રહે,
 અપને મતલબકો ફરગાહે ઇલાહીમેં અર્જ કરતા રહે, યકીન

કરતા ચાહીયે, કે દુઆ હો. યા હવા, બ-ગયેર હુકમે ઈલા
 હીકે અસર ઉસકા આહીર નહીં હોતા. ચુનાંચે કલાચે
 પાકમે આયા હે, કે “લા ત-ત હર રકો જર-રતુન
 ઇલ્લા બે-ઈજ-નીલ્લાહ.” યાને, નહીં હીલતા કોઈ
 જરરા, મગર સાથ હુકમ અલ્લાહ-કે, કલી કીસીકો એક હવાસે
 ફાયેદા હોતા હે, ઓર કલી ઉસસે નુકસાનબી હોતા હે.
 નફા ઓર નુકસાન ખુદા-કે હાથલારમે હે. કીસીકો ઉસમે
 હાથલ નહીં, અગર દુઆ, ઓર હવાકી તાસીર, આહીર ન
 હો, તો ખ્યાલ કરના ચાહીયે, કે મરજીયે ઇલાહી ચુંહી થી,
 ઓર ઇસીમે બેહતરી હે. કયુંકે ઇનસાન બહોતસે કામોકો
 અપને લીયે નેક, યાને અછછા બનતા હે, ઓર હકીકતમે વોહ
 ઉસકે હુકમે ખુરે હોતે હે. ઓર જીનકો વોહ ખુરા બનતા હે,
 વોહ ખુદાયે અલીમકે ઇલ્મમે ઉસકે લીયે અછછે હે. જયસા કે,
 અલ્લાહ તઆલાને કલામે પાકમે ફરમાયા હે, “વ અસા
 અન તક-રહુ શય-અન, વ હોવા ખય-રહ લકુમ
 અન તોહીખુ શય-અવ, વ હોવા શર રહ લકુમ.”
 યાને વોહ શાયદ તુમકો ખુરી લગે, એક ચીઝ, ઓર
 બેહતર હો, તુમકો, ઓર શાયદ તુમકો ખુશ લગે. એક
 ચીઝ. ઓર વોહ ખુરી હો તુમકો. મશાયેખોને ચિલ્લોમે
 બયઠના ઇખત્યાર કીયા હે. ઓર તસબુદકી કિતાબોમે
 ચિલ્લા-કશી, ઓર ગોશા-નશીનીકે અકસર ફવાયેદ લીખે
 હે. ઓર ઉસસે સદહા તરેહકે ભેદ, આહીરી ઓર ખાતીની

મામલુમ હોતે હેં. હમારે અરખાએ તરીકતને ઉસકો ઇખત્યાર કીયા હે, ઝોર હજારોં ક્વાયેદ હાસીલ કીયે હેં.

બાબ પહેલા-અમલીયાતકે ચંદ કવાએદ,

આમીલ, યાને અમલ કરને-વાલેકો લાઝીમ હે, કે પા-ખંદે સુમ, ઝોર સલાત રહે. યાને નમાઝ પઢે, ઝોર રોઝે રખજે. તાકે નફસે અમમારા જેર હો. ઝોર કુવતે (હયવાની) બહા-મીયા દખી રહે. ઝોર અપને મજહબકે મોવાફીક, યાદે ઈલાહીમેં મશગુલ રહે. કે જીસસે તખીઅત હર વક્ત, નેક ખયાલકી તરફ મુતવજ્જા રહે.

અકલે હલાલ, ઝોર સીદકે મકાલ, યાને હલાલ ખાવે, ઝોર સજ ખોલે, હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે ફરમાયા હજરત સુલે કરીમ સલ. ને કે, પાક કરો ખાના અપના, તાકે દુઆ તુમહારી બહોત જલદ, અલ્લાહ તઆલા, અપની રહમતસે કુબુલ ફરમાવે, ઝોર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે અગર એક લુકમા હરામકી રોજસે કીસીકે પેટમેં જાતા હે, તો ચાલીસ રોજ તક, ઉસકી દુઆ કુબુલ નહીં હોતી. ઝોર હીલમેં સીયાહી આ-જાતી હે, આમીલકો વાજીબ હે, કે લુકમા હરામકા ન-ખાયે. હરામકા લુકમા ખાનેસે મુસ્તી

પથઢા હોતી હે, ઓર નીંદ ગાલીખ હોતી હે. ઓર જખ નીંદ ગાલીખ રહી, તો અમલમે ખામી આવેગી, ઓર મેહનત બરખાહ હોગી.

ઝુટ બોલનેસે પરહેઝ કરે, જો કોઈ ઝુટ બોલતા હે, ઉસકી ઝખાનસે તાસીર જાતી રહતી હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ સદકા દેના બેહતર હે, કયું-કે મોહતાજોંકા ખુશ હોના, ખુદાકી ખુશનુદીકા ખાએસ હે. ઓર રહમતે ઇલાહી, જોશ કરતી હે. ઓર સદકા દેને વાલા, અદ્વાહકા ખ્યારા હો-જાતા હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ તક' કરના (છોડદેના) હયવાનાતે જલાલી, વ જમાલીકા ઝુરૂર હે. જલાલી યે હે. ગોશત, મછલી, અંડા, વ-ગયરા. ઓર જમાલી યે હે, દૂધ, દહીં, મખખન; ઘી, વ-ગયરા. ઓર મકરૂહાત યે હે. જયસે લક્સન, ખ્યાજ, હીંગ, યા જો ચીઝ બદખુ-દાર હો, ઓર ઠકારબી જીસસે બદખુ-દાર આવે, કયુંકે મલાયેકાકો ઇસસે નીહાયત નફરત હે. હદીસે શરીફમે વારીદ હે, કે ફરમાયા, હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને કે, જો કોઈ ચીઝ બદખુ-દાર આવે, વોહ હમાસી મસજીદમે હાઝીર ન-હોવે. કે ઉસકી બદખુસે મલાયેકાકો અજીયત હોતી હે. જખ કોઈ શખ્સ, અમલ પઢને બયેઠતા હે, તો મોવક્કિલ ઉસકે ઝાહીર હોતે હે. અગર ઉસકે મોંહસે પઢતે વકત બદખુ નીકલેગી, તો મોવક્કિલ

નીહાયત પરેશાન હોઈને બદ-દુઆ કરેંગે; તો આમીલકો ફાયદેકે બદલે નુકસાન હોગા, પસ અયસે અમલોંમેં સીફ મુંગકી દાલ, ઓર ખુશક રોટી, ખાના પડતી હે. ઓર ખાઝ અમલોંમેં જવકી રોટી. સીફ નમક ડાલકર, ખાની પડતી હે. ઓર ખાઝ અમલોંમેં તો યહાં-તક પા-ખંદી હોતી હે, કે અપને હાથસે રોટી પકાની પડતી હે. ઓર વોહલી ખા-વુઝ પકાની પડતી હે.

આમીલકો ચાહીયે, કે હમેશા પાક, ઓર સાફ રહે. ઓર જબ અમલ પઢે; યા તાવીજ લીખ્જે, તો શુસલ કર લેવે, યા વુઝ કર લેવે, બ-ગયેર ઉસકે કલી અમલકા પઢના શુરૂ ન-કરે. ઓર ખ્યાલ રખ્જે; કે હમેશા કપડે પાક, ઓર સાફ રહે, કપડોંકી પાકી ખાતીનકી પાકી કરતી હે.

જબ અમલ પઢનેકા કરદ કરે, તો અવલ ગોશા-નશીનીકો ધખત્યાર કરે. ઓર અવ્વામ ઔરતેં, ઓર લડકોંસે અલગ રહે, તનહાઈ જગામેં અમલ પઢનેસે બહોત તાસીર હોતી હે, ઓર જીસ મકાનમેં બચકે, વોહ જગા પાક ઓર સાફ હો. ઓર ખુશખુસે વોહ મકાન મેહકા રહે, ઓર મુસલ્લે યા ચટાઈ પર બચકે, અગર ઝમીન પર બ-ગયેર ચટાઈકે બચકે, તો બેહતર હે, કયું-કે ઇસમેં આજીઝી સાખીત હોતી હે. ઓર આજીઝી ખુદાકી જનાબમેં બહોત પસંદ હે, બચેઠનેકી જગામેં અધેરા હો, તો બેહતર હે. અમલ પઢતે વક્ત ઇબલેકી

તરફ મોંઢ કરકે નમાઝકે કાઅદેમેં જીસ તરફ બચકતે
હેં, ઇસ તરફ હો-જાનું હોકે બચકે.

અમલીયાતમેં વક્ત ઓર જગાકા તાઅલ્લુક ખહોત ઝુર્રી
હે, યાને જીસ જગા પર, પેહલે દીન વઝીફા શરૂ કરે, ઉસી
જગા પર ખુદત પુરી હોતે તક પઢા કરે. ઓર પેહલે દીન જીસ
વક્ત પઢના શુરૂ કરે. ઉસી વક્ત પર હરરોજ પઢા કરે. ઓર
જીસ મુસલ્લે ઓર ચટાઈ પર, યા જગા પર પેહલે રોજ પઢે,
ઉસી-પર આખીર તક પઢે. અયસા ન કરે, કે આજ ઘરમેં
અમલ પઢા, તો કલ દરિયા-કે કીનારે પર ચલા ગયા, પરસું
કીસી બાગમેં, યા ઉસસે અગલે રોજ, કીસી મયદાનમેં
યા અગર આજ સુબોહકે પઢા, તો કલ શામકે વક્ત
પઢા. અયસા પઢનેસે અમલ દુરસ્ત નહીં હોતા હે. બાઝ
ચીલ્લાંમેં જહાં રાતકે અમલ પઢના પઠતા હે, વહીં સોના
પડતા હે, અયસે અમલ, અપને ઘરકે કીસી પાકીઝા
હુજરેમેં કરના ચાહીયે.

જબ તક ચીલ્લા, ફતેહ ન-હો, કુલ પરહેઝોંકી પા-બંદી
લાઝીમ હે, નશાદાર શયકા હરગીઝ હરગીઝ ઇસ્તીમાલ ન-કરે.
મસલન ભંગ; અરસ, ગાંજ, મદક, ચંદુ; અફયુન, શરાબ,
વ-ગયરા. ઇન ચીજોંકે સીચાયે, ફેઅલે બદસે-બી પરહેઝ
કરે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, ઓરતસે સોહબત કરનાબી
બંદ રખે. ચીલ્લા પુરા હોનેકે બાદબી અમલકે હર

રોજ ખીલા-નાળા એક દફા પઠ લેના ઝુરૂર હે. તાકે વીઈ
ઝોર ઈઝોરસે અમલ પર પુરા કળઝા હાસીલ રહે. ઝોર
ઉસકી તાસીર ઘટને ન-પાવે. કયું-કે વીઈ છોડ દેનેસે
અમલકી તાસીરમેં નુકસ આનેકા અદેશા હુવા કરતા હે.

અમલ પઢતે વક્ત, મતલુબકા ખ્યાલ, યાને તસબુર
ઝોર અપની મુરાદકા ખ્યાલ, પેશે નઝર રખે. જખ-તક મત
લબ હાસીલ ન-હો, તખ તક અપના ભેદ કીસીકો ન-કહે.

ખાઝે અમલોંમેં ખુશુર, યાને ખુશખુ-લી જલાની
પડતી હે. પસ તસખીર, ઝોર હુબકે લીયે સંદલે સુફેદ,
સંદલે સુખં, ઇલાયચી સુફેદ, કાપુર, ઉદ, અગર, ઇતરીયાત,
ખુશખુકી ખત્તી, યા ધુપ, વ-ગયરા. ઝોર કપડોંકો મોઅત્તર
કરના હો, તો કીસી સુફેદ રંગકા ઇતર લગાવે, મસલન
મોતીયા, ચમેલી, મોલસરી, કેવડા, કરના, ઝોર સંદલે સુફેદ
વ-ગયરા. ઝોર ખાઝોંમેં પોશાક કી પા-ખંદી લાઝીમ હુવા
કરતી હે. હુબ (મોહબ્બત) ઝોર તસખીરકે લીયે, સુફેદ
પોશાક, યા કેસરી, યા બફરાની, રંગકી પોશાક પેહને,
તસખીર (હુબ) યાને કીસીકો અપના તાબેદાર બનાના, ખાઝ
અમલોંમેં સીફં એકહી ચાદર ઝોઢની પડતી હે. ઝોર વોહ
એક લાંબી ચાદર લેકર આધી તલે ખાંધે, યાને નાફકે નીચે
ઝોર આધી ઉપર ઝોઢે, મગર સર ખુલા રેહને દેવે.

તસખીર, યા મોહબ્બત, યા હુબ, કા નકશ (તાવીજ) લીખ

નેકે લીયે, શાખે અનારે શીરીનકી કલમ બનાવે, ઓર ભાંડરાન યા
 કાજલકી સીયાહી બનાકર, ઉસમેં પાનીકે ઇવજ, શુલાબ યા
 અરકે કેવડા ડાલકર ખુશબુ-દાર કરવે. અયસી સીયાહી
 કે લીખખે હુયે તાવીજ, 'અમુમન યાતો દરીયામે' ડાલે
 જાતે હેં, યા હવામેં ઉડાયે જાતે હેં, યા પીલાયે જાતે હેં.
 યા ફતીલે બનાકર જલાયેલી જાતે હેં. ઓર ખાઝે અમલોંમેં
 એક પાકીઝા રીકાખીમેં પાકીઝા રેત ભરકે, ઓર શાખે અનારે
 શીરીનસે નકશ લીખકર મીટાતે જાતે હેં. યાને પેહલે એક
 નકશ લીખખા, ફીર ઉસે મીટા દીયા. ઓર ફીર દુસરા નકશ
 લીખખા, ઓર ઉસેલી મીટા દીયા. ફીર તીસરા લીખખા, ફીર
 ઉસેલી મીટા દીયા. અલા હાજલ કીયાસ, ઇસ તરેહ લીખતે
 ઓર મીટાતે જાતે હેં. હત્તાકે ઉસકી ગીનતી પુરી હો-જાતી
 હે. અયસે નકશ, અમુમન, યાને ખાસ કરકે સુખોહકે વક્ત
 સુરજ નીકલનેકે પેહલે શુરૂ કીયે જાતે હેં. ઓર સખસે
 બેહતર જગા અયસે કામકે લીયે, દરીયાકા પાકીઝા કીનારા હે.

હુખકે યાને મોહખતકે લીયે, જો અમલ શુરૂ કરે, તો
 છન દીનોંમેં ચાંદ બઢતા હો, ઉન દીનોંમેં શુરૂ કરે, યાને
 પેહલે, યા દુસરે હફ્તેમેં શુરૂ કરે, ઓર ઇસ કામકે લીયે
 નીચે લીખખે હુયે દીન, ઓર વક્ત, અછછે ગીને જાતે
 હેં. પીર, ખુધ; જુમઆ. વક્તે સુખોહ, ઓર શામ, ઓર
 રાત. ઓર અકસર અયસે અમલ, યા દુસરે અમલ નવચંદી

જુમેરાત યાને જીસરોજ જુમેરાતભી હો, ઓર ઉસી દીન ચાંદ-
રાતભી હો, ઉસકો નવચંદી જુમેરાત કેહતે હેં, ઉસ રોજ
અમલકો શુરૂ કરના બેહતર હે. અગર અયસા મૌકા ન-બને,
તો જુમેરાતસે શુરૂ કરે. બહોતસૈ અમલ, ઇશાકી નમાઝ
બાદ શુરૂ કીયે જાતે હેં.

જો અમલ જીનીયાત, યા હમઝાદકી હાઅવતકે હુવા
કરતે હેં. ઉનમેં અપને ગીલ્ હીસાર (કુંડલ) કરના પડતા હે
યાને અપને ગીલ્ કુંડલ, ખેંચના પડતા હે. વર ન ખૈશ
હોતા હે. કયું-કે જીન, યા મોવકિલ, સદમા પહોંચાવેં.
ઇસલીયે હીસાર કરના જુરૂર હે. હીસાર કરનેકા તરીકા યે
હે. સુરયે અલ-હમ્દ, ઓર ફુલહો-વલ્લાહ, ઓર આ-ય-તુલ
ફુરસી, યે તીનોં તીન તીન બાર પરહ-કર, છુરી પર હમ
કરકે, અપને ગીલ્ લકીરકા કુંડલ બનાવે, મગર વોહ ઇસ
તરકીબસે કુંડલ ખેંચે, કે દોનોં સીરે આપસમેં મીલ જાવેં.
ઓર રાસતેમેં કહીં હલકા યાને કુંડલ બિલકુલ ટુટને ન-પાવે.
બલકે અયસા કીયા કરતે હેં, કે દોનોં સીરોંકે મીલનેકે
મુકામ પર, છુરીકો ગાડ દીયા કરતે હેં, ઓર બાજે નહીંબી
ગાડતે, છુરીકો અપને પાસ રખ લેતે હેં. ઓર બાજે સીધે
હાથકી અંગુશ્તે શહાહત પર હમ કરકે, ઉસસે હલકા ખેં-
ચતે હેં. અંગુઠેકે પાસ વાલી ઉંગલીકો અંગુશ્તે શહાહત
કેહતે હેં. હલકેકે અંદર બાજે પાકીબા કપડા, યા મુસલ્લા

ખીછાકર બચઠતે હેં, બાજે લકડેકી ચોકી, રખકર ઉસ-પર
બચઠતે હેં. બાજે હલકેકે અંદર છુરી ઓર પાનીકા બરા હુવા
લોટા રખ-લેતે હેં. અલ-ગરજ, યે સબ બાતેં ઉસતાઠકે
બતાને પર મુન-હસર હે. ઇંબજન દેને-વાલા જીસ તરેહસે
બતાયે, ઉસી તરેહ અમલ કરના ચાહીયે. છુરી ઓર છડી,
ઓર પાનીકા લોટા, યે તીનેાં ચીજેં અપને પાસ હલકેકે
અંદર જુર રખજે, લોટા ઇંસલીયે, કે અગર ખ્યાસ લગે, યા વુજુ
ટુટ જાયે, તો ફૈરન વુજુ કરલે, ઓર છડી ઇંસલીયે, કે જંગલકા
કોઈ જાનવર, મીસલે સાંપ, ખીછછુ, યા ગીડર, વ-ગયસ, આ
જાવે, તો છડીસે ઉસકો હઠાવે. ઓર છુરી ઇંસલીયે રખજે,
કે ઉસસે જીન, ઓર બલીયાત, જોર કરને નહીં પાતે, ઓર
અલગ રેહતે હેં.

નકશકે અંદર તાલીબ, ઓર ઉસકી માંકા નામ લીખજે,
ફીર મતલુબકા લીખજે. અગર ઇંસસે ઉલટા લીખજેગા, તો
તાસીરલી ઉલટી હોગી. ઓર બાજે અમલીયાતમે તાલીબ
ઓર મતલુબ, દોનોંકી વાલીદાકા નામલી લીખના પડતા હે.
અગર ઉસકી વાલીદાકા નામ માઅલુમ નહો, તો ઉસકી
જગા અમ્મા હુવાકા નામ લીખ દેવે.

આમીલકો ચાહીયે, કે જબ અમલકી થોડી તાસીર
ઝાહીર હો, તો અમલકો હરગીઝન-છોડે. બરાબર પઠતા રહે.
અગર ખીલકુલ અસર ઝાહીર નહો, તબીબી અમલ તરક નકરે.

અકસર અમસા હોતા હે, કે બ-સખખ, બે-એહતીયાતી, યા કોસી અમરકી મફલતસે, અમલમે' તુકસાન આ-જાતા હે. ઓરજબ તક પુરી પુરી સખ, ચરતે' અઢા નહોં, તો કુછ અસર આહીર નહીં હોતા.' મગર યે મેહનતભી ખરખાહ નહીં હોગી. ખલકે તાસીરે અમલમે' કુન્વત ઝીયાદા હોગી. આમીલકે લાઝીમ હે, કે સાખીત કહમ રહે. અગર વોહ એક ચીલ્લેમે' કામ-ચાખ નહો, તો દુસરા ચીલ્લા શુરૂ કરે. હરગીઝ ના હમ્મીદ ન-હોવે.

કોસી સાહેબે ઇન્જાતસે ઇન્જાત લેકર, અમલ પરહે. ચુંદી સુની હુધ ખાતકો લે-દોડના, ઓર ઉસ-પર અમલ કરના અછછા નહીં હોતા, ખલકે તુકસાન હોતા હે.

અમલીયાતમે' ચંદ ખુલાસોંકી ઝુરત હે. કયું-કે અકસર લોગ ઉસમે' ના-વાકીફ હે, વોહ જેલમે' લીખે જાતે હેં.

આ-ય-તુલ કુરસી, યે હે. “અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હ, અલ હંયુલ કૈયુમ, લા તા-ખુલુહો સિ-ન-તુવ વલા નોમ, લહુ માફીસ સમા-વાતે વમા-ફીલ અરદે, મન-ઝલ લજી યશ-ફઓ ઇન-હહુ ઇલ્લા બે-ઇજ-નેહ. યાઅ-લમો મા-ખયના અયદી-હીમ વમા ખલ-ફહમ, વલા યોહઇ તુના બે-શમ-ઇમ મીન ઇલ-મીહી ઇલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ કુરસીયો હુસ સમા-વાતે વલ અરદે, વલા ય-ઉ-દોહુ હીફ-ઝોહોમા, વહો-વલ અલી-કલ અઝીમ.

નાદે અલી-યે હે.-નાદે અલી-યન મળ-હરલ અમ-
યેળ, તજેક-હો અવ-નન લકા ફીન નવાયેળ, કુલ્લો હમ-
મીન, વ-ગમ્મીન, સયન-અલી યે-બુબુ વતેકા યા મોહંમદ, વળે
વિલા-ચતેકા, યા અલી, યા અલી, યા અલી, અહ-રેક-ની.

દુરૂદ શરીફ, યે હે-અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલ્લા સૈયેદના
મોહં-મહીવ, વ અલ્લા આલે સૈયેદના મોહં-મહીવ,
વ-બારેક વ-સહીમ.

ચાર કુલ-યાને સુરયે, કુલ યા ઐયો-હલ કાફે-રન,
ચોર સુરયે ઇબલાસ. યાને કુલ હો-વહાહો અહક, ચોર
મહ-જતેન, યાને સુરયે (ફલક) કુલ આઉન્ને યે-રખ્ખીલ ફલક,
ચોર સુરયે (નાસ) કુલ આઉન્ને યે-રખ્ખીન નાસ. યે ચાર
સુરતોકા, ચાર કુલ કેહતે હે.

હફતેકે સાત દીન હે, ઉનકે નામ, અરબી, ફારસી,

અરબી નામ.	ફારસી નામ	ઉરદુ નામ.
૧ યૌમુલ-અહક.	યક-શંખા.	ઈતવાર.
૨ યૌમુલ-ઇસનેન.	હો-શંખા.	પીર.
૩ યૌમુલ-સલાસા.	સે-શંખા.	સંગલ
૪ યૌમુલ-અરમા.	અહાર-શંખા.	બુધ.
૫ યૌમુલ-ખમીસ.	પંજ-શંખા.	બુધેરાત.
૬ યૌમુલ-બુમઆ.	આદિના, યા બુમઆ.	બુમઆ.
૭ યૌમુલ-સીખતા.	હફતા.	સપ્તમીયર.

બાબ દુસરા-હુબ, યાને મોહબબતકે અમલીયાત.

૧—કોઈ શખ્સ, કીસીકો અપને ઈશકમેં આશીક, ઓર હીવાના બનાના ચાહે, તો શખે જુમેઆકો ઉરજ માહમેં યાને શુર મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતસે શુર કરે. હર રોજ ચારસો મરતમે પઠે ઓર પઠતે વક્ત અવલસે આખીરતક, મતલુબકા ક્યાન રખખે. જોયા સામને મોજુદ હે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક ઇશાકી નમાઝકે બાદ, એક પાક જગા પર હો-આનું બચેકકે પઠે. જોરત, વ-ચયરા, ચીઝોંકા પરહેઝ રખખે. નિયત હરામકી ન-રખખે, અમલ યે હે.—

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ—ઈલાહી બે-હકકે જીબ્રીલ, વ મીકાઈલ, વ ઇસરાફીલ, વ તવરેતે મુસા, વ ઇંજીલે ઇસા, વ પુરકાને મોહમ-મદર રસુલુલ્લાહ. સલ લલ્લાહો અ-લય-હે વ સલ્લમ.

૨—જો કોઈ ચાલીસ દીન તક, હરરોજ બાદ નમાઝે પંજ-ગાના કે સુ-રયે યાસીન, કે એક્કોસ-બાર, સુફેદ મીરચકે ઉપર પઠકે જલાવે, તો મતલુબ અગર સો કોસકે ઉપર હોગા, તોલી બહોત જલ્દ હાઝીર હોગા. જલાતે વક્ત મતલુબકા ક્યાન રખખે, ઓર ઉસકા નામ લેકર જલાવે.

૩-જો કોઈ ચાહે, કે પુલાન શખસ, આશીક પુલાન શખસકા હો. તો સાત કીલેં લોહકી એક ઉંગલીકે બરાબર લંબી લાવે, ઓર હરએક કીલ-પર એકબાર સુરયે ચાસીનકો, બનિયતે મોહખત, પઢકર હમ કરે, ઓર કહે, કે “સો ખમ દીલો-બન પુલાન બીન પુલાન, બ-મોહખતે પુલાન બીન પુલાન” ઓર બબયે પુલાનકે નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઓર કીલોંકો ચુદ્દેમેં ગાડે. ઓર આગ જલાવે, જળ કીલેં ગરમ હોંગી, તો વોહ મતલુબ દીવાના હોકર હાજીર હોગા. લેકીન પેહલે સુરયે ચાસીનકો અમલમેં લાના ચાહીયે. તમ યે અમલ કારગર હોગા.

૪-જો કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશકમેં મુખ-તીલા કરે, તો ઇસ આયતકો આયતે મોહખત કેહતે હેં. (૧૪૦૦) ચવદાસો, મરતમે શખકો (રાતકો) પડે, ઓર શીરીની ઓર મેવા, યા જો ચીઝ, કે મતલુબકો પસંદ હો, ઉસપર હમ કરે, ઓર વોહ ચીઝ જીલાયેગા, તો બેશક વોહ આશીક હો-બાયેગા. દુસરી તરકીબ યે હે, કે ઇસ આયત કો, હર રોજ ચાલીસ મરતમે શીરીની, યા ઓર કીસી ચીઝ પર હમ કરે, ઓર જીસકો જીલાયેગા, તો તરેહ તરેહકે કાચડે ઉઠાયેગા, વોહ આયત યે હે.

ચોલીખુ નહુમ ક-હુખીલાહ, વલ લજના આ-મનુ અ-શકો હુખન લીલાહ.

૫-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસી શખ્સકો અપને ઇશકમેં મુખતીલા કરે, તો ચાહીયે, કે સુરયે ચાસીનકો સાત રોજ તક, હર રોજ સાત મરતબે પઢકર, શીરીની પર દમ કીયા કરે, ઓર સાતવેં રોજ વોહ શીરીની જીસ કીસીકો ખીલાવે, તો ખાને-વાલા ખીલાને-વાલેસે મોહજખત કરેગા.

૬-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશકમેં મુખતીલા કરે, તો નવ-ચંદી જુમેરાતસે યે અમલ શુરુ કરે, ઓર હર રોજ ઇશાકી નમાઝકે બાદ. ૧૦૧, વક્ત યે અમલ પઢે. અલ્લા હુમ-મજ અલની, મહબુ-બન શી કલખી, બ-હકકે યા પુદુદુહ, યા પુદુદુહ, યા પુદુદુહ.

ઉપર લીખ્યા હુવા ઇસમ પઢે, ઉસકે અન્વલ, ઓર આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે દુરુદ શરીફ પઢે. ૧૧ યા ૨૧ હીન્મેં મતલબ હાસીલ હોગા. પઢતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખખે. પરહેઝ ગોશત, ઓર માહીકા કરે. ઓર હરામ ચીજોંસે બચે.

૭-અમલ શમસી-ઇસ અમલકે કમા લેનેસે આમીલ બા-રાઅબ હો-જાતા હે. ઓર ઉસકે ચેહરેસે હથખત ઝાહીર હોતી હે. અગર કીસી મજલીસમેં ચલા જાવે, તો સખ-પર ઉસકા રોઅબ છા-જાતા હે. ઓર સખ હાઝીરીન ઉસકી ઇજાઝત કરને લગતે હે. ઓર ઉસકી આંખેં જલાલસે અયસી ભરી હુઈ હોતી હે, કે કીસીકો ઉસકી તરફ નજર ઉઠાકર, દેખનેકી હીમ્મત નહીં પડતી, અમલ ઇસ તરફસે

કરે, યાને સુખોદ્ધકી નમાઝકે અબ્વલ, એક ઘંટા-ભર પેહલે મશરિક યાને પુરખકી તરફ મોંહ કરકે બયેઠ-જાવે. દો-આત્ર બયઠે, યા એકકી મારકર બયઠે, એર સુરજકી ટીકીયાકા તસબુર યાને ખ્યાલ બાંધકર બયઠે. આધે ઘંટેકે બાદ અમલ ખતમ કરે, ઇસી તરેહ હર રોજ કીયા કરે. જખ ઇસ કહર તસબુર હો-જાવે, કે હુજરેકે અંદર, ગોયા સુરજકી ટીકીયા નજર આને લગે, તખ અમલ દુરસ્ત જાને. એર ફીર ઉસ તસબુરકો ઇસ હદ તક પહોંચાવે. યાને ઇસ કહર પુખતા કરે, કે જખ જરાસા તસબુર કીયા, કે ફૈરન સુરજકી ટીકીયા નમુદાર હુઇ. અગર ઇસકો રોજ ઝીયાદા પુખતા કરેગા, તો અંધેરેમે તસબુરકે સુરજસે આંદના હો-જાયેગા. અલ-ગરજ ઇસ કહર પછા કરનેકે બાદ અમલ-પર હાવી હોગા. ફીર જીસ મજલીસમે જાવેગા. બા-રોઅબ હોગા. અગરચે ચે અમલ પુખતા હો-જાવે, તોબી લાઝીમ હે, કે હર રોજ, યા તીસરે રોજ, ઇસકા વીઈં ઝુરર રખે એક ગોશેમે બયેઠકે પરહે, વોહ ઇસમ ચે હે.

યા નુર, યા જુલ-જલાલે વલ ઇકરામ.

ઇસમ મજકુરકો આધે ઘંટે તક પઠા કરે. ચે ઇસમ જલાલી હે. ઇસલીચે ઇસમે પરહેઝ તરકે હયવાનાત ઝુરર કરે. યાને લહસન, ખ્યાજ, હીંગ, એર અંડે, મછલી, ગોરત, દુધ, ફલી, મખખન, છાછ વ-ગયરા, કા પરહેઝ રખે, સીફં ફાલ

રોટી ખાવે, ઓર બા-વુઝુ રહે. અગર બદ પરહેઝી કરેઆ, તો નુકસાન હોગા. ઓર પરહેઝ ચીઘા પુરા હોને તક કાયેમ રખે.

૮-જે કોઈ જીમેરાતકે રોજ ઇશાકે વક્ત ગુસલ કરકે પાક ઓર નયા લિબાસ પેહને, ઓર ખુશખુ લગાવે. ઓર ગ્યારા સો મરતબે દુરુદ-શરીફ પઢકર, પેઠાંકે ઉપર હમ કરે, પસ વોહ પેઠાં-મેંસે જીવકો ખીલાવે, તો ખાને-વાલા ખીલાને-વાલેકે સાથ મોહુખત કરેગા.

૯-કોઈ શખ્સ ખાહ કીતનેહી ફાસીલે પર હો, ઓર વોહ ખિલકુલ અજ-નખી હો, તોલી અપની તરફ રુબુ હોગા, ઓર મોહુખત કરેગા. જીસકા જીસમ બે-કાખુ હોકર, આમીલકી તરફ ખીંચેગા. રહાની જીસમ પર, અસર હોનેસે, ઉસકા ખાકી જીસમ, બે-હોશ હોવેગા. વોહ અમલ યે હે.

મહુખકા નામ એક પાક ઓર સાફ કાગજ પર લીખકર, ઉસકો અપને બાયેં છુટને પર રખકર, ઉસ નામકો ગઓરસે દેખતા રહે. ઓર અપને હીલસે ઉસ શખ્સકી શકલકા ધ્યાન જમાવે. ઓર હસ ખ્યાલી સુરતકે મોંહ પર, પુંક મારતા જાયે. યાને “લા ઇલાહા ઇલ લહલાહ.” પઢકર પુંક મારતા જાયે. કહી આંખ બંદ કરલીયા કરે, મગર ઉસકા તસવુર ન-છોડે. ઓર બરાબર નામ લેલે-કર પુંક મારતા રહે. ફીર સુરયે ઇખલાસ, યાને કુલ હો-વહાહકી સારી સુરત

પટે. લેકીન શકલક્ષ ધ્યાન જરાબી અપને દીલસે ન હટને પાવે. જખ અંદ રોજ ખાદ કાગજ પર, નામકે બદલે ઉસકી તસવીર નઝર આને લગે, તખ ઓર જોરસે ઉસકે મોંહ પર પુંક મારે. યાને, લા ઈલાહા ઈલ લલકાહ, પઠકર પુંક મારે. ઓર અપની ખાહીશકો જોરસે ખાહીર કરે, યે અમલબી શબના ખીલા-નાગાહ, કીસી પાક ખીલવતકે કમરમેં રાતકે પેહલે પેહરમેં કીયા કરે. જખકે મહબુબ-કોલી દીન બરકે કામસે ફારીગ સમજે.

યે તાકત જખ એક દક્ષ હાસીલ હો-જાવે, તો ફીર હમેશાકે લીયે અમલ પઝા હો-જાયેગા. ખુસુસન કમ-જોર ઓરતેં, યા બચ્ચોં પર, જીયાદા અસર હાલ સકતા હે. ઓર જો લોગ, ઈસકે ખુરે મતલબકે વાસતે કામમેં લાતે-હેં. વોહ આખીર જલીલ ઓર ખાર હોતે-હેં. લેકીન અછછે મતલબકે લીયે કરના મુખાહ હે.

૧૦-યે અમલ કીસીકે તાબે કરનેકે લીયે, બહોત પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

ખિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ, ફુલ-હો. વહાહો અહદ, અલા હુખીહી, યા છપ્રમલો, અહા-હુસ સ-મ-દ, અલા હુખીહી. યા મીકા-ઇલો, લમ યલીદ વ-લમ યુલદ, અલા હુખીહી. યા ઇસરા-ફીલો, વ-લમ યફુલ-લહુ કોફો વન અહદ, અલા હુખીહી. યા ઇઝરા-ઇલો, બ-હકકે યા

બુદ્ધ, લીલ મુસખ-ખસતે, મીન પુત્ર-હાતીન તુકાત.
અલ્લાહો ઇન્-અલેક.

ઇસ અમલકો બ-રોજે ચહાર-શંખા, યાને બુધકે
રોજ, ફજરકી નમાઝકે બાદ, સુરખ તલુ (ઉગે) હુચે બાદ, એક
હજાર ચોર એકસો મરતબે પઠે. અબલ ચોર આખીર,
હુદ્દ શરીફ ૨૧ મરતબે પઠે. ચોર અમલ પઠતે વક્ત નામ
મતલુબકા ચોર હાજત દીલમે રખે. ખાં-બુબુ પઠે, ચોર
૨૧ રોજ તક અમલ પઠે પરહેઝ ગોરત, ચોર મછલીકા રખે.

૧૧-હુબકે વાસતે ચે અમલ પુર તાસીર હે. અમલ ચે હે.
યા મુકલ્લે-બુલુ કુલુબ, કલ્લેબ ઠલ-ખીડી. (પુલાન
ખીનતે પુલાન) ઇલૈયા બ-હકકે ચા બુદ્ધ, ચા બુદ્ધ,
યા બુદ્ધ.

ઇસ અમલકો ૧૭ રોજ તક, ઇશાકી નમાઝકે બાદ
૩૩૧૩ મરતબે પઠે. અબલ ચોર આખીરમે હુદ્દ શરીફ
પઠે. ચોર પુલાનકી બચે પર. ઉસ મતલુબકા ચોર ઉસકી
માકા નામ લેવે. પરહેઝ ગોરત, ચોર મછલીકા રખે.
ચોર હરામ કામોસે બચે.

૧૨-અગર ક્રીસીકો અપને ઇશકમે મુબતીલા, ચોર
ફરમાં-ખરહાર કરતા આહે, તે શુદ્ધ માહમે ઇતવારકે દીન
બાદ અઝ ઇશાકી નમાઝકે, પાકીકા કપડે (લીખાસ) પેહને
ચોર ખાં-બુબુ કિમલે-ફ દો-ખાનુ બચેકકે અમલ શુદ્ધ કરે.
પઠતે વક્ત પુરાબુદ્દ તલકા ચિરગ કોરે કોલીયેમે મુકબા-કર

બધે, યોર અપને પાસ લોહોકી સાત સુધ્યાં, યોર સવા પાવ-
સેર કાલી મીરચ રખો. યોર પઢતે વક્ત ખુશખુલી જલાતા
જાવે. અવલ દુરૂદ શરીર, ગ્યારા બાર પઢકર, હર મીરચ પર,
નીચે લીખ્યા હુવા ઈસમ, યોર સુરયે ફાતેહા, યાને અલ
હમ્દકી સુસ્તકો ગ્યારા ગ્યારા મસ્તબે પઢકર, હરએક દાને
પર હમ કરે. યોર હર દાનેકો સુધસે છેદે, યોર ઉસ દાને-
કો બત્તીકી લવ-પર જલાવે. દાનેમે છેદ કરતે વક્ત યોર
બત્તીપર જલાતે વક્ત અપના મતલુબ હસ્ત બસ્તા હાઝીર હે.
યોર મીરચમે છેદ કરતે વક્ત ઇશકકા તીર મતલુબકે કલે-
જેમે ચુલાતા હે. યોર જલાનેકે વક્ત મતલુબ, ઇશકકી
આગમે જલ રહા હે અથસા તસબુર યાને ખ્યાલ કામીલ
હોના ચાહીયે. હર રોજ ૪૧ દાને જલાને ચાહીયે. પેહલે રોજ
ગ્યારા ગ્યારા મસ્તબે હર દાને પર પઢકર હમ કરે, યોર
દુસરે રોજ પંધરા પંધરા મસ્તબે હર દાને પર, યોર તીસરે
રોજ તેઈસ તેઈસ બાર, યોર પાંચવે રોજ સત્તાઈસ બાર
હર દાને પર, ઇસ તરેહસે હર રોજ, ચાર ચાર બાર બઢાતા
જાવે, યોર સતરા રોજ તક, અમલ કરે. તો કામ-ચામ
હોગા. લેકીન મતલુબકા ધ્યાન, અમલ પઢતે વક્ત બરાબર
હોગા, તો કારબર હોગા. વેહ અમલ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા યા સુસખ-ખેરા, મન ફીસ-સમા-વાતે
વલ અરદે સુસખ-ખેરા. અલ્લા હુમ્મા અલકે ઇશકી, ફી

ઠલમે (પુલાન ખીનતે પુલાન) બ-હકકે બિસમીલા હીર
રહમા નીર રહીમ. અલ-હમદો લીલાહે રખીલ આ-લ-
મીન, અર રહમા નીર રહીમ, માલેકે ચવ-મીદ-દીન, ધયાકા
નાઅ-ખુદો વ-ધયાકા નસ્ત-ધન, એહદે-નસ સીરા-તલ
મુસ્ત-કીમ, સીરા-તલ લજના, અન અમતા અ-લય-હીમ
ગય-રીલ મગ-દુખે અલય-હીમ, વલદ દાલીન. આમીન.

ઉપર જો અમલ લીખ્યા હે, વોહ ઇસમ પરહે. મગર
જહાં (પુલાન ખીનતે પુલાન) લીખ્યા હે. વહાં ઔરતકે
લીયે હો, તો ઉસ ઔરતકા, ઔર ઉસકી માંકા નામ લેવે.
ઔર અગર મરદકે વાસતે હો, તો ઉસ મરદકા, ઔર ઉસકી
માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોને તક, પરહેઝ, ગોશત
મછછીકા, ઔર ઝીના, ઔર ધુરે ફઅલોંકા રખે. ઔર
હલાલ રોજીમે સે ખાવે. કે ઉસસે તાસીર બહોત જલ્દ હોતી હે.

૧૩-મોહબ્બતકે વાસ્તે યે અમલ કરે, તો જીસકે વાસ્તે
કરે, વોહ ઉસપર મેહરબાન હોવે. યાને “બિસમીલા હીર રહમા
નીર રહીમ.” કો ૭૮૬ મરતબે બા-વુજુ પઠકર, પાની પર ચા
ઔર કીસી ચીઝ પર દમ કરે. ઔર વોહ પાની ઉસકો પીનેકો
હેવે, ઔર અગર કોઈ દુસરી ચીઝ હોવે, તો ઉસકો
ખાનેકો હેવે, તો મેહરબાન હોવે.

૧૫-મોહબ્બતકે લીયે ઇસ અમલકો, ઇસ તરકીબસે
પરહે. યાને ૪૦ ચાલીસ દાને ચનેકે લાવે. ઔર અમલકો

એકસો મરતમે પરહ-કર, ઉન ચનોંકે ઉપર દમ કરે. ચોર આગમેં ડાલ દેવે. પરહતે વક્ત મોંહમેં શીરીની રખ લેવે. અમલ ચે હે.

મિસ-મીલ્લા હીર-રહમા નીર રહીમ, ઈબ્રાહીમ ઝુલઝે લતીલ અરદો, ઝીલ આ-લહા, વ ઝુલ-ઝેલ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, કલ્મો બદન, વ જમી જવા-રેહ (પુલ્તાન ખીન પુલ્તાન) વ અબ્ર-જતીલ અરદો અસકા-લહા, વ કાલલ ઇન-સાનો મા-લહા, ઝીલ-ઝેલ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી જવા-રેહ (પુલ્તાન ખીન પુલ્તાન) યવમા ઇબ્રાહીમ તોહફ-દેસો અબખા-રહા, ઝીલ-ઝેલ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી જવા-રેહ (પુલ્તાન ખીન પુલ્તાન) એ-અન્ના રખખકા અવહા-લહા, ઝીલ-ઝેલ ઝીલ-ઝાલન શદીદન. જમી જવા-રેહ (પુલ્તાન ખીન પુલ્તાન) યવમા ઇબ્રાહીમ યસ-દુરૂન નાસો, અસતા તલ લે ચ-રવ આમા-લહુમ. ઝીલ-ઝેલ ઝીલ-ઝાલન શદીદન. જમી જવા-રેહ (પુલ્તાન ખીન પુલ્તાન) ફમંચ યાઅ-મલ મિસ-કાલા જર રતીન ખય-રઈ યરાહ. ઝીલ-ઝેલ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી જવા-રેહ (પુલ્તાન ખીન પુલ્તાન) વ-મંઈ યાઅ-મલ મિસ-કાલા જર રતીન શર રઈ યરાહ. ઝીલ-ઝેલ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી જવા-રેહ (પુલ્તાન ખીન પુલ્તાન.)

ઉપર જો અમલ લીખ્યા હે. વોહ ખા-વુઝુ, મગરે-ખડી નમાઝકે ખાહ, ૧૦૦ મરતમે પરહ કર, ચનોં પર દમ

કરકે આગમે જલાવે. ઓર જહાં (ફુલાન ખીન ફુલાન)
લીખ્યા હે, વહાં ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે
અમલ ૩ તીન દીન તક પરહે. અગર ઇસ મુદતમેં કુછ
તાસીર નઝર ન-આવે, તો સાત રોજ તક, ઇસી તરેહ
અમલ કરે, ઓર છતને રોજ અમલ કરે, ઉતને રોજ
પરહેઝ ગોશત, ઓર મછલીકા રખે. ઓર પુરે ફેઅલોસે
હર રહે

૧૫-વાસ્તે મોહબ્બતકે, ઉરજ માહમેં, યાને શુર
મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતકો, ૨૧ એક્કીસ દાને કાલી મીરમકે
લાવે, ઓર હર દાને પર, એક્કીસ એક્કીસ મરતખે, ઇસ
દુઆકો પરહે. ઓર હર મરતખે, નામ મતલુમકા ઉસકી
માંકે નામકે સાથ લેવે. ઓર ફીર ઉન મીરચીઓકો આગ
પર જલાવે, ઇસી તરેહ સાત દીન તક અમલ કરે, તો મત-
લુખ દીવાના-વાર હાઝીર હોગા. વોહ દુઆ યે હે.

યા મુકલ્લે-ખલ ફુલુખે વલ અખ-સાર, યા ખાલે-ફલ
લયલે વન-નહાર. કલ્લેખો કલ-ખહુ (ફુલાન ખીન ફુલાન)
ઇલેયા.

યે અમલ મગરેબકી નમાઝ ખાદ પરહે. ઓર પરહેઝ
ગોશત, ઓર મછલીકા રખે. (ફુલાન ખીન ફુલાન) કી
જગા ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા, નામ લેવે.

૧૬-નમાઝે મોહબ્બત-ઇસ નમાઝકો નમાઝે મોહબ્બત
કેહતે હે. ઓર જો કોઇ વાસ્તે મોહબ્બતકે પરહેઝા, તો

કામ-ચાખ હોગા. હો રકઆત નમાઝ પરહે, નિયત નમાઝકી યે હે.

નિયત-નવય-તો અન ઓમલીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલા-તલ મોહબ્બતે, મુ-ત-વજ જેહન, ઇલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

ઉપર લીખી હુમ નિયત કરકે, હો રકઆત નમાઝ પરહે. પેહલી રકઆતમે, સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, ૪ ઇન-નહુ લે-હુખીલ ખયરે લ-શદીદ, એક સો એક બાર પરહે. એર દુસરી રકઆતમે સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સલામુન કવ-લમ મીર રુખીલ રહીમ, એકસો એક બાર પરહે. એર બાદ સલામકે, હો-આનુ ખયેઠકે (૪૦) આલીસ કાને પર, સાત સાત બાર ઇસ કલમેકો પરહ-કર, આગમે જલાવે. એર નામ મતલુબકે એર ઉસકી માંકા લેતા જવે. વોહ કલમા યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ લલા, સોખતમ દીલે (ફુલાન ખીન ફુલાન) મોહમ્દર રસુલુલા, બે કરા-રશ કરમ (ફુલાન ખીન ફુલાન.)

તરકીબ યે હે, કે શુર મહીનેકી પેહલી જુમેરાતકો યે અમલ શુર કરે. એર ૧૪ રોજ તક પરહે. એર ઇશાકી નમાઝ બાદ અમલ કરે. અમલ કરનેકી ખબર કાંસીકો ન કરે. પરહેઝ સીવાયે નુમક, એર રોટીકે એર ચીઝ ન-ખાવે. એર જહાં (ફુલાન ખીન ફુલાન) લીખ્યા હે, વહાં મતલુબ એર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૧૭-અગર કીસીકો અપને ઇશકમેં મુખતીલા કરના આહે, તો શુર માહમેં શબે જુમઆસે શુર કરે, ઓર સાત રાજ તક અમલ કરે. વોહ અમલ ચે હે.

લા ઇલાહાકી ખાઇ, ઇલ લલાકા કોટ, હજરત અલીકી ચાકી, રસુ-લુલાહકી દુહાઇ, યા બડે પીર હસ્ત-ગીર, પુલાનકો ખેંચ-લા મેરે તીર.

ઉપર જો અમલ લીખ્યા હે ઇસકો નહી, યા તાલાખમેં છુટનોં બરાબર પાનીમેં ખડા હોકર, ૧૦૧ બાર પરહે. ઓર પરહતે વક્ત, ખુબુર સીલગાતા રહે. ઓર પુલાનકી જગા મતલુખ, ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોવે ઇતને રાજ ગોશત, ઓર મછલીકા પરહેઝ રખજે.

૧૮-અગર કીસીકો અપને ઉપર મુખતીલા કરના મંજુર હો, તો ઇસ ઇસમકો કંદ (ગુડ) યા મીસરી પર, ૧૦૧ મરતબે પરહકે હમ કરે. ઓર ઉસકો ખીલાવે, તો ફરેખતા હોવે, બા-વુજુ પરહે. ઓર પરહતે વક્ત લોખાન, યા અગર-બત્તી જલાવે. વોહ ઇસમ ચે હે.

બિસ-મીદા હીર રહમા નીર રહીમ, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા રહ-માનો, યા રહીમ, બે-રહ-મતેકા યા અર હમુર રહે-મીન.

અબ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ, તીન, યા પાંચ યા સાત, મરતબે પરહે. ચે અમલ, બાદ અઝ નમાઝે

મુખોહ, આ ઇશાકી નમાજ ખાદ કરે. નેક કામકે લીયે કરે, ખુરે કામકે લીયે હરગીજ ન-કરે.

૧૯-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપની મોહબ્બતમે દીવાના કરે, તો ચાહીયે, કે ઇસ મુરયે મોઅજ-ઝમકે ઉપર શક્ષકે દમ કરકે ખીલાવે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા ફરમા-બરહાર હોગા. અગર ઉસકો અપને હાથસે ખીલા ન સકે, તો કીડીયોકો ખીલાવે. વોહ મુરયે મોઅજ-ઝમ યે હે.

અલમ-તરા કયફા, બસ્તમ ખાખો ખુર (ફુલાન બીન ફુલાન) ફઆલા રખોકા બે-અસહા-બીલ શીલ, અલમ યજ-અલ કય-હહુમ, બસ્તમ ખાખો ખુર (ફુલાન બીન ફુલાન) શી તદલી-લીવ, વ અર સલા અલય-હોમ, તય-રન અબા-બીલ, તરમી-હોમ બે હીબ-રતીમ, મીન સોન-લીન ફ-બાઆ-લહુમ કાઆસ-શીમ માકુલ, બસ્તમ ખાખો આ-રામ (ફુલાન બીન ફુલાન.)

ફુલાન બીન ફુલાનકી જગા, ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ૧૦૧ મરતબે પરહકે દમ કરે.

૨૦-અગર કીસીકો અપને ઇશકમે મુખતીલા કરવા ચાહે, તો યે અમલ એક ચીલ્લે તક કરે. ઓર શુર માહ થાને આંદરાતસે શુર કરે. રાતકો શુસલ કરે, ઓર અન્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ. ૨૧ મરતબે પરહે. ઓર ૪૧ થાને કાલી મીરચકે લેવે. ઓર હર મીરચકે ઉપર, નીચે

લીખ્યા હુવા અમલ તીન તીન મસ્તબે પરહેઠે ખીરખીચો પર
હમ કરે. યોર ઉસી જગે આગમેં જલાવે ઇતથા-અલાહ, હકતે
અશરમેં ઉસકી અસર હોગી. વોહ ઇસમ ચે હે.

લા-ઇલાહા અયેસ. ઇલ-લલા અન મલાયેસ, મોહમ
મહરરસુલુલાહ, સુઝ ખીન પુલાનેકો અયેન નદેસ, અયેન નદેસ.

(પુલાન) કી જગા ઉસકા, યોર ઉસકી માંઝ નામ લેવે.
ચે અમલ ચાલીસ રોજ તંક કરે. પરહેઠ ગોશત, યોર
મહછીકા રખે. હરામ કામેંસે દુર રહે.

૨૧-અગર કેઇ શખ્સ કીસી પર આશીક હોવે, યોર
હરગીઝ ઉસસે મુલાકાત ન-હોતી હો, તો ચાહીયે, કે ઇંસ
ઇંસમે આઝમકો સુખોહકે વક્ત, યોર શામકે વક્ત. યાને
સુખોહકી યોર મગરેખકી નમાઝકે બાદ, ૧૦૧ મસ્તબે પરહે.
અવલ યોર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. યોર પઠતે વક્ત
મતલુબકા ધ્યાન અયસા રખે, કે ગોયા વોહ અપને હુજર
ખડા હે. યોર અમલ તમામ હોતે તંક અપની આંખે ખંદ
રખે. અગર ખુદા ચાહે, તો એક હકતેમેં બેશક માશુક ઉસકે
તરફ રૂબુ કરેગા. યોર લાઝીમ હે, કે ખુરે ફેઅલોંસે દુર
રહે યોર ગોશત, યોર મહછીકા પરહેઠ કરે. અગર ઇંસ
અમલકી પુરી ઝકાત અદા કરે તો મુનાસીબ હે. યાને સલા

જામ મરતમે ઇસ અમલકો પડે, તો ઇસમા આમીલ હો
જાયેગા. જોર ફીર જળ બુરજત હો, તો તીન રોજ તક,
ઇસ અમલકો ઉપર લીખ્ખી હુઈ શરતોં મુજબ કરે, તો
ઇનશા અલ્લાહ, મતલબ હાસીલ હોગા. યે અમલ શુર
માહમેં જુમેરાતસે શુર કરે. વોહ ઇસમ યે હે.

અલ હલીમો.

૨૨-વાસ્તે મોહખત, જોર ઇખલાસ પયલા કરને
ઇનસાનકે, જોર મહં જોર જોરાતકે હરમ્યાન, અગર આજુ-
ઈગી હો-ગઈ હો, જોર હરગીજ એક દુસરેકે તરફ વોહ
ફજુ ન-કરે, તો આહીયે, કે પ્યાલા પાક, જોર સાફ લેવે.
જોર હિસમેં શરખત તૈયાર કરે, જોર હિસ શરખતમેં ગુલાબ
જોર કેવડાળી ડાલે. લેકીન લાઝીમ હે, કે જુમેરાતકે રોજ,
શરખત તૈયાર કરે. જોર અસરકી નમાઝકે બાદ, કિબલેકી
તરફ બયેઠકે, આંખે અપની બંદ કરકે, તસવુર યાને
ખ્યાલ મતલુબકા કરે, જોર ૧૪૦૦ મરતમે, ઇસ ઇસમે
અમલ-અમલકો પરહે. વોહ ઇસમ યે હે.

યા વદુદો.

જળ ૧૪૦૦ અઠકા સો મરતમે, ઇસ ઇસમકો પુરા
પરહે, તો બાદ પરહનેકે, શરખત બનાકે શરખતકે પ્યાલે-
પર રમ કરે. જોર ન્યાઝ યાને ફાતેહા મોવઝિલકે નામકી
કરે. જોર વોહ શરતમકો ખુદ પીવે. અન્વલ જોર આખીર,
ફરફ શરીફ પરહે ઇનશા-અલ્લાહ, ઉમી રોજ મતલબ

હાસીલ હોગા. લેકીન હરગીઝ મતલુબ કે તરફ નજર ઉઠાકે ન--દેખે, ઓર ઉસસે ખાત ન--કરે, ઓર અમલ પુરા કરે. ઇસી તરફસે યે અમલ ત્રીન રોજ, યા સાત રોજ તક કરે. તો મતલુબ ઉસકા ફરમાં-ખરદાર હોગા. અમલ છતને રોજ તક પરહે, ઉતને રોજ તક, પરહેઝ ગોશત, ઓર મછલીકા રખે. ઓર ખુરે ફેઅલોસે દુર રહે.

૨૩-અગર કોઈ આહે, કે કીસીસે તાઅલ્લુકે દોસ્તી, યા મોહબ્બત હોવે. તો આહીયે, કે શુર મહીનેમે જુમે-રાત, યા જુમઆકે રોજસે ઇસ અમલકો કરે. ઇસ તરતીખ સે કે, ઇશાકી નમાઝ ખાદ, કિખલેકી તરફ મોંહ કરકે, હો જાનું ખયઠે. ઓર અપની આંખે બંદ કરકે. ગ્યારા મરતબે આ-ય-તુલ-કુરસી પરહે. બાદ ૧૦૧૦, એક હજાર, ઓર દસ મરતબે ઇસ ઇસમે મોઅઝ-ઝમકો પરહે, ઓર મતલુબકા ધ્યાન રખે. કે જોયા વોહ અપને સામને હાથ બાંધે હુયે ખડા હે. જખ ઇસમ પુરા હો-જાવે, તો છસકા ધ્યાન રખકે પઠતા હો. ઉસકે સામને વોહ ખડા હે. અયસા ખ્યાલ દીલમે કરકે ઉસકે સીને પર દમ કરે. ઓર અપને દીલમે ઇશારા કરે, કે મેરા તાબેદાર હો-જા. અબ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસી તરફ પંધરા રોજ તક પરહે. અગર મુમકીન હોવે, તો કોઈ ચીઝકે ઉપર દમ કરકે, વોહ ચીઝ મતલુબ તક પહોંચાવે, કે વોહ ઉમ ચીઝકો આવે. તો મનશા અહ્લાહ, ફરમાં-ખરદાર હોયા,

અગર ઇસ ઇસમકી ઝકાત દેનાં મંજુર હો, તો ચાલીસ રોજ તક પરહો. ઓર હર રોજ હજાર હજાર મરતમે પરહો. લેકીન ચીઘા પુરા હોતે તક, પરહોઝ ઝુરર રખો. યે અમલ હુખકા (મોહખખતકા) ખુદકે લીયે, યા હુસરોંકે લીયે કરે, તો હરકોઈ સુરતસે કામ આતા હો. યાને હર ચીઝકે ઉપર દમ કરકે ખાનેકે વાસતે દેવે, તો ઉસકા અસર ઝીયાદા હોગા. ઓર જખ ચીઘા પુરા હોવે, તો શરખતકે ઉપર દમ કરકે, ફાતેહા હઝરત મોહંમદ સલ, કે નામકી દેવે. ઓર ખુદ યાને આમીલ, વોહ શરખતકો પીવે. ઓર યે અમલકા વઝીફા હમેશા રખો. યાને હર રોજ ૧૦૧ મરતમે પરહા કરે. તાકે અમલ અપને ઇખત્યારમે રહે. વોહ અમલ યે હો.

યા મુકલ્લે-ખુલ કુલુખ, કલ્લેખ કલ-ખીલી (કુલ્લાન ખીન કુલ્લાન) ઇલૈયા.

અગર મહંકે વાસતે પરહો, તો કલ-ખીલી ઇલૈયા, પરહો. ઓર અગર ઓરતકે વાસતે અમલ પરહો. તો કલ-ખેહા ઇલૈયા પરહો. ઓર (પુલ્લાન ખીન પુલ્લાન) કી જગા, મતલુખકા ઓર ઉસકી માંખા નામ લેવે.

૨૪-અગર કીસીકો અપને ઇશકમે મુખ-તીલા કરના આહો, તો ઇતવાર-કે રોજ, યા મંગલકે રોજ, હરકોઈ સુરતસે મુમકીન હો, ઇસ તરેહસે, મુખોહકે ખાદ, યાને સુરખ નીકલને-કે ખાદ, દોનોં હાથકે નાખુન, ઓર દોનોં

પાઉંકે નાખુન મતલુબકે, કોઈલી તરકીબસે પચલા કરે, યા તો કીસી હજમમકી માખરેફત, યા યોર કીસીસે મંગવાવે, યોર ઉસી વક્ત, હોખાન, વ-ગયરા, ખુશખુ જલાવે. યોર નામ મતલુબકા, યોર ઉસકી માંકા, યોર અપના યોર અપની માંકા નામ લેકર, સુ-રચે, અલ-કારેઆ, કે સાત મરતબે પરહકે. ઉન નાખુનોંકે ઉપર હમ કરે. યોર પાક કપડેમે બાંધકર મીસ્લ તાવીજકે, અપને સીધે હાથકે બાજુ-પર બાંધે, ઇનશા-અલ્લાહ, મતલુબ સુતીઅ, યોર ફરમાં-બરહાર હોગા. લેકીન લાયેક હે, કે હરામ ફેઅલ ન-કરે. કયું-કે અગર મતલુબસે સોહબત કરેગા, તો બાહ સોહબત-કે વોહ દુશમન હો-જાયેગા.

૨૫-અગર કોઈ આહે, કે કીસીકો અપને ઇશકમે બે-કશાર કરે. તો ઇસ ઇસમકો ૧૦૧ મરતબે, ઇતવાર-કે રોજ પઢકર, શીરીનીકે ઉપર હમ કરે. યોર મતલુબકો ખીલાવે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, મતલુબ આશીફ, યોર બે-કશાર હોગા. વોહ ઇસમ ચે હે.

૬-સુબહા-નલ લલ, બે-ચહેલી સલકુતો, કુલ્લે શય-ઈવ વ ઈલય-હે. તુર જહીન. વલા હવલા વલા કુન્વતા, ઇલા ખીલા-હીલ અલી-ઇલ અઝીમ.

૨૬-અગર કોઈ આહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર, યા દોસ્ત બનાવે, તો ઇસ આયતે ચરીફકો હર રોજ એક હજાર

મરતમે પરહ-કર, ઉપર શીરીનીકે, યા ઉપર પુલોંકે દમ કરે. ઓર
 છસકે સાથ દોસ્તી કરના મંજુર હો, ઉસકો વોહ શીરીની
 ખીલાવે. ઓર અગર પુલ પર દમ કરે. તો વોહ પુલ ઉસકો
 મુંઘાવે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા ફરમાં-ખરદાર હોગા.
 યે અમલ બુમેરાત-કે રોજ કરે. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

વહા-હુલ ચુસ્ત-આનો અલા મા-તસે-પુન. યા રહીકો,
 યા રહીકો, નજજેની, મીન મુલ્લે દય-કીન.

ખાખ તોસરા-કઝાયે હાજત, ઓર હુમુલે મુરાદકે અમલીયાત.

૨૭-જખ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે. તો ઇસ
 અમલકો ઇશાકે વક્ત, હર રોજ ૭૦ ખાર પઢે. ચાલીસ
 રોજ તક બા-બુઝુ પઢે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો, યા કૈયુમ, બ-હકકે લા-ઇલાહા ઇલા અનતા
 મુબહા-નકાં, ઇન્ની કુનતો મીનજ ઝલે-મીન.

અમલ મજકુર પઢનેકે અબ્વલ, યા આખીર, ચારા
 ચારા મરતમે દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર જખ ઇસમ પુરા હોવે
 તખ જનામે ખારીમે અપતા મતલબ આહીર કરે. ચીલા
 પુરા હોતો તક, ખુરે ફઅલોસે દુર રહે. યાને ઝીના, શરાખ

જુવા, ચોરી, વ-ગયરા, જુરે ફેગલોસે, અપનેકો અચાવે.
ઝોર ગોશ્ત, ઝોર મછલીસે પરહેઝ કરે.

૨૮-હઝરત શહ અહમદશાહ, ને રિસાલે ચાર બાબમેં
લીખ્યા હે, કે જો અમલ હુસુતે હૈર મતલબમેં, જલાલી હો
યા જમાલી. હુકમમેં યાને આસીયતમેં કીખીયતે અહમરકે હે.
ઇસકો ઇસમેં આઝમ શુમાર કીયા હે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઇલાહા ઇલા અનતા સુબહા-નકા, ઇન્ની કુનતો
મીનઝ જાલે-મીન.

હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે યે દુઆ
અનનુન અલે, કી હે, મછલીકે પેટમેં ફરમાઈ થી. જો કોઈ
મુસલમાન અસ મતલબકે વાસ્તે ઇસ આયતે શરીફકો પઢેગા,
ઝોર દુઆ કરેગા, તો કુબુલ હોગી. ઝોર યે દુઆ નીહાયત
મુજર્બીબ ઝોર કમાલ સરીફલ અસર હે. અસ અમરમેં
આહે. ઇસ આયતસે દુઆ કરે. ઝોર લીખ્યા હે, કે હઝરત
ઇમામ બાબકર સાદીક રહી, ને ફરમાયા હે. કે જો કોઈ ઇસ
આયતકે વસીલેસે જો કુછ દુઆ કરે, વોહ કુબુલ હોગી.
સુબકો તાઅત્તજુબ આતા હે. ઇસ શખ્સકે વાસ્તે, કે વોહ
દુઆ કરે, ઝોર કુબુલ ન-હો! ઝોર તરીકે ઇસકે ખતમકે
ખહોત હે. લેકીન આસાન તર હે. તરીકે હે. એક યે હે,
કે બાસ દીન તક, વાસ્તે હામીલ હોને મતલબકે, હર રોજ
ઇશાકી નમાઝકે બાદ, વા-બુકુ બારા હઝર બાર પઢે. ઝોર
અ-લ ઝોર આખીર, ફુદક શરીફ બાસ બારા મરતમેં

પટે. દસરા તરીકા થે હે, કે એક લાખ ઓર પચીસ હજાર
બાર પટે. યોને હર દોજ ૩૩૨૫, સવાતીન હજાર મરતબે અમલ
પટે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, લાંઝીમ હે, કે પરહેઝ ગોરત
ઓર મછલીકા રખે. અમલ પઢતે વકત મતલુબકા ધ્યાન રખે.
ઓર અમલ ગીનતી મુજબ પટે. બાદ સીજદેમે જનાબે-
બારીસે દુઆ માંગે.

૨૯-જુસ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે, તો શબે
જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પટે. ઓર હર રકઆતમેં
સુરથે ફાતેહા (અલ હમ્દ) કે બાદ, સુરથે ઈબલાસ (કુલેહો
વહાહ) તીન બાર પટે. ઓર બાદ સલામકે એક હજાર બર
ઇસ અમલકો પરહે. તો હાજત બર આવે. વોહ અમલ થે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. યા બદી-ઉલ
અબ્બ-યેબે બિલ ખયેર, યા બદીઓ.

૩૦-જબ કીસીકો કોઈ મુશકીલ પેશ આવે, તો
યાક ઝમી-પર ખડે હોકર, ચાર રકઆતકી નિયત નફીલ તી
બાંધે. ઓર હર રકઆતમેં, સુરથે ફાતેહા (અલ હમ્દ) ૪૧
બાર પઢકર, ફીર કોઈ ઓર સુરત પટે. ઓર સલામકે
બાદ, સીજદેમેં બકર ૪૧ બાર, યા કરીમો, યા રહમાનો,
યા રહીમો. કહે. ઓર ફીર અપના બાયાં રૂખસારા (ગાલ)
ઝમીન પર રખે. ઓર ૪૧ એકતાલીસ, બાર વ અન-તીલ
વુજુહો લીલ હૈઈલ કેયુમ. કહે. બાદ ઉસકે અપના હાહના

(સીધા) કામસાગર હમીન પર રખો. ચોર ૪૧ મરતમે, મા હોયો, યા કેયુમ. કહે. શોર હાજત ખુદાસે માંગે. ચોર નીહા-
યત આજી કરે, તો ઉચત મુશકીલ આસન હોવે.

૩૧-જબ હીસીકો કાંઈ હાજત મેશ આવે, તો બાહ
તમાઝે સુખોહકે, હર રોજ ૧૦૦૦ એક હજાર મરતમે કીમત-૩
બયેઠ-કર, વા-વુઝુ અમલ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી
ખુશાહ હાસીલ હોગી, વોહ અમલ ચે હે.

જુમઆકે રોજ—યા લા-ઈલાહા ઈલાહ-હું.

શંખા, યાને સનીયરકે રોજ—યા રહમાનો, યા રહીમો.

ઇતવારકે રોજ—યા વાહેદો, યા અ-હ-દો.

પીરકે રોજ—યા સ-મ-દો, યા ફરદો.

મંગલકે રોજ—યા હૈયો, યા કેયુમ.

બુધકે રોજ—યા હ-વાનો, યા મન્નાન.

જુમેરાતકે રોજ—યા જલ જલાલે વલ ઇકરામ.

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ, ૭, સાત રોજ તક પરહે.

ચોર પરહતે વક્ત અપને મતલુમકા ધ્યાન રખો. ચોર અન્વાલ
ચોર આખીર, ફરહે ચરીફ તીન તીન, યા પાંચ પાંચ મરતમે પરહે.
ચોર એક હજાર મરતમે અમલકો પરહે બાહ સીજા કરકે
જનામે બારીમે દુઆ માંગે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી
દુઆ કુચુલ હોગી સાત રોજ તક પરહેઝ, ગેરત, ચોર
મજલીસ રખો. કે બુધસે તાસીર અમલકી સીજા હોગી.
ચોર બુરે દેમકોસે અપનેકો બચાવે.

‘કેમ હેતુ-૨’ નમુલ જમ કીસીકે કોઈ કીસમકી હાજત પેશ આવે. તો હો રકબાત નમાઝ, ઇશાકી નમાઝકે બાદ પરહે. ઉંચ નમાઝકી નિયત ઇંચ તરેહસે પરહે.

નિયત=નવય-તો અન ઓસખેહો તસખીહા, ફાતે-મઝઝહા-યે, ખીલ્તે હઝરત ખદી-ખતીલ કુખરા, લ-નિહ બતીન, વ કુર બતીત, ઇલલાહે તઆલા, સુત-વજ જેહન, ઇલા જેહતીલ કામ-બતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખી હુઈ નિયત પરહ-કર, રકબાત બાંધે. પેહલી ઓર દુસરી રકબાતમેં સુ-રયે અલ-હમ્દકે બાદ, તીન તીન મરતબે, સુરયે કુલહો વહાહ, પરહે. ઓર સલામકે બાદ, તીન બાર, અલ્લાહો અકબર, કહે. ઓર ૩૩ તેંતીસ મરતબે સુખહા-નદવાહ, ઓર ૩૩ બાર, અલ-હમ્દો લીલાહ. ઓર ૩૪ બાર, અલ્લાહો અકબર, પરહે. ઓર ફીર સીજદેમેં ૧૦૦ એક સો બાર, યા મવલાયા, વ મવલા, ફાતે-મતા અગેસ-ની, પરહે. ફીર મુસદ્દે પર સીધા ગાલ રખકર, ઓર ફીર બાયાં ગાલ રખકર, સો સો બાર, યા મવલાયા, વ મવલા ફાતે-મતા, અગેસ-ની, પરહે. ફીર હાથ ઉઠાકર ખુદસે દુઆ કરે. તો ઇનશા અલ્લાહ, હાજત બર આવે,

૩૩-મનમુલ હે, કે જમ કીસીકે કોઈ હાજત પેશ આવે, તો યબે સુમઆકે, હો રકબાત નમાઝે નહીલ પરહે. પેહલી રકબાતમેં, સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, કુલ-યા ઐયોહલ

ઠાંકેડનકી સુરત પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે
અલ-હન્દકે બાદ, સુરયે ઇખલાસ, યાને કુલ-હો વહાહકી
સુરત. હસ મરતબે પરહે. ઓર બાદ સલામકે, સીજદેમેં
હસ મરતબે, યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

રખના આ-તયના ફીદ-દુન્યા, હ-સ-નતંવ, વ-ફીલ
આખે-રતે હ-સ-નતંવ, વકેના અબા-બન નાર.

ફીર હસ મરતબે, યા, ગીયા-સલ સુસ તગી-સીન.
અગેસ-ની, પરહે, ઓર ફીર અપની હાજત-કે લીયે દુઆ
કરે, ફીર હજાર મરતબે, યા રખના, કેહકર સીજદેસે આપના
સર ઉઠાવે. ખુદાયે તઆલા હાજત બર લાવેગી.

૩૪-મનકુલ હે, કે. જબ કીસીકો, કોઈ હાજત સખત પેશ
આવે તો, સાત રોજ તક, હર રોજ બાદ નમાઝે પંજગાના
કે, ૧૦૦, એક સો મરતબે, ઇસ દુઆકો પરહે, તો બેશક
ખુદાવંદ કરીમ, હાજત ઉસકી બર લાવે. વોહ દુઆ યે હે.

હા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અલ્લાહ, યા ફરદો, યા
વીતરો, યા રહીમો, યા વારસો, યા વાહેદો, યા અ-હ-દો,
યા સ-મ-દો, યા લમ-યલીલ, વ-લમ યુલદ, વ-લમ યકુલ
લહુ કોફી-વન અહદ.

ઉપર લીખી હુઈ દુઆ સાત રોજ પરહે. જુમેરાત-
સે શરૂ કરે.

૩૫-જખ કીસીકો કેઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇશાકી નમાઝ બાદ, કીબલા-રૂ બયેઠ-કર, બા-વુજુ ખુદ્દે સરસે સો મરતબે, અલ્લા હુમ્મા સદ્દે અલા, મોહમ-મદે, નીન-નખીઈલ ઉમ્મી ઓર ૭૮૬ બાર, બિસ્મીલા હીર રહમા નીર રહીમ. ફીર સો મરતબે. અલ્લા હુમ્મા સદ્દે અલા મોહમદે, નીન-નખીઈલ ઉમ્મી. પરહ-કર, એક હજાર ઓર ચારસો બાર, યા વહ-હાબ, પરહે. ફીર બયેઠ કર, એક હજાર બાર, યા રખમ, પરહે ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજ તક પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉમ્મી હાજત બર આવે. પરહેઝ ગોશત, ઓર મછલીકા કરે.

૩૬-અગર કીસીકો કેઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો જમ વક્ત નમાઝે ફરજસે ફારીગ હો, તો ઉસી તરફ બયઠા રહે. ઓર અપના પાકે મુસદ્દેસે હરગીઝ ન ફીરાવે. ઓર કીસીસે બાત હરગીઝ ન-કરે. ઓર ૧૦૦ એક સો મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે ઓર દુઆ જતાબે બારીસે માંગે એક હફતે તક ચે અમલ કરે. તો હાજત પુરી હોગી અગવત ઓર આખીર હફ્ત શરીફ, તીન, યા પાંચ પાંચ મરતબે પરહે. પરહેઝ ગોશત, ઓર મછલીકા રખજે. વોહ અમલ ચે હે,

લા હવલા વલા કુવતા, ઇલા બિલા-હીલ અલીઈલ અલીમ. યા કાયેમો, યા કાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ,

યા ફરકો, યા વિતરો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, વ-સલ
લક્ષાહો અથા મોહંમદીન વકદે હા-જતી.

૩૭-મનકુલ હે, કે જીવકો કોઈ હાજત પેશ આવે,
તો આહીયે, કે બુધ, યોર જુમસાત, યોર જુમઆકે રોજ
યે તીન રોજ રોઝે રખજે. યોર જુમઆકે રોજ, શુસલ
કરકે મસજીદમેં જાવે, યોર જો કુછ મુમકીન હો-સકે, વોહ
સહકા દેવે. યોર જુમઆકી નમાઝ બાદ, કીબલા-રૂ બયેઠ-
કર, યે દુઆ પરહે.

અહા હુમ્મા ઇત્તી અસ-અલોકા, બે-ઇસમેકા, બિસ-
મીહા હીર રહમા નીર રહીમ. હો-વલ લજ લા-ઇલાહા
ઇલા-હુ આલે-મુલ બયજે, વશ-શહા-ફતે, હોવર રહમા-
નુર રહીમ. અસ-અલોકા બે-ઇસ-મેકા, બિસ-મીહા હીર
રહમા નીર રહીમ. અહાહો લા-ઇલાહા ઇલા-હુ, અલ
હેયુલ કેયુમ. લા તા-બુલુ-હો, સી-ન-તુવ વલા નોમ. લહુ
મા-હીસ સમા-વાતે, વ મા-ફીલ અરદે, મન-જલ લજ વશ-
ફયો ઇન-હુ ઇલા બે-ઇજ-નેહ, યા-અ-લમો મા બયના
અયહી-હીમ, વમા ખલ-ફહુમ, વ અસ-અલોકા બે ઇસ-
મેકા, બિસ-મીહા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-લજ
અત-તલ વુજુહો, લીલ હેઇલ કેયુમ, વ ખશે-અત લહુલ
અસ-વાત, વ વજે-લતીલ કુલુબો મન બશ-યતેહ, અત
લોમહો, અથા આલે મોહંમદીન, વ અત તકદી હા-જતી,

ઇસ દુઆકે પરહ-કર, અપની હાજતકા નામ લેવે, કે પુલાન મેરા મતલબ બર આવે, ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત બર આવેગી.

૩૮-હરકોઈ હાજતકે વાસતે ચે અમલ કરે, તો મુસક હાસીલ હોગી. અવલ વ આખીર, દુરૂદ ચરીફ ૧૨૫ મરતબે પરહે. વોહ અમલ ચે હે.

યા રખ્યા.

ઉપર લીખજે હુચે અમલકો, બાદ અઝ નમાઝે ઇશાકે, બા-વુજુ એક હાજર ઓર એક મરતબે કિબલેકે તરફ મોંહ કરકે ખડા હોકર, દોનોં હાથ સરસે ઉંચે કરકે, સીધે હાથમેં તસબીહ લેવે, ઓર દોનોં હાથ ઉંચે કરકે ઓર ફયલા-કર, મસબુહ, યા કીસી કોઈ ઓર જગા, કે જહાં સરપર સાચા નહો. અવસી જગા ખડે હોકર, તીન હીન તક અમલ પરહે. ચે અમલ શુફ માહમેં બુધ, બુમરાત, ઓર બુમઆકે રોજ પરહે. ઓર તીન હીન તક રોઝા રખજે. ઓર પરહેઝ ગોશત ઓર મહછીકા રખજે.

૩૯-અગર કીસીકો કોઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો બુમઆકી રાતકો ઇશાકી નમાઝકે બાદ, સાત મરતબે સુરચે ચાસીન, પરહે, ઓર સવાબ ઉસકા ઉન મુલતાનોંકી અરવા-હોંકો બખશે, દુસરી બુમઆ નહોને પાવે, કે કામ ઉસકા ઇનશા-અલ્લાહ બન આવે. નામ ઉન મુલતાનોં-કે ચે હે. મુલતાન બા-ચઝીફ મોસતામી, મુલતાન મોહમ્મદ સલામત,

સુલતાન ઇસમાઈલ સામાની, સુલતાન સંજર રાજી, સુલતાન
 ઇબ્રાહીમ અદલમ, સુલતાન મોહમદ ગીઝનવી. એ સાત
 સુલતાનોંકી અરવાહોંકો, સવાળ બખ્શ દેવે. બાદ દો રકઆત
 નમાઝે નહીવ પરહે. એર બાદ સલામકે સીજદેમેં, અલ્લાહ
 તઆલાકી જનાબમેં દુઆ કરે, તો ઉસકી દુઆ ઝુર મકબુલ
 હોગી. એ અમલ શુર માહમેં કરે, અગર સાત રોજ તક
 એ અમલ કરેગા. તો સુનાસીબ હોગા.

**બાબ ચૌથા-રોજ રોઝગારમેં તરકકી
 હોના, એર મુશ્લીસીકા દુર હોના.**

૪૦-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકે રોઝગારમેં ઝીયાદતી
 હોવે, એર તંગ-દસ્તી દુર હોવે, તો નીચે લીખ્યે હુયે ઇસ-
 મકો સુબોહકી નમાઝકે બાદ, બા-વુઝુ હર રોજ ૧૦૧ મરતબા
 પરહા કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઇસકી મુશ્લીસી દુર હોગી.
 ઇસ અમલમેં પરહેઝ નહોં હે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ-મીઠા હીર રહમા નીર રહીમ, યા અલ્લાહ,
 યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા ફત-તાહ, યા વહ-હાબ, યા
 કાદેરો, યા રઝઝાકો, યા ગની, યા અઝીઝો, બે-રહ-મતેકો
 યા અર હમુર રહે-મીન.

૪૧-વાસ્તે ઝીયાદા હોને રીઝકે. હર રોજ સુખોહકી
યા ઇશાકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો ૫૦૦ પાનસો મરતબે
પરહે. અબલ ઓર આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે, હુકુમ
શરીફ પરહે. ઇસ અમલકા વીઈ હમેશા કાયેમ રખનેસે, તંગ
દસ્તી, ઇનશા-અલ્લાહ દુર હોગી વોહ અમલ યે હે.

યા રઝઝાકો.

૪૨-જબ કોઇ શખ્સ કીસી સખમસે મોહતાજ હો-જાવે,
તો સુખોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો
બા-વુઝ કોબલેકી તરફ મોહ કરકે, હો-જાનું બયેઠકે એકસો
એ.ત્રીસ મરતબે પરહે. ઇસ અમલકા વીઈ જારી રખનેસે
ઇનશા-અલ્લાહ, મોહતાજ દુર હોગી. વોહ અમલ યે હે.
ઇસમેં પરહેઝ નહીં હે.

યા લતીફે. એકસો એ.ત્રીસ મરતબે પરહે. બાદ
અલ્લાહો લતી-ફુન બે-ઇમા-દીલી, ચરઝોકો મઈ
યશાઓ વ-હો વલ કવી-ઉલ્લ અઝીઝ. ઇસ આયતે
શરીફ-કોલી ૧૧૯ મરતબે પરહે.

૪૩-જો કોઇ શખ્સ મુફ્ફીસ હોવે, તો શબે-ખરાત
કો, યાને માહે શાઅબાનકી ૧૪ વીં રાતકો, ઇશાકી નમાઝ
કે બાદ, એક હજાર બાર, યા રઝઝાકો. પરહે, તો ઇનશા
અલ્લાહ, ઉસકી મોહતાજ દુર હોગી.

૪૩-જીસકે મુઠ્ઠીસી હોવે, તો મુખોહકી નમાઝકે બાદ કીબલા-ફ બયેઠકે, બા-વુજુ જુમઆકે રોજ, યા બાએ તો, એક હબર ઓર એક મરતબે પરહે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, કિસકી તંબ-હસ્તી દુર હોગી. ઓર મિહતર હે, કે હમેશા ઇસ અમલકા વીહ દુર રોજ રખો. ઇસમે કીસી તરેહકા પરહેઝ નહીં હે.

૪૪-જો કોઈ શખ્સ વાસતે ઝીયાદા હોને રીઝકકે, ઇસ આયતકો દુર રોજ, બાદ અઝ નમાઝે મુખોહકે, કીબલા-ફ બયેઠકે, બા-વુજુ, ૧૦૦૧ એક હબર ઓર એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, કિસકે રોઝમારમે બરકત હોગી, વોહ આયત ચે હે.

અલ્લાહો લતી-પુન બે-ઇબા-દીહી યરઝોકો મઈ યશાઓ વહો-વલ કવી-હલ અઝીઝ.

૪૫-વાસતે દુર હોને મોહતાજી, ઓર તંબ-હસ્તીકે ઇસ અમલકો કરે, તો મુઠ્ઠીસી દુર હોગી. વોહ અમલ ઇસ તરેહ કરે, યાને આફતાબ તુલુ હુયે બાદ, ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમે બાદ; અલ-હન્દકે, સુરમે વશ-શમ્સ પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમે બાદ અલ-હન્દકે સુરમે વલ-લયેલ, પરહે. ઓર તીસરીમે, સુરમે વહ-દોહા ઓર ચૌથીમે, સુરમે અલમ-નશસહ, પરહે. ઓર સલામ ફેરે, બાદ ફરહ શરીફ, ૧૧ વ્યાસ મરતબે પરહે. બાદ ૧૧ મરતબે ઇબા-બાઆ નસૂહલાહકી સુરત પરહે. ઓર કિસકે

ખાદ પ૦૦ પાનસો મરતળે, યા બાસેતો, પરહે. ફીર સીજકા કરે, ઝોર હાથ મિચલ દુઆ માંગનેકે, ફયલાયે, ઝોર ચે દુઆ પંધરા બાર પરહે. વોહ દુઆ ચે હે. યા બાસેતુલા-હુલ લજ, યબ-સોતુર રીઝકે લે-મઈ મશાઓ બે-ગયરે હીસાબ. પરહે. ઝોર સર સીજદેસે ઉઠાકર, ૧૧, બ્યારા બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઈસ અમલકો આલીસ ૪૦, રાજ તક કરે, ઝોર અમલકો શુરૂ માહમે પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઝોર પરહેજ ગોરાત, ઝોર મછછીકા રખખે.

૪૬-બનકલ હે, કે એક શખ્સ, આં હઝરત સલ, ફી ખીદમતમે હાઝીર હુવા. ઝોર અઝં ફીયા, કે યા હઝરત, મેં મોહતાજ રેહતા હું, ઝોર અહલો અયાલ કસરતસે રખતા હું, કુછ ફરમાયે, કે ફાકા-કશી દુર હો. આં હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે બા, ઝોર આલીસ રાજ તક, સુબોહકે વક્ત, દો રકઆત નમાઝ પરહ-કર, બારા મરતળે, સુરચે કુલહો વહાહ, ઝોર બારા મરતળે, મુઝપર દુરૂદ લેજ. ઝોર આસ-માનકી તરફ દમ કર, ઝોર સો મરતળે ચે આયત પઠ. વોહ આયત ચે હે. વ-મઈ યત તકીલાહા યબ-અલ-લહુ. મઅજવ વચરઝોક-હો, મીન હયસો લા-અહ-તસીબ, વ મઈ ય-ત વક-કલ અ-લલાહે ફ-હોવા હસ-બોહુ, ઈન નહલાહા બાલે-યુલ અમ-રીહી, કદ-ભઆ-લલાહે લે-કુલ્લે શય-ઈન કદરા.

યે આયત પઠ. ઔર આસમાનથી તરફ દમ કર, ઇસ કહર તુજકો માલ મીલેગા, કે તેરે હીસાબસે બાહર હોગા. ઉસ શખસને અયસાહી કીયા. બાદ ચાલીસ ૪૦ રોજકે, વોહ બહોત માલદાર હો-ગયા.

૪૭-વાસતે તંગી ઔર મુશ્કીલી દુર હોનેકે લીયે, યે અમલ કરે, ચાને બાદ નમાઝે જુમઆકે, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વહાહ. તીન બાર, ઔર યા રહમાનો, હબાર બાર. ઔર યા રઝઝાકો, હબાર બાર, ઔર યા વહહાબો, હબાર બાર, ઔર દુસરી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે કુલહો વહાહ, તીન બાર, ઔર યા રહીમો, એક હબાર બાર, પરહે. ઔર બાદ સલામકે તીનસો બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ખુદાયે તઆલા ઉસકો ગયેબસે રાઝી અતા કરેગા.

૪૮-અગર કોઇ ચાહે, કે ઉસકે રોઝગારમેં બરકત હોવે, ઔર તંગી, ઔર મોહતાલ દુર હોવે. તો આહીયે કે, બાદ હર નમાઝકે, ઇસ આયતકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. ખુદાવંદ તઆલા રાઝીમેં કુશાદગી કરેગા. વોહ આયત યે છે.

ઇન-નહાહા હોવર રઝઝાકો, જુલ કુન્વતીલ મતીન.

૪૯-વાસતે ઝીયાદા હોને સીઝકે આહીયે, કે જુમઆકી શખકો, પાઠીઝા ઔર સાફ જમામેં તનહા કીબલા-ફાયેઠ કર, બા-વુજુ એક હબાર મરતબે ઇસમ પરહે. અન્વલ

ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ, રોઝગારમેં
ખરકત હોગી. વેહ અમલ યે હે.

અલ મોઅતી હો-વદ્દા,

૫૦-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી તંગી દુર હોવે. ઔર
રોઝી કુશાદા હોરે, તો ચાહીયે, કે ચાલીસ રોજ તક, નદીકે
કીનારે પર જાવે, ઔર વહાં જાકર હર રોજ તાબા ગુસલ કરે,
ઔર ફીર કીબલા-રૂ ખયેઠકે, ખીસ હજાર મરતખે, અલ્લા
હુસ સ-મ-દ, પરહે. ઔર ગુસલ કરતે વક્ત, ઔર પઢતે
વક્ત કીસીસે ખાત ન-કરે. અવલ ઔર આખીર, દુરૂદ
શરીફ પરહે. યે અમલ સુબોહકી નમાઝ બાદ કરે, ઔર હર
નમાઝકે બાદ, એક હજાર મરતખે, અલ્લા હુસ સ-મ-દ,
પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ રોઝી કુશાદા હોગી. ચીલ્લા પુરા
હોતે તક પરહેઝ ગોશત, ઔર મછછીકા કરે.

૫૧-ખોસ્તાને અબુલ-લેસમેં હે, કે વાસ્તે ઝીયાદા હોને
ખરકતે રોઝગારકે. જુમઆકી રાતકો અવલ કુછ સદકા
દેવે, બાદ ગો-શયે તનહાઈમેં કિબલા-રૂ, દો રકઆત નમાઝે
નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે
અલ-હાકો સો બાર પરહે. ઔર બાદ સલામકે ૭૦ બાર, વ
ઇન-દહુ મફાતી-હુલ ગયખે. લા યાઅ-લ-મોહા
ઈલ્લા-હુ, વ યાઅ-લ-મો માફીલ ખરરે વલ બહરે,
વમા હસ-કોત મીવ વ-ર કતીન, ઈલ્લા યાઅ-લ-

મોહા વલા હળખતીન, ફીલ અરદે, વજા રત-મીવ
વલા માખે-સીન, ઇલલા ફી હિતાખીમ સુખીન. ઓર
સાત બાર સુર્યે ઇજા બુલજે-લતીલ અરદો; ઓર ૭૦ બાર,
યા ફતતાહો, યા વહ-હાખો પરહે. ઓર નમાઝ તમામ
હુયે બાદ, સીજદેમેં દુઆ કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, રોઝ-
ગારમેં બરકત હોગી.

૫૨-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી મોહતાલ દુર હોવે.
તો હમેશા નમાઝે પંજ-આનાકે બાદ, ઇસ દુઆકો ૧૦૧
મરતમે પરહા કરે, તો હરખીજ મોહતાજ ન-હોવે. ઓર
સબ સુચકીલેં ઉસકી આસાન હોવે. વોહ દુઆ યે હે.

યા લતીફા, યા લતીફા, ઉલ-તુફ મે હુત-ફેકા, યા
હલીમો, યા કરીમો, યા બપુરો.

૫૩-વાસતે ઝીયાદા હોને રીઝકકે, ઓર દુર હોને
સુફલીસીકે, યે અમલ કરે. શુરૂ માહમેં પીરકે રોજસે શુરૂ
કરે, ઓર અમલ પઢનેકે વક્ત લોબાન, ઓર ઉદ, ઓર
સંઢલ જલાવે. પઢતે વક્ત મોહ પુરબકે તરફ કરકે પરહે.
અબ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. હર રોજ ઇંશાકી
નમાઝ બાદ, યા સુબોહકી નમાઝ બાદ એક હજાર આઠસો સત્તર
૧૮૭૦ મરતમે પરહે. એક યા દો હફતેમેં ઇનશા-અલ્લાહ,
મુરાદ બર આવેગી, વોહ ઇસમેં મોઅઝ-ઝમ યે હે.

યા સુફત-તેહ, ફતતેહ, બિલ-બયેર.

૫૪-વાસ્તે દુર હોને તંગ-દસ્તી ઓર મોહતાણકે, ઓર દુર કામમે સુહુલત ઓર આસાની હોનેકે લીયે. હરરોજ બાદ અઝ સુખોહકી નમાઝકે, ૧૦૫ મરતબે, ઓર મગરેબકી નમાઝ બાદ, ૧૦૧ મરતબે, કિબલેકી તરફ રૂખ કરકે બયઠે. ઓર બા-વુઝુ પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ, અંદ રોજમે ઉસકી તંગ-દસ્તી દુર હોગી. અગર હર રોજ વીર્ડકી તઓર પર પરહે, તો કીસી તરેહકા પરહેઝ નહીં હે. વોહ ઇસમે સુખારક ચે હે.

અર રહમાનો.

૫૫-અગર કીસીકો મોહતાણ બહોત સતાતી હો. ઓર રોઝગાર વ-ગયરાસે ગમગીન રેહતા હો, તો ઉસકો આલીયે કે, નાચે લીખખે હુયે, ખુદાચે તઆલાકે ત્રીન નામોંકો, ૩૧૨૦ ત્રીન હબાર, ઓર એકસો બીસ મરતબે, હરમ્યાન અસર ઓર મગરેબકી નમાઝકે, હરરોજ કિબલા-રૂ બયેઠકે બીલા-નાગાહ, આસમાનકે સાચેમે, ચાને ખુલ્લી જગામે, સર નંગા કરકે પરહે. ચે અમલ આલીસ રોજ તક કરે. ઇનશા-અલ્લાહ, એક ચીલ્લેમે માલદાર હો-બાયેગા. પરહેઝ ગોરત, ઓર મછલીકા ઝુરર રખે. કીબલેકે તરફ મોંહ કરકે બા-વુઝુ પરહે. ચે અમલ હરકોઈ મતલબકે લીયે કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા મકમુદ હાસીલ હોગા. વોહ અસમાચે બારે તઆલા ચે હે.

યા અલ્લાહ. યા રહમાનો, યા રહીમો.

૫૬-વાસ્તે દુર હોને મુશ્કલીસીકે, ઓર હાસીલ હોને

હર કામકે, જે અમલ કરે. યાને નીચે લીખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે દો મુખારક નામ, યા અઝીઝો, યા લતીફો. જે દોનોં એક સીક્ત રખતે હેં, પેહલા ઇસમ જલાલી હે. એર દુસરા જમાલી હે. પસ દોનોં ઇસમોંકો બારા હબાર મરતબે, સુખોહકી નમાઝ બાદ, યા મગરેબકી નમાઝ બાદ, હર રોજ સર નંગા કરકે, કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે બા-વુઝુ એક પાક ચાદર ગરદનમેં ડાલકે, સાથ આજીઝીકે પરહે. એર ખતમ હુયે બાદ, જનાબે બારીમેં રોતા હુવા દુઆ માંગે-તો ઇનશા-અલ્લાહ, બારા રોજકે અરસેમેં, દીની એર દુન્યવી મતાલીબ હાસીલ હોગે. અગર એકહી જલસા યાને બેઠકમેં જે દોનોં ઇસમોંકો, શામસે સુખહો તક, યા દુસરી શામ તક, નંગે સર તનહા એર પાક જગામેં, આસમાનકે સાયેમેં, યાને મકાનમેં નહીં. લેકીન ખુદશી જગામેં બયેઠકે પરહે. તો બે-શક ઉસી રોજ મતલબ ઉસકા બર આવેગા. લેકીન એક લાખ, એર મચીસ હબાર મરતબે, એકહી બેઠકમેં પરહના ચાહીયે. એર ઉપર લીખી હુઈ શરતોં મુજબ, ૧૨, બારા રોજ તક અમલ કરે. તો પરહેઝ બોરત એર મહછીકા ઝુફર કરે. પરહતે વક્ત કીસીકે સાથ શુદ્ધતણુ યાને બાત ન-કરે. એર પાક સાફ પકડે પેહન-કર અમલ પરહે. એર પહતે વક્ત કપડોંમે ખુશખુ લગાવે, એર ખુશખુ-દાર બીઝેં, મીસલે દીબાન વ-ગયરા જલાવે.

બાબ પાંચવાં-દુશ્મનડી ખરબાદી, ઓર હલાકી.

૫૭-અગર કોઈ ચાહે, કે દુશ્મન તબાહ ઓર ખરાબ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે આખીર મહીનેમેં યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે. ગ્યારા રોજ તક પરહે, દો-પહેરકે વક્ત કબ્રસ્તાનમેં જાવે, ઓર દરમ્યાન દો પુરાની કબરોંકે બચેઠકે, ઇસ અમલકો પાનસો મરતબે પરહે. ઓર બાદ ખતમ હોનેકે દુઆ માંગે, કે પુલાન ખીન પુલાન, તબાહ હોવે. વોહ અમલ યે હે, યાને “મુરયે તખ્ખત-યહા” કેા, પાનસો મરતબે પરહે.

૫૮-જબ કોઈ શખ્સ નાહક સતાતા હો, યા ઇજ્જત હેતા હો, તો ખતમે બિસ-મીલ્લા, કેા ઇસ તરેહ પર કરે, કે બાદ નમાઝે ઝેહરકે, બિસ-મીલ્લા, કેા ૭૮૬ મરતબે પરહ-કર, બાદ ખતમકે, યે દુઆ ૭૦ બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ, અલ-લજ્જ, અ-ન-લીલ વુબ્બો, વ ખ-શ-અત લહુલ અસ-વાત, વ જલ-લત મિન-હુલ કુલુબ, અન તોસહી, વ તોસલ્લેમે, અલ્લા સૈયદેના મેહ મહીન, વ આલોહી, વ સહ-ખીડી, વ અન તક-હીયા હા-જતી, હી હસાકે (પુલાન ખીન પુલાન) યા

કાહેરો, અથવા કહકારો, યા કાદેરો, યા મુક-તદેરો, યા મુન તકીમો, યા અઘાહ, યા અઘાહ.

ઝોર બળથે પુલાનકે નામ ઉસ શખસકા લેવે, ઝોર થે ખતમ આરા રોજ તક પરહે, તો ગાલીમકે હાથસે હક તઆલા નબત દેગા. થે અમલ આખીર માહમે' (સે-શંખા) યાને મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે.

૫૯-દુશ્મનકી તૈયાહી, ઝોર હલાકી કરના મંજુર હો, તો મંગલકે રોજ દો-પહેરકો, સર નંગા કરકે ગુસલ કરે, ઝોર તનહા બચકે. ઝોર મોહ દહનકી તરફ કરકે એકતાલીસ દાને રીંછકે અપને આગે રખખે. ઝોર હર દાને પર એકતાલીસ આર, સુરથે કૌસર, યાને ધૂસા આતય-ના પરહ-કર દમ કરે. ઝોર હોવલ અબતર, કે બાહ નામ ઉસ શખસકા ઝોર ઉસકી માંકા લેવે. ઇન્જ તરેહ તમામ દાનો-પર દમ કરકે, વોહ દાને કીસી શખસકે હાથસે, દુશ્મનકે ઘરમે' ઠલવા દેવે. યા ખુદ હાલે. થે અમલ સાત રોજ તક કરે. અગર સાત રોજમે', અસર ન-હોવે. તો ચઉદા રોજ તક અમલ કરે. અગર ચઉદા રોજમે' પુરા અસર ન-હોવે. તો એઠ્ઠીસ રોજ તક કરે.

૬૦-દુશ્મનકો બરબાદ કરનેકે લીથે, થે અમલ કરે, આખીર મહીનેમે', ઇતવાર, યા મંગલકે રોજ, દો-પહેરકો. રાઈ, સરસાં, ઝોર પુસની દબરકી ખાક, ઝોર મીટી, શી-રાહોકી, યાને જહાં ચાત રાતો મીલતે હોં, ઉસ ચરતેકી

મીટી લાવે, ઓર હરએક પર, સાત સાત મરતળે સુરયે તખ્ખત-યહા, ખગેર ખિસમીદલાકે પરહે, ઓર દમ કરે. ઓર દુશ્મનકા નામ લેતા જાવે. ઓર યે ચાર ચીઝોંકો દુશ્મનકે મકાનમે ડાલ દેવે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, વોહ મકાન વયરાના હો-જાયેગા.

૬૧-વાસ્તે તખ્ખાહ, ઓર હલાક કરને દુશ્મનકે, યે અમલ કરે, યાને મંગલ-કે રોજ, સાત મસજીદોંકી ખાક, એક પુકીયામે એખીટી કરકે લાવે, ઓર આધી રાતકો ગુસલ કરે, ઓર ખસ્તીમેસે ગાહેર કીસી શહીદકી કબરકે પાસ જાવે, ઓર વહાં હજરત સલ, કે નામકી ફતેહા પરહે. ઓર બાદ ફતેહાકે, દુઆના નમાઝે નફીલ, વાસ્તે તખ્ખાહી દુશ્મનકે, યા હરગ્યાન હો આકમીયોં મેં, જુદાઈ હોનેકી નિયતસે પરહે. પહેલી રકઆતમે બાદ સુરયે ફતેહાકે, સુરયે ઇન્ના આતય-ના બ્યારા મરતળે પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમે બાદ સુરયે ફતેહાકે, સુરયે ઇન્ના અન-જલના, બ્યારા મરતળે પરહે. ઓર સુરયે ઇન્ના આતય-ના પુરી કરકે, હોવલ અખતર, કે બાદ દુશ્મનકા નામ લેવે, અગર હો આકમીયોંકે હરગ્યાન દુશ્મની કરાના મંજુર હો, તો ઉનકા નામ લેવે. બાદ સલામકે કબરકે પાસ જાકર, ખડા હોકે, ૭૦૭ આતયો સાત મરતળે, યે કલમા પરહે. વોહ યે હે.

લા ઈલાહ, લગાવે ઇલ-લલ્લાહ, સુલગાવે મોહંમદ રસુ-
લુલ્લાહ. (પુલાનેસે પુલાનેકો, યા પુલાનેકો.) જલાવે,
જલાવે, જલાવે.

જહાં પુલાન લીજખા હે. વહાં ઉસકા નામ લેવે. યે
કલમા પરહે બાદ, મસજીદકી ખાકકે ઉપર દમ કરે, બાદ
દોનોં હાથ કબર પર મારે. ચોર કહે, કે પુલાનેકો તબાહ
કરો, યા કુલાનેસે પુલાનેકો જુદા કરો. તો તુમહારી કાતેહા
કરૂંગા. બાદ ઉસ ખાદકી સાત પુડીયાં બનાવે. ચોર અપને
ઘર લાવે, સુબાહકો એક પુડીયા કીસીકે હાથસે, યા ખુદ કે
હાથસે દુશ્મનકે ઘરમેં ડાલે, ઇસ તરેહ હર રોજ એક એક
પુડીયા ડાલતા બવે. ચોર દો-પહેરકો દુશ્મનકે ઘર તરફ
મોંહ કરકે, ઉપર લીજખા હુવા કલમા ૧૦૧ મરતબે પરહ
કર પુકે. ઇનશા-અલ્લાહ, દુશ્મન તબાહ હોબા.

બાબ છટ્ટા-હાકીમ, ચોર આલીમકા મહેરબાન હોમા.

૬૨-અગર કોઈ અમીર, યા હાકીમ, કીસીકે ઉપર નારાજ
યા બદ્દા હુવા હો, યા કીસીકો શેહર બદર કર લીયા હો. તો
આહીયે, કે ઘરૂ માહમેં જુમેરાતકે રોજ રોઝા રખો. ચોર

ગુમલ કરકે કપડે પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર રોઝા ધક્તાર કીયે બાદ, તનહા બયેઠ-કર બુખરાત જલાવે. ઓર થોડે ચાંવલ, ઓર દુધ પકાયે હુયે, અપને સામને રખજે. ઓર ઉસમેંસે તીન રીકાળીયાં બનાવે. પહેલી રીકાળી પર, આદમ મોવલ્લિલકે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર દુસરી રીકાળી પર હઝરત સલ, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર તીસરી રીકાળી પર, ખીખી ફાતીમા રહી, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર બારા-સો મરતબે, અસમાયે ઈલાહીકે પરહે. ઓર કોઈ ચીઝ જયેર હયવાની, યાને રોટી, ઓર નમક, ખા-કર સો રહે. ઓર દુધ ચાંવલકી, દો રીકાળીયાં મસજીદમેં લેજ દેવે એર એક રીકાળી, કે જીસપર, ખીખી ફાતીમા રહી, કી ફાતેહા દી હો. વોહ રીકાળીકે દુધ, ચાંવલ, લકડીયાં-કો ખીલાવે. પસ સુખોહકો ઉસકી મુરાદ બર આયેગી. અગર એક રોજમેં મકસુદ બર ન-આવે, તો દુસરે રોજ બગેર ચાંવલ પકાનેકે રોઝા રખજે. ઓર પેહેલે રોજ જીસ તરેહ પરહા થા, ઈસી તરેહ વઝીફા પરહે. ઓર બારા રોજ તક બગેર ચાંવલ પકાનેકે સીફ રોઝા રખકે અમલ કરે. ઇનશા અલ્લાહ, અમીર યા હાકીમ, યા ઓર, જીસકે લીયે પરહે. વોહ મેહરબાન હોવે. વોહ અમલ યે હો.

યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અલી, યા વલી, યા ફતી,
યા મની.

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ ૧૨, બારા રોજ પરહે. તો ઉતને રોજ પરહેઝ તરકે હુચા-નાત કરે.

૬૩-વાસ્તે મેહરબાન કરને હાકીમકે, ચે અમલ તીન રોજ તક કરે. હર રોજ તાઝા શુસલ કરે, ચોર ૧૦૦૦, હબાર દાને ગીહુકે લેવે, ચોર ઉસકો ધો-ડાલે. ચોર હરએક દાને પર એક એક મરતમે પરહે. ચોર હમ કરે, વોહ ઇસમ ચે હે.

‘ચારહમાનો કુદલે શય-ઇન, વ રાહે-મહુ, ચારહમાનો,’ ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ, બા-વુજુ પરહે. અબલ ચોર આખીર તીન તીન મરતમે ફરફ શરીફ પરહે. ચોર એક કોરા મીટીકા ખરતન લેવે, ઉસમે વોહ ગીહુકે દાને ડાલતા જાવે, ચોર ઉસપર નયા સરપોશ બાંધે. ચોર અંદર પાક પાની ડાલકે જ્વેશ દેવે. ચોર વચરાન કુવેમે વોહ ખરતન કે જુસમે ગીહુ ડાલે હાં વોહ, ચોર ઉસપર સરપોશ બાંધકર, ડાલ દેવે, ઇસ તરેહ તીન રોજ તક અમલ કરે. પઢતે વકત, જુસ અમીર, ચા હાકીમકે લીયે પરહે, ઉસકી સુરતકા ખ્યાલ દીલમે રખે.

૬૪-અગર કોઈ, આલીમ હાકીમકે ખોદ્સે કરતા હોવે તો ચાહીયે, કે જુમેરાતકે રોજ, સુખોહકી નમાઝકે બાદ, થોહા રોગન, ચાને તેલ ખુશખુ-દાર લેવે. ચોર ઉસમે ઇતર થોહા મીલાવે. ચોર ઇન આવતોંકો, ચાલીસ મરતમે પરહ કર ઉસપર હમ કરે. અબલ ચોર આખીર ફરફ શરીફ,

તીન તીન ભરતમે પરહે. ઇસ તરેહ જીમઆકે રોજ તક,
યાને સાત રોજ તક પરહ-કર, તેલકે ઉપર દમ કરે. ઓર
ઉસ તેલ-મેંસે થોડા લેકર, અપને મોંહ-પર મલકર, હાકીમકે
સામને જાવે, તો વોહ હાકીમ મેહરબાનીસે પેશ આયેગા, યે
અમલ સાત રોજ તક કરે. ઓર પરહેઝ જોરત, ઓર
મછલીકા રખજો વોહ આયતેં યે હેં.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. યા ઐયોહન નખીયો
ઇન્ના અરસલ-નાકા શાહે-દંવ. વ મુબશ-શેરંવ વ નજરા, વ
દાયે-યન ઇ-લલાહે, બે-ઇજ-નીહી, વ સિરા-જમ મુનીરા, વ
બશ-શેરીલ મોઅમે-નીના, બે-અન્ના લહુમ મીનલ્લાહે ફદ-
લન કખીરા, વલા તોતેઇલ કાફે-રીના, વલ મુના-ફેકીના, વ દાઆ
આબહુમ, વ તવઝલ અ-લલાહ, વ કફા-ખીલ્લાહે વકીલા.

૬૫-અગર કીસીકે ઉપર કોઇ જોહતાન દેવે, ઓર
વોહ કામ ઉસને ન-કીયા હો, યા ઉસપર કોઇ મુકદ્દમા
અદાલતમેં હાકીમકે સામને ચલતા હો, યા મીરાસ ઉસકી
છીન લી-ગઇ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે મોઅઝ-
જમાકે, ઉસ મોઆ-મીલે-કા, ફયસલા હોતે તક, હર રોજ
એક હજાર ભરતમેં સુબોહકી નમાઝ બાદ, ઝિબલા-ફ બયેઠ
કર, બા-વુજુ પરહે. વોહ આયત યે હેં.

વ ઐફવ વેદો અમરી ઇ-લલાહ, ઇન-નલ્લાહ
ખસી-ફન બિલ ઇબાદ.

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ, હર રોજ ૧૦૦૦, એક હજાર
મરતબે પરહા કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

આખ સાતવાં-ભાગે હુચેકા, ઓર ગાયેમકા હાઝીર હોના.

૬૬-જખ હીસીકા કોઈ લડક, યા અઝીઝ, યા દોસ્ત
શુમ હો-જાવે, ઓર યે ન માઅલુમ હોવે, કે વોહ કહાં
હે? ઓર ઉસકે હાલસે આગાહી ન-હો, કે ઝીંદા હે, યા
મુરદા, તો ચાહીયે, કે બાદ નમ જેમશાકે, એક હજાર ઓર
એકસો મરતબે, (ખસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ,
કો પરહકે સો રહે. તો ઉસકો ખાખમે દેખેગા. યા હાલ
માઅલુમ હો-જાયેગા. અગર પેહલી રાતકો ખાખમે નદેખે,
તો દુસરી રાતકો ફીર પરહે. ઇસી તરહસે સાત રાતોં તક
પરહે. બર વકત અમલ પરહનેકે પાક, ઓર સાફ વિખાસ
પેહને. ઓર ખુશખુ જલાવે.

૬૭-અગર કોઈ શખસ ભાગ ગયા હો, ઓર આતા
નહીં હો, તો હર રોજ ૧૧૯ મરતબે, યા હફીઝો, પરહે.
ઓર યે આયત, ઇન તકો મીસ-કાલા હખખતીમ, મીન

ખર હલીન, ૫-ત-ફનો, ફી સખ-રતીન, અવ શીસ-સમ-વાતે. અવ ફીસ અરદે, યાને બેહીલા, ઈન-નદલાહા-લતી-પુન ખખીર. ૧૧૯ મરતબે પરહે. ખર વકત પઢનેકે ઉસકા તસબુર કરે. એક ચીલા પુરા હોતે તક, યે અમલ કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

૬૮-બે કોઈ શખસ ગાયેબ હો-જાવે, ઓર તલબ કરના ઉસકા મંજુર હોવે, તો હર રોજ સુબહકી નમાઝમેં પેહલે હો રકઆત સુન્નત પરહે. બાદ કિબલા-૩ બયેઠકે સુરયે ફાતેહા, યાને અલ-હમ્દકી સુરત. ૪૧ મરતબે પરહે. અવલ ઓર આખીર, હરફ શરીફ, તોતી તીન મરતબે પરહે. પઢતે વકત ઉસકા ધ્યાન રખો. ફીર હો રકઆત ફરજ પરહે. યે અમલ એક ચીલા પુરા હોત તક પરહે. ઈનશા-અલલાહ, અંદ રોજમેં ગાયેબ હાજીર હો-જાવેગા. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

૬૯-બે કોઈ ચાહે, કે ગાયેબકો ખાબમેં દેખે, ઓર એહવાલ ઉસકા માઅલુમ કરે, યા કોઈ ઓર અપના મતલબ દર્યાફત કરના મંજુર હો, તો યે અમલ બ-તઓર ઇસ્તે-ખારાકે હે. સહક હીલસે કરે, અવલ પાક ઓર સાફ કપડે પેહને. ઓર તુઝુ કરે. ઓર કિબલા-૩ હોકર, ઠાઠની કરવટ પર લેટે. ઓર સુરયે અલ-હમ્દ, ઓર સુરયે વશ-શમ્સ, ઓર સુરયે વહ-દોહા, ઓર સુરયે વલ-લયેલ, ઓર સુરયે

અલમ નશ-રાહ, યોર મુરયે વત-તીન, યોર મુરયે ઇખલાસ.
યે સમ મુરતોંકો સાત સાત મરતબે પરહે. યોર બાહ
ઉસકે દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

અલકા હુમ્મા અરેની ફી મનામી, (કળ વ કળ)
વજ-અલ મીન અમરી, ૫-૨ જ'વ, વ મઅજન,
અરેની ફી મનામી મસ તહલ્લા બીહી, ઇન્તબા દાઅ-
વતી. યોર બબયે 'કળ વ કળ,' કે અપના મતલબ કહે.
અગર પેહલી રાતમેં મુદ્દઆ માઅલુમ હો-જાવે, તો બહતર
હે, વ ઇલ્લા સાત રાત તક, ઇસી તરેહ અમલ કરે. ઇનશા
અલ્લાહ, સાત રાતોંસે ઝીયાદા ન-પહેગા, કે હાલ ખુલ જાવેગા.

૭૦-ગાયેબકે હાઝીર હોનેકે લીયે, મગરેબકી નમાઝ
બાહ કિબલા-ફે બયેઠકે, હર રોજ ગ્યારા સો મરતબે મુરયે
વહ-દોહા, કેા પરહે. અવ્વલ યોર આખીર દુરૂદ શરીફ
તીન તીન મરતબે પરહે. યોર પદતે વકત ઉસકા તસબુર
કરે. યે અમલ ૨૧ એકકીસ રોજ તક કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ
ગાયેબ હાઝીર હેગા. ઇસમેં કીસી કીસમકા પરહેઝ નહીં હે.

૭૧-અગર કીસી શખ્સકા ગુલામ, યા લોંડી, યા જાનવર
લાગા હો, યોર દયોક્ત કરના ઉસકા ઉસકો મંજુર હો,
કે કીસ ચીમતકો બાગા હે. પસ અગર હકીકે ઝીન બાગા
હે, તો બાનીબે મુલુખ, યા હકીકે તલાશ કરના ચાહીમે.

ઝોર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો બાનીબે મશરીફ
યાને પુરખકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હે. યા
અગર મંગલકે દીન ભાગા હે તો તરફ મશરીફકે ગયા
હે. ઝોર અગર બુધકે રોજ ભાગા હે, તો બાનીબે મશરીબ
યાને પછછમકે ફસાર હુવા હે. ઝોર અગર જુમેરાતકે દીન
ભાગ ગયા હે, તો બાનીબે પછછમકે તલાશ કરના આહીયે.
ઝોર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હે, તો તરફ દક્કનકે હુડે.

૭૨-અગર કોઈ બાહેર ચલા ગયા હો, ઝોર ઉસકી
ખબર નહીં મીલતી હો, ઝોર દયોદલ કરના ઉસકા મંજુર
હો, કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર (સનીચર) હફતેકે
દીન ભાગા હે, તો બાનીબે જુનુબ, યા, દક્કનકે તલાશ કરના
આહીયે. ઝોર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો બાનીબે
મશરીફ, યાને પુરખકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા
હો, તો તરફ શીમાલ, યાને ઉત્તરકે ભાગા હે, ઝોર અગર
મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીફકે ગયા હે. ઝોર
અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો બાનીબે મશરીબ, યાને
પછછમકે ફસાર હુવા હે. ઝોર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ
ગયા હો, તો બાનીબે પછછમકે તલાશ કરના આહીયે ઝોર
અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો. તો તરફ દક્કનકે હુડે.

૭૩-અગર કોઈ બાહેર ચલા ગયા હો, ઝોર ઉસકી
ખબર નહીં મીલતી હો, તો એક હાજવ-૫૨, "ખ-હકેકે

શેષ ફરીફ શકર ગંજ." લીખકર કાગજ કે પત્થર કે નીચે
 દબાવે, ઓર વોહ જમ આવે, તો ઉસ પત્થર કે બરાબર શીસીની
 તોલકર, ફાતેહા હજરત ફરીફ શકર ગંજ રહ, કે નામકી લીલા-
 કર, શીસીની ગરીબ, ઓર મોહતાબે કે ખાંટ દેવે.

બાબ આઠવાં-ક્યેહસે નજત પાના.

૭૩-અગર કોઈ શખ્સ કોસી આલીમ, ઓર બદકાર કે
 શહેરમેં, યા ગાઉમેં ગીરફતાર હો-ગયા હો, ઓર વહાં-પર
 નજતકા મીલના મુશ્કીલ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતકો
 હસરતસે (ઝીયાદા) પરહા કરે. ઓર અલ્લાહસે અપની રિહા-
 ઇકે લીયે દુઆ માંગે, તો ઇતશા-અલ્લાહ, જુરર ઉસકી
 રિહાઈ હોગી. વોહ આયત યે હ.

રખના અખેજ-ના, મીન હાજે-હીલ કરી-યતજ આલીમે
 અહ-લહા, વજ-અલ લના મીન લદુન-કા વલી-યન, વજ-
 અલ મીન લદુન-ના નસીરા.

૭૪-અગર કોઈ શખ્સ કહીં. ક્યેહ હો-ગયા હો, તો
 ચાહીયે, કે વોહ હર રોજ ઇસ આયતે સરીફકો સુબોહ,
 ઓર શામ, એ-અહક (એ ગીનતી) પરહા કરે, તો ઇતશા-
 અલ્લાહ, રિહાઈ પાવેગા. વોહ આયત યે હ.

લઈ જાયા-કુમ રસુલુમ. મીન અન-ફે સેકુમ, અઝી-અન
અ-લય-હે મા અનીત-તુમ હરી-સુન અ-લય-કુમ, બિલ
મોઅમે-નીના રઉ-પુર રહીમ. ફર્ધન તવલ-તવ, ફકુલ હસમી
યલ્લાહો લા-ઈલાહા ઈલા-હુ, અ-લય-હે તવક કલતો વહોવા
રખખલ અરશીલ અઝીમ.

૭૬-જે કોઈ શખ્સ, જે-ગુનાહ કયેદ હો-જાવે, તો
અન્વલ યોર આખીર, ફરફ શરીફ પરહકે, સાત મરતબે
ઈન આયતોંકા પરહ-કર, અપની ઉંજલીયોં-પર દમ કરે,
ઈસી તરેહ હર રોજ પરહે. વોહ આયતોં ચે હેં.

બિરમીલા હીર રહમા નીર રહીમ, વ-કફા બિલાહે
વલી-અંવ, વ-કફા બિલાહે શહીદા, વ-કફા બિલાહે અલી-
મન, વ-કફા બિલાહે હસીબા. વ-કફા બિલાહે હાદી-મન,
વ-કફા બિલાહે નસીરા.

૭૭-અગર કોઈ નાહક કયેદ હો-જાવે, તો વોહ હરરોજ
એક હન્નર મરતબે, ચે કલે માત પરહે, અગર હો-સકે, તો
જે અહદ-પરહે. તો ઈનશા-અલ્લાહ, ઉસકી રિહાઇ હોગી.
યા ગમા-સલ મુસ-તગી-સીન, અબેસ-ની, વ-વા નારો
રલ મઝલુ-મીન, ઉનસેર-ની, જે ફક-લેક.

૭૮-જે કોઈ કયેદ હો-જાવે, તો ઇસ આયતકા વીદ
રખજે, તો ઈનશા-અલ્લાહ, ઉસકા છુટકારા હો-જાયેગા, વોહ
આયત ચે હેં.

હજા રખી હતી-પુન, મેમા-મયાઓ, ધન-નહુ હોવલ
અલી-મુલ હકીમ.

બાબ નવ્વાં-બહુ, ઓર આસેબ, ઓર
નઝરકા દુર હોના.

૭૬-મુજરીબાતે દેરખી, મેં હસ તરેહ લીખ્યા હે, જબ
જબ કીસીકે છત, આઝાર દેતા હો, તો ધન આયતોંકે તીન
મરતબે પરહ-કર, પાની પર હમ કરે. ઓર હસકે પીલાવે.
બા-પુણુ પરહે. અન્વલ ઓર આખીર, દુરદ શરીફ પરહે.
વેહ આયતેં ચેહ હેં.

ધજ કાલા મુસુફે લે-અગીહે, યા અ-બ-તે, ધની
રાખય-તો અ-હ-હા-અ-શ-રા કવ-કબન, વશ-શમસા
વલ-ક-મ-રા, રાખય-તોહુમ, લીસાજે-દીત. યા માઆ-
શરલ છન્ને વલ ધનસે, ધનીસ તતાઅ-તુમ, અન તન-
પુણુ, મીન અકતા-રીસ સમા-વાતે વલ અરહે, ફન-પુણુ,
હા તન-પુણુના ધંદા મે-મુલતાન.

૮૦-અગર કીસીકે આસેબકા (ખલાકા) ખલલ હો, તો
સાત ધને, કાલી ખીરચકે લેવે. ઓર ખીરચકે હરએક ધને પર
સાત મરતબે. મુરચે લે-ધંદાફે કુદેરીન, પરહ-કર હમ

કરે. જોર લેત મીઠવીએકે ધીસકર, જીસકે આસેળ હો, ઉસકે આખોંમે ં-તજોર મુસ્ચેકે લગાવે, તો આસેળ દૂર હોમા.

૮૧-અગર કોઈ આહે, કે આસેળકે(બલાકે) હાઝીર કરે તો ચાહીયે, કે યે અઝીમત બ્યારા બાર, પુલ પર દમ કરકે મુંઘાવે, પુલ કોઈબી ખુશખુ-દાર, યાને અમેલી, વ-ગયરાકા હો. ઉસપર દમ કરે, જોર જોકે પુલ ઉસ-પર મારે. તો ફારન આસેળ હાઝીર હોગા. ઇસ અઝીમતકે, અઝી-મતે મુલેમાની, કેહતે હે. વોહ યે હે.

ખિસ-મીલવા હીર રહમા નીર રહીમ. અઝ-ઝમ-તો અતય-કુમ, ફ-ત-હુ-લકા, હખીખોઠા, હખીખોઠા અ-લી-મ, અ-લી-મ, સફ-કન સ-ફ-કન. ઇલે-સન ઇલે-સન, બ-લ-સન. બ-લ-સન. તલે-સન તલે-સન, મુદન, કહ-લન કહ-લન, જલ-હલન, જલ-હલન, મહ-લન, મહ-લન, સંજીયન સંજીયન, શદી-યન, નખી-સન, નખી-સન, બે-હકકે ખાતીમે મુલય-માન, ખીન ફાઉદ, અલય-હુમુસ સલામ. જોહ-હેફ, મીન બાને-ખીલ મશારેકે વલ મગારેબ. વ મીન બાને-ખીલ અય-મને વલ અય-સર. બે હકકે લા-ઇલાહા ઇલ-લલાહો. મોહમદૂર રસુલુલ્લાહ. વ બે-હકકે અરશીલ્લાહ. વ કુરસી.

૮૨-તજરે બાદ, યાને નઝરકા લગતા-સહી મુસલીમ, જોર તફઝીર ફતેહુલ અઝીમ, વ-ગયરામે લીખ્યા હે, કે

રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે નઝરકા હો-જાના ઠીક છે. ચોર
 દોઢ ચીઝ જબ તકદીર પર ગાલીબ હો-જાતી છે, તો નઝર
 ગાલીબ છે. યાને તાસીર ઉસકી નીહાયત દવી છે. જાનના
 આહીયે, કે નઝર એક કીસમકા ઝેહર છે. કે હક ત આલાને
 વાજે આકમીયોં, ચોર છુનકી આંખમે ધસકો રખ્યા છે,
 જયસા કે, ખુશ પાકને બીછછુ કે ડંક, ચોર સાંપકી ઝબાનમે
 ઝેહર રખ્યા છે. ચોર ચે ન-જાને, કે ગયેર કીહી નઝર હોતી છે.
 ચોર અપનેકી નહી લગતી. લેકીન કમી અપને-કીલી હો-
 જાતી છે. ચોર ચોર હદીસે શરીફમે આયા છે, કે જો ચીઝ
 આંખમે અછહી માઅકુમ હોવે, તો માશા અહાહો હા
 ફુજ્જતના ધંદા મિદલાહ, કહે. ઉસકી બરકતસે નઝરકા અસર
 ન-હોજા. કેદીયત ધંસકી બડી બડી કિતાબોમે લીખી છે.
 હદીસે શરીફમે આયા છે, કે જો કેઈ શખ્સ નઝર લગાવે
 તો ફારન નઝર લગાને વાલેકા મોહ, ચોર દોનો હાથ, ચોર
 દોનો પાંડ, ચોર શરમ-ગાહ, એક બરતનમે ધોનેકો કહે.
 ચોર ઉસ પાનીકો ઉસપર છીડક દેવે, કે છુસકો નઝર
 લગી છે. ખુશકે હુકમસે જલ્દ અછછા હો-જાવે. ચે અમલ
 મોઅતે-બર કિતાબોમે લીખ્યા છે. ચોર હદીસે શરીફમે
 આયા છે, કે જબ તુમસે કેઈ ધુલાવે, તો ધોદો, યાને
 વાસ્તે હકા કરને નઝરકે તુમસે કેઈ દરખાસ્ત કરે, કે
 મોહ વ-ગયસ ધાવે, તો ધો-દેના આહીયે. ચોર હરગીઝ
 ઉસકા ખુશ માતબા અમલ છે.

રિવાયત છે, કે હઝરત ઉસમાન રહી, ને એક ખુબસુરત લડકા દેખા, આપને ફરમાયા. કે ઉસકી હુડીમેં કાલા ટીકા લગાદો, કે ઉસપર નઝર અસર ન-કરે. કાલા ટીકા લગાના લડકોંકો વાસતે દફા કરને નઝરકે, તીરમીજી શરીફસે સાખીત છે. પસ અબ ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે કાલા ટીકા લગાના બે-અસર નહીં છે.

હઝરત હસન બસરી રહી, ને ફરમાયા છે, કે જીસ શખસકો અપને ઉપર, યા અપને માલ વ-ગયરા પર, નઝર હો-જાનેકા ખૌફ હો. તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે કરીમાકો તીન મરતબે પરહ-કર, દમ કર લીયા કરે, વોહ આયતે કરીમા થેહે.

વ ઇન યકા-ફુલ લજીના, ક-ફ-ર. લ-યુઝ લેકુ-નકા બે અબ-સારે-હીમ, લમ્યા સમે-ઉજ જીકરા, વ યકુ-લુના ઇન-નહુ લ-મજનુન.

૮૩-બહુ, યા સહર-જબ કોઈ બહુમેં ગીરફતાર હો જાયે, તો ઝુરર છે, કે બાદ હર નમાઝકે, સુરયે, ફુલ આ-ઉજો બે-રખખીલ ફલકા ઓર ફુલ આઉજો બે-રખખીલ નાસ, પરહા કરે. તો બહોત જલ્દ અછછા હો-જાયેગા.

૮૪ વાસતે દૂર હોને બહુકે, એક કટોરેમે, યા પ્યાલેમેં પાક, ઓર સાફ પાની લેવે. ઓર ઉસ પાની પર દમ કરકે, જીસપર બહુ કીયા ગયા હો, -ઉસકો પીલાવે, તીન યા

સાત મરતમે પરહ-કર હમ કરે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ-મીસ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-અલ્લા હુમ્માં સલ્લી
અલ્લા મોહ-મદીન, વ અલ્લા આલે મોહ-મદીન, વ-બારેક વ
સલ્લીમ. બહરી બહરી બહરી કેવાર, બજરી બાંધુ હસોં હવાર,
બજરી આયે, બજરી બાયે, બજરી સખ બગા સમાયે,
ટોના બાહુ સખ રહ હો-બાયે, જો ટોના બાહુ રહ હીર-કર
આયે, ઉલટ પલટ કર વહાંકા વહાં પર બાયે. જો જો કરે
સો-સો મરે. બ-હકકે લા-ધલાહા ઇલ-લલાહ, મોહમ મહુર
રસુલુલ્લાહ. વ નોનઝ-એલો મીનલ કુરઆને, મા-હોવા શીફાઉન
વ રહ-મતુલ લીલ મોઅમે-નીન. વલા મજી-હુઝ અલેમીના
હલ્લા ખસારા.

૮૫-વાસતો દુર કરને શયતાનકે. કે જો સતાતા હો.
ઓર પચ્ચર ફેંકતા હો, તો યે આયત ખરેહ. વોહ આયત
યે હે.

ઈન નહુમ યકી-દુના કય-હન, વ અકીદો કવદા. ફમહ
હેલીલ કાફે-રીના, અમ-હીલ હુમ રોવય-હા.

ઉપર લીખળી હુધ આયતકો, ચાર લોકોની કીલોં-પર.
હર કીલ પર, પચ્ચીસ મરતમે પરહ-કર હમ કરે. ઓર ઉન
કીલોંકો ઘરકે આરોં કોનોંમે ગાઠ કેવે.

બાબ દસવાં-ચોરકા પહે-છાનના,

૮૬-જુલ શખસકા માલ ચોરી ગયા હો, જોર મંજુર
હો, કે ચોકકો દરયાફત કરે, તો હો શખસ, આમને સામને
બયેઠે. જોર જોકે કોરી બધનીકો અપને સીધે હાથકે કલમેકી
ઉંઝલી, યાને અંગુઠેકે પાસકી (કલમેકો) ઉંઝલીસે ઉઠાવે. જોર
તીસરા આદમી ઉન દોનોંકે સામને બયેઠકે મુરચે યાસીન, હો
મીનલ મુકમીન, તક પરહે. તીનોં આદમી નમાઝી જોર
પરહેઝ-ગાર હોના ચાહીયે. જોર જુલ વક્ત યે અલમ કરે,
ઉસ વક્ત બા-વુજુ હોના ચાહીયે. જોર ઉસ બધનીકે ઉપર ચાર
બાજુ પર, ચાર ફરીશતોંકે નામ લીખજે. વોહ ફરીશતોંકે
નામ યે હે. ચા અબ્રાહિલ, ચા મીકાઇલ, ચા ઇસરાફીલ,
ચા ઇઝરાફિલ. યે નામ લીખજે બાદ, હો શખસ કલમેકી
ઉંઝલીયોંસે આમને સામને બયેઠકે બધનીકો ઉઠાવે. જોર તીસરા
આદમી, મુરચે યાસીન. પરહના મુર કરે. જોર જુલ શખસ
કે ઉપર ચોરીકા શુબાહ હોવે. તો ઉસકા નામ જોકે કાગજકે
ટુકડે પર લીખ-કર બધનીકે અંદર ડાલે. જોર મુરચે યાસીન,
મીનલ મુકમીન, તક પરહે. કાગજમેં જુલકા નામ લીખ્યા
હો, વોહ અગર ચોર હોગા, તો બધનીકો મુર મુમેગી. જોર
અગર ચોર ન-હોગા, તો બધનીકો નહીં મુમેગી, ઈસ-તરેફમે

જીસકે જીસકે ઉપર શક હો. ઉસકા નામ લીખ-કર બધની-
મેં ઠાલે, જોર સુરયે યાસીન પરહે, જો ચોર હોગા, ઉસકે
નામ પર બધની ફીરેગી. જોર જો ચોર ન-હોગા તો બધની
નહાં ફીરેગી.

યે અમલ, યા જોર કેઇ અમલ ચોરકે લીયે કરે, જોર ચોરસે
વાકીફ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે ઉસકે ચુરાને પર, ચકીને
કામીલ ન-કરે. જોર ઉસકો બદનામ ન-કરે, બલકે તહબીરસે
પતા લગાવે. જોર જળ બરાબર ઉસકા પતા ચલ જાવે, તખ
ઉસકા ઈજહાર કરે. કયુકે અગર બ-ગયેર તલાશ કરનેકે, કીસી
પર તોહમત લગાઈ જાયેગી, તો ખુદાકા ગુનેહ-ગાર હોગા.
જોર દુન્યવી મુરકીલોં, જોર આફતોં-કા સામના હોગા. ઇસ-
લીયે ખુજ હુશીયારીસે કામ કરે. જોર અમલ કરને-વાલે આદમી
પરહેઝ-ગાર, જોર સમજદાર લાયેક ઉમરવાલે હોંગે, તો નતીજા
અછી હોગા. કમ ઉમર જોર નાહાનોકોં યે કામ નહીં હે.

૮૭-જીસ કીસીકી કેઇ ચીઝ શુભ હો-જાવે, તો દો
રકબાત નમાઝે નહીલ પરહે, જોર પેહલી રકબાતમેં સુરયે
અલ-હમ્મદકે બાદ, સુરયે વદ-કોહા પરહે. જોર દુસરી
રકબાતમેં સુરયે અલ-હમ્મદકે બાદ, સુરયે અલમ નમુરોહ પરહે.
જોર બાદ સલામકે, દોનો હાથ ઉઠા-કર, યે દુઆ પરહે. તો
ઇન્ શા-અહીદ, વોહ ચીઝકા પતા હજા અયેસા વોહ દુઆ યેહે.

અણા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ-મદીન, વ અલા
આલે મોહમ-મદીન, વ બારેક વસલ્લીમ. યા હાદીયલ મુદલ્લીન
અર હદા અલા હા-કતી બે ઇજ-જતેકા, વબે મુલતા-નેકા,
ફઇજમા-હોવા મીન ફદલેકા, અતા-એકા.

૮૮-જસ કીસીકી કેઇ ચીજ, કંહી ગુમ હો-જાવે, તો
આહીયે, કે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમે
સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે કુધયા ઐયો-હલ કાફે-રન,
ચાર ચાર મરતબે પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમેં જાવે.
ઓર ૧૧૩ મરતબે યે પરહે. અણા હુમ્મા ઇતી અસ
અલોકા, બે-હકકે મોહમ-મદીન, મોહીરમેકા, વ
અસ-અલોકા, મોહમદીન અબ-દેકા, અત તજ-
હેરલી મસફ-દની, ઓર ફીર તીન બાર, ઇન્ના લીલાહે
વ-ઇન્ના ઇ-લચહે રાજે-હીન. કહે, ઓર સુરયે યાસીન
પરહે. ઇન્શા અલ્લાહ, ગુમ-મુદા ચીજ મીલ જાયેગી. ઓર
ચાર માઅલુમ હો-જાયેગા.

૮૯-અગર કીસીકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર ઉસકા
હયાફત કરના મંજુર હો, તો દો રકઆત, નમાઝે નફીલ
પરહે. ઓર બાદ સલામકે ઇસ ઇસમકે ૧૦૦ બાર પરહે.
વોહ ઇસમ યે હે. યા ખબીરો અબ-બેરની, પરહ-કર
સો રહે. તો ઇન્શા-અલ્લાહ, ઉસકો ખાખમેં ચોરીકા પતા
માઅલુમ હોગા, યે નમાઝ ઇશાફી નમાઝ બાદ પરહે. કપડે

પાક ઝોર સાફ પેહને. ઝોર પાક ઝોર સાફ ખીસતર પર
સાવે. અગર એક રોજમેં ઉસકો ખાખમેં ચોર નહર આવે,
તો બેહતર હે. અગર એક રોજમેં કુછ નહર ન-આવે,
તો યે અમલ હસ તરેહ પેહલે રોજ કીયા યા, ઇસી
તરેહ ત્રીન રોજ તક યે અમલ કરે.

૬૦-ચોરકો હયાંફત કરનેકી હીકમત=હસ કીસીકા
અસખાખ, યા માલ, ચોરી ગયા હો, ઝોર ચોરકા હયાંફત
કરના મંજુર હો, તો હન લોગોં પર, ચોરીકા ગુમાન હો,
ઉન સબકો એક જગા જમા કરે. ફીર આમીલકો ચાહીયે,
કે એક અલાહેકા મકાનમેં એક ગઝ-બર ગમીન, મીટટીસે
લીપ કર, ઉસ જગામેં એક ખુંટી સાફ લકડેકી ગાઠે. ઝોર
ઉસ ખુંટી પર, થોહીસી હીંગ લગા દેવે. બાદ આમીલ કુછ
પરહતા હો, ઇસ તરેહ ઉસ મકાનસે બાહર નીકલે, ઝોર
જહાં વોહ લોગ બચઠે હોં, વહાં આવે. તાકે લોગોંકો ચકીન
હો-જાવે, કે અમલ બરાબર કીયા ગયા હો. બાદ ઉન આદ-
મીયોં-મેંસે હરએક આદમીકો અલાહેકા હુકમ દેવે, કે ઉસ
મકાનમેં જાઓ, કે જહાં ખુંટી ગાડી હુક હો. ઝોર ખુંટી
પર, હરએક અપના અપના હાથ લગાવે. પસ જો શખ્સ
ઉનમેંસે ચોર હોગા, ઉસકા હાથ ઉસ ખુંટી પર, હુર ચીપક
જાયે. યા કીસીકે હાથમેં કીસી કીસમકી બકબુ પચકા
હો-જાયે. ઝોર જો આદમી ઉસ મકાનમેં જાકર વાપીસ

આયે, ઉસકા હાથ ખુલે. હવે પસ કીસીકે હાથમે હોંગકી બુ
ન-હોગી. વોહી ચોર હે. કયુકે ને ચખસ ચોર હોગા, તે
વોહ મારે ખોદકે ઉસ ખુટી પર હરગીઝ અપના હાથ નહીં
લગાયેગા. ચોર હવેકે હીલમે કુછ ખટકા નહીં હોગા, વોહ
ખીલા-ખોદકે હાથ લગાયેગા. જબ ખુટી પર હોંગ લગાવે, તે
કીસીકો ખબર ન-હોવે, ઈસ તરેહસે લગાવે, ચે કામ બડી
હુશીયારીસે કરે. ચોર અચસા આદમી ચે અમલ કરે, કે
હવેકો લોગ પરહેઝ-માર, ચોર આમીલમે શુમાર કરતે હોં.
ચોર અગર અચસા આદમી કરેગા, તે ઈસ હીકમતસે ચોર
બુરર પકડા જાયેગા.

૬૧-ને કોઈ ચાહે, કે ચોરકો ફરયાફત કરે, તો ચાહીયે,
કે દીનકો મુખોહકે વક્ત, એક તરતકે નીચે એક સફેદ મુઝકો
રખજે. ચોર સાત મરતબે, આથ-તુલ કુરસી, પરહે. ચોર
ઉસ તરત પર હાથ રખજે. ને કોઈ ચોર હોગા, તે મુઝ
આવાઝ કરેગા.

બાબ ચારવાં-આફતોસે માલકો

ખયાના.

૬૨-નકલ હે, કે અબુ હાઉદ, રદી, અસહાબીને કીસીને
કહા, કે તુમહારે ઘરમે આગ લગી હે, ચોર જલ-મચા હે,

અણુ દાઉદને કહ્યા, કે મેરા ઘર હરગીઝ નહીં જલેગા. કથું
કે યે દુઆ જબસે મેને આં-હઝરત સલ, સે સુની હે, ઉસ
રોજસે કબી નાગાહ નહીં કી હે. તો મેરા ઘર ફીર કથુંકર
જલેગા. ગરજકે ઉસ ઘરકો જો દેખા, તો ઉસકે અતરાફકે ઘર
જલ ગયેથે. લેકીન ઉસકો નુકસાન ન-હુવા થા. વોહ દુઆ યેહે.

અલ્લા હુમ્મા અનતા રખી, લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા
અલ્લય—કા તવક્કલતો, વ અનતા રખુલ અરશીલ કરીમ.
મા યશા—ઉલ્લાહો કાના, વમા લમ યશાઓ લમ યકુન
આ-લમો, અન-નલ્લાહા અલા કુલ્લે શય-ઇન ઇલમા, અલ્લા
હુમ્મા ઇન્ની આઉજો ઇક્રા, મીન શરરે નફસી, વ મીન
શરરે કુલ્લે દાખ-બતીન, અનતા આખે-મુન ઇ-નાસી-
યતેહા, ઇન્ના રખી અલા સીરા-તીમ મુસ્તકીમ.

ઉપર લીખી હુઈ દુઆકો, હરરોજ પરહા કરે.

૯૩-જુસ કીસીકે પાસ માલ હોવે, જોર ઉસકો ચોરોકા
ખોઈ હો, યા કોઇ ઉસ માલકે ઉપર નાહક દાઅવા કરે,
યા માલ, યા ઇમલક, યા બાગ, યા મકાન, યા હવેલી,
કોઇ જાલીમ જુલમસે લે-લેના ચાહતા હો, તો ચાહીયે, કે
ઇસ આયતે શરીફકો જ્યારા મસ્તબે, હર રોજ બાદ હર
નમાઝકે પરહે. અબ્વલ જોર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. તો
હક તઆલા, ઉસ જાલીમસે રિહાઇ દેગા. જોર મહપુઝ
રહેગા. વોહ આયત યે હે.

માશા અણાહો, લા કુવતા ઈલા બિલા હીલ
અલી-ઇલ અઝીમ.

૯૪-હઝરત ઇમામ બઅપૂરે સાદીક રહી. સે મનકુલ
હે, કે અગર કીસીકો અપને ખેતમે ગલા (અનાજ) બોના
મંજુર હો. તો ઉસમે-સે એક મુઠ્ઠી લરકર, કિબલા-ર ખડા
હોકર, યે કહે.

અ-ફ રાઅય-તુમ, મા-તોહ-ઝેતુના અઆ અન-તુમ
તઝ-રઉ નહુમ, અમ નહ-તુઝ ઝારેઉન, બલીલાહો તઆલા
ઈલા લે-પુલાલીન, મોહંમદીવ, વજ-અલહો હર સન
મુબા-રકન, વર જોકના ફી-હીસ સલા-મતા, વલ આફી-યતા
વસ-સુફરા વલ ગયે-ઝ.

ફીર વોહ મુઠ્ઠી લર, અનાજ પર દમ કરકે, ખેતમે
ડાલ દેવે. બાહ વોહ અનાજ ખેતમે ઓરે, તો ખરકત હોગી.

બાબ બારહવાં-કરઝદારીસે છુટકારા પાના.

૯૫-જો કોઈ કરઝદાર હો-બાયે, તો એદાયે દેન-રે
લીયે, હર જુમઆ-કો સુબાહથી નમાઝકે બાહ, દીન ચક્રે
આર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર હર રકઆતમે,

આય-પુલ મુરચી, ઓર મુરચે કુલ-યા મેયેહલ-કાર્કેન,
ઓર મુરચે કુલ-હો વલ્લાહ, ઓર કુલ આઉજે બે-રખીલ
ફલક, ઓર કુલ આઉજે બે-રખીન નાસ, ફસ બાર, પરહે.
ઓર બાહ સલામકે, અસ-તગ-ફાર, ૭૦ બાર પરહે. ઇનશા
અલ્લાહ, કરમ-દારીસે આસાની હોગી.

૯૬-વાસતે અદાયે કર્જકે, બાહ નમાઝે મગરેબ, કે
અબલ ઓર આખીર, સાત સાત બાર, દુરૂદ શરીફ પરહ-
કર, ચે આયત પાનસો મરતબે પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ,
જલ્લ કરમ અદા હોગા. વેહ આયત ચે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-હસબી-યલ્લાહો!
વ નેઅ-મલ વકીલ. નેઅ-મલ સબલા વ નેઅ-મન નસીર.

૯૭-જુલ કીસીકે કરમ હો-ગયા હો, તો ચાહીયે,
કે હમેશા ઇશાકી નમાઝ બાહ, જહાં વેહ સોતા હો, ઉસ
જગે અપની દાદીમેં કંધી તીન મરતબે ફીરાવે, ઓર ઇસ
દુઆકે એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા-અલ્લાહ કર્જદારીસે
છુટકારા હોગા. ચે અમલ હર-રોજ કીયા કરે. વેહ
દુઆ ચે હે.

યા કદીચો, યા હામેયો, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા
ફરહો, યા મન લમ-ચલોહ વલમ ચુલહ, વલમ ચકુલ લહુ
કેફો-વન અહહ, વ-અલ હલાહો અલા અયરે અલ-કીહી,
સેયદેના મોહમ્મદીન વખા-લીહી અજ-મર્ધન. અહા હુમ્મા
મુરશ-સમા-પાતે વલ અરકે, યા અલ જલાલે વલ મક-સમ

મનકુલ છે. કે અઢાયે કંઈકે લીયે, અહાર થાંખા
(બુધ) કે રોજ રોજા રખખે, એર સુખોહકી નમાઝકે બાદ,
યા ઝોહરકી નમાઝકે બાદ, સુરયે ફાતેહા, યાને અલ-હમ્દકી
સુરતકે ૧૪૦ મરતબે પરહે. એર હમેશા ઈસ અમલકા
વીઈ રખખે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, કરમ-હારીસે છુટેગા.

**બાબ તેરહવાં-કામકા અંજામ, યાને
નેક એર બદકા ગયેબસે ઝાહીર હોના.**

ઇસ્તે-ખારાકે માએને ત-લ-બે ખેરીયત-કે હેં, અલ્લાહ
તઆલાસે, એર ઇસકે સુખુતમેં બહોતસી રિવાયતે એર હદીસે
વારીદ હેં. અઝાં-જુમલા યે હદીસ હે. મા-ખાખા મનીસ
તખારા, વલા ન-હ-મા મનીસ-તસારા, યાને નુકસાન
નહીં ઉઠાતા, જો શખ્સ, કે ઇસ્તે-ખારા કરતા હે, એર પશેમાન
નહીં હોતા હે, જો કોઈ કે મશવેરા કરતા હે. એર બાજ
હદીસસે યે સુખુત હે, કે સઆદત બની આદમકી, રાઝી હોના
સાથ મરઝીયે ઇલાહી-કે હે. આં-હઝરત સલ, સહા-બયે
કિરામકે હુઆયે ઇસ્તે-ખારા તાઅલીમ ફરમાતે થે. મીસ્લ
તાઅલીમ કરને સુરતે ફુરઆને મજહકે, એર રિવાયત હે.
જમૈઉલ ઉમુલમેં, કે હરગીઝ ઝીયાન-કાર ન-હોગા, વોહ

શખ્સ, કે જીસને ઇસ્તે-ખારા કીયા, ખુદાયે તઆલાસે. ઓર નહામત ન-ઉઠાયેગા, જીસને-કે મશવેરા કીયા, ઓર ન-હુવા ફકીર, કે જીસને મ્યાના-રૂઠ કી, મધ-શતમેં. ઓર હઝરત અનસ રહી, સે રિવાયત હે, કે ફરમાયા ઉનકો રસુલે ખુદા સલ, ને કે. અય અનસ, જો કરદ કરે તુ, કીસી કામકા, પસ ઇસ્તે-ખારા કર, અલ્લાહ તઆલાસે. ઉસકે દીયે, ફીર દેખ કે, જો તેરે દીલમેં ધલકા હો, ઉસપર જુરાત કર, કે બોહ બહતર હે.

જનાબ હઝરત અલી રહી, ને પ્રમાયા, કે જો કોઈ ઇરાદા કરે, કે ઉસકે ખાબમેં હક તઆલા, ઉસકે ઇરાદેકો મુશાહીદા કરા-દે, તો ચાહીયે, કે બોહ કબલ અજ ખાબ, માને ઇશાકી નમાઝ બાદ, છે રકઆત નમાઝે નફીલ. ઇસ તરેહ પરહે, કે પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર. ઓર દુસરીમેં વલ-લયલ, સાત બાર, ઓર તીસરીમેં વહ-દોહા, સાત બાર, ઓર ચે. થીમેં અલમ-નશરાહ, સાત બાર, ઓર પાંચવીમેં વ ત-તીન, સાત બાર. ઓર છઠીમેં સુરયે ઇન્ના અન-ઝલ-ના, સાત બાર પરહે. પેહલે ચાર રકઆત પરહે. ઉસકે બાદ દો રકઆત પરહે. છે-રકઆત પરહે બાદ, કલમયે શરીફ. ઓર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર ફીર ચે દુઆ પરહે. ઓર ઉસી મુસલ્લે પર આરામ કરે. બોહ દુઆ ચે હે.

અહીં હુમ્મા રખ્યા મોહ-મમદીન, વ રખ્યા ઇબ્રાહીમા, વ
મુસા, વ ઇસ-હાકા, વ યાઅ-કુબા, વ રખ્યા જુબ્ર-ઇલા,
વ મીકાઇલા, વ ઇસરા-ફીલા, વ ઇઝરા-ઇલા, વ મુન-એસા
તવરાતે, વલ ઇજીલે. વઝ-ઝબુરે. વલ પુરકા નીલ-અઝીમ.
અરેની મના-મીલ લય-લતા, મા અનતા તાઅ-લમો બીહી.

યુનાંચે અગર વોહ શખ્સ ઉસી રાતમેં, ખાહ દુસરી,
ખાહ તીસરી રાતમેં, અપના મતલબ દેખે, તો બેહતર, ઓર
નહીં તો, સાત રાતોં તક અમલ કરે. એક શખ્સ, ઉસકે ખાબમે
આયેગા, ઓર કહેગા, કે યે અમર ઇસ તરેહ, ઓર ઇસ
તઓરસે હોગાં. કપડે પાક, ઓર સાફ પેહને. ઓર ખુશખુ
અગર મોયસ્સર હોવે, તો લગાવે. ઓર જહાં નમાઝ પરહે
ઉસી જગે મુસલ્લે પર સો-રહે.

જબ કોઈ મુશ્કીલ પેશ આવે, તો ઇસ્તે-ખારા કરના
મુજત હે. ઓર જબ ઇસ્તે-ખારા કરના મંજુર હો, તો પેહલે વુજુ
કરકે દુગાના નમાઝે નફીલ પરહે. પેહેલી રકઆતમેં ખાહ સુરયે
અલ-હમ્દ, કે કુલ-યા ઐયોહલ-કાફરૂન, પરહે. ઓર દુસરી
રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે ખાહ, સુરયે કુલ-હો વહાહ,
પરહ-કર સલામ ફેરે. ફીર દુરહ પરહ-કર યે દુઆ પરહે.

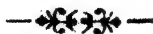
અહીં હુમ્મા ઇન્ની અસ-તખીરોકા, બે ઇલ-મેકા, વસ તક
દેરોકા, બે-કુદરતે-કા, વ અસ-અલોકા, મીન ફકલે-કલ અઝીમ,
ફ-ઇન્નકા તક-દેરો, વલ્લા અક-દેરો. વ તાઅ-લમો, વ અનતા

અહીં-મુલ શુચુખ. અહીં-હુમ્મા ઇન કુનતા તાઅ-લમો,
 (અન્ના હાજલ અમરો) ખય-રૂન લી, ફી લીની, વ મઆશી
 વ આકે-ખતે અમરી, અવ બાએલા અમરી, વ આજે-લીહી
 ઠઠ-દેરહો લી, વ ચસેરહો લી, સુમ્મા ખારેક લી ફી-હે,
 વ-ઇન કુનતા તાઅ-લમો, અન્ના હાજલ અમરા સરરૂન લી
 ફી લીની, વ મઆશી, વ આકે-ખતે અમરી, અવ આજેલે
 અમરી, વ આજે-લીહી, ફસરેફ-હો અન્ની, વસરેફ-ની અનહો.
 વ અક-દેર લીયલ ખયેર, હયસો કાના સુમ્મા અરહા ખીહી.

ઉપરકી દુઆ પરહનેસે, જો અખર ઉસકે હકમે અછછા
 હોગા, વોહી ઉસકે લીલમે આવેગા. ઓર બાજે (અન્ના
 હાજલ અમરો) કે અપના જો કુછ મતલબ હો, ખ્યાન કરે. યે
 અમલ બાદ ઇશાકી નમાઝકે કરે, તો બેહતર હે, કે ખાખમે
 હાલ ખુલ જાવેગા. પાક ખીસતર પર સો રહે.

ખાખ ચઉદવાં-મુરદોંકો ખાખમે દેખના.

ખાખ હસન ખસરી રહ, સે મનકુલ હે, કે જો
 કોઈ ઇશાક કરે, કે કીસી મુરદોંકો ખાખમે દેખે, તો વોહ
 ઇશાકી નમાઝ બાદ, ચાર રકઆત નફીલ પરહે, ઓર હર
 રકઆતમે મુરયે અલ-હમ્મદકે બાદ, મુરયે, અલ-હાકો સુત

કા-સોરો, પરહે. અવલ ઓર આળીર દુરૂદ શરીફ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, પુલાનન અલલ હા-લતીલ લતી, હોવા અલય-હા.

વોહ શખ્સ ઉસ મુરદેકો ઉસી શખકો ખાળમેં દેખેગા.

અલ્લામા સનવીને અપને મુજરરે ખાતમેં લીખ્યા હે, કે જો કોઈ ઇરાદા કરે, કે વોહ દેખે ખાળમેં કીસી અપને હખીખ, યા હોસ્તકો, કે વોહ ઝીંઠા હે, યા મુરદા. યા અપને કીસી મતલબકો, કે જીસકી ઉમ્મીદ ખુદાસે રખતા હો, તો આહીયે કે, એક ખાલી મકાનમેં કે જહાં કોઈ દુસરા આદમી નહો, વહાં બયઠે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહને. ઓર બા-વુજુ હોકર, હો રકઆત નમાઝે નફીલ અદા કરે. પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વલ-લયલ, સાત બાર પરહે. ઓર બાદ સલામકે દુરૂદ શરીફ કસરત-સે પરહે. ઓર પાક ખીંછાને-પર લેટ રહે. કે જો કુછ હોગા, વોહ માઅલુમ હો-જાયેગા.

જો શખ્સ ઇરાદા કરે, કે અપને ખાળમેં કીસી ગાયેબકો દેખે, ઓર યે માઅલુમ નહો, કે વોહ શખ્સ ઝીંઠા હે, યા મુરદા, તો રાતકો સોતે વક્ત વુજુ કરે. ઓર લીખાસ પાઝીઓ પહેન-કર, ઓર બા-વુજુ કિબલેકી તરફ મોહક-કે સીધે પેહલુ-પર લેટકર, સુરયે વશ-શમ્સ, ઓર વલ-લયલ, ઓર

વત્તીન, ઓર સુરયે કુલહો વણાહ, હર એકકો સાત સાત
બાર પરહે. ઓર ઉસકે બાદ, ચે કલેમાત પરહે.

અહીં હુમ્મા અરેની, ફી મનામી (કળા વ કળા)
વજ-અલ લી ફરજન, વ સુખ-જન, વ અરેની ફી
મનામી, મસ તદલ્લા બીહી, અહીં હા-જતે દાઅવતી.

(કળા વ કળા) કી જગા-પર, અપના મતલબ કહે. અગર
એક શખમેં હાલ માઅલુમ હુવા, તો બેહતર હે. નહીં તો
સાત રાત તક, ચે અમલ કરે. ઓર જીતને રોજ અમલ કરે
ઉત્તને રોજ, ઓરતસે સોહબત ન-કરે.

બાબ પંધરવાં-બલાઓસે મહપુઝ રેહના.

જબ કોઈ શખસ, અચસે મુકામે ખતર-નાકમેં હો, કે
બહાં બનકા ખૌફ હો, તો બાદ નમાઝે પંજ-ગાનાકે, આયતુલ
કુરસી, ઓર સુરયે ઇબલાસ, ચાને સુરયે કુલહો-વણાહ, ઓર
કુલ આઉલે બે-રખ્ખીલ ફલક, ઓર કુલ આઉલે બે-રખ્ખીન
નાસ, ઓર ફ-ઇન ત-વલ્લવ પ્રકુલ હસબી-ચલાહો લા-
ઇલાહા ઇલ્લાહુ, અલ્લય હે તવક કલ્લતો, વહોવા રખખુલ
અરશીત અઝીમ. ઓર આયાતે ફીફ્ત પરહે. વોહ યું હે.

ખિસ-મીલ્લા હીર કહમા નીર રહીમ. ફલ્લાહો ખયરૂન હાફેઝા,
 વહોવા અર હમુર રાહેમીન. વહો-વલ કહેરો ફવજા ઇબા-ઝીહી,
 વ યુર સેલો અલય-કુમ હફિઝા. વ ઇન્ના રખી અત્તા કુલ્લે
 શય-ઇન હશીઝ. વ ઇન્ના અલ-કુમલ-હાફેઝી, વ હીફ-ઝન
 મીન કુલ્લે શયતા-નીમ મારીદ, વ હીફ-ઝન બલેકા તકલી-ફલ
 અઝી-ઝલ અઝીમ. વ હફેઝ-નાહા મીન કુલ્લે શયતા-નીર
 રખી, વ-ઇન્ના નહનો નઝ-ઝલ નઝ-ઝકરા, વ ઇન્ના લહુ
 લ-હાફેઝુન. લહુ મોઅક-કે-આતુન મીન બવને યદય-હે,
 વ-મીન ખલ-કીહી. યોહા-ફેઝુના મીન અમ-રીઝાહ, અહ્મદા
 હશી-ઝુન અલીમ. વ અનતા અલય હીમ બે-વકીલ. ઇન
 કુલ્લો નફ-સીન લમ્મા અલય-હા હાફેઝ, ખલ-હુવા કુરબા
 નુમ મળ-ફત. ફી લવ-હીન મહ-પુઝ.

ઇસ હીસારકો સોતે વક્ત ૩, તીન બાર પરહ-કર
 સો-રહે. તો તમામ બલીયાત-સે મહપુઝ રહે. વોહ હીસાર
 ચે હે.

લા-ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, હીબ ખુન બયની વ બયના
 કુલ્લે મુકરે હીન મા કરાહ. લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, હીબ
 ખુન બયની વ બયના કુલ્લે ખલા-ઇન, વ આ-ફતીન, વ
 ફીતના. બે-રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

જબ કીસીકો ફરમન, યા દેવ, યા પરી, યા ખમીસ, યા
 સુપ્ર, યા ચોર, વ-અયરાકા ફર હો, તો હીસાર ઉસકો કરના ઝુફર

હે, જોયા દુશ્મનોંસે ફિલએમે મહપુત્ર રહેગા, ચાહીયે કે બાદ
નમાઝે ઇશાકે, સાત બાર, આયતુલ કુરસી પરહ-કર, અપને
દોનો હાથોં-પર દમ કરકે, ૩, તીન બાર, દસ્તક દેવે. યાને
તાલી બબવે.

એક હીસાર યે હે, કે ઇસકો સોતે વક્ત, સાત
મરતબે પરહે, ઓર અગર હાકીમે બખીર કે સામને બવે, ઓર
ઉમ-પર દમ કરે, તો ઉસકે ઝુમ્મસે બથેગા. વોહ યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહા, બર બનશ, મોહમ મદુર
રસુ-લુલ્લાહ, બર ઝમા-નશ, અસાયે કલી-મુલ્લા દર અગ-રશ.
દર દહા-નશ લુબમે મેહતર, મુલય-માન, અલય-હીસ
સલામ.

હઝરત અલી રઘી-સે રીવાયત હે, કે જબ કોઈ
સફરમે જાનેકા ઇરાદા કરે, ઓર રાહમે કીસી તરેહકા
ખાફ હો, તો જબ અપને ઘરસે નીકલે, તો અલ-હમ્દકી
સુરત, તીન મરતબે પરહે. ઓર યે દુઆ પર હે. અલ્લા
હુમ્મા સલ્લેમ-ની વ સલ્લમ, મા મ-ઈ, વહ-દ્રેઝની
વહ-દ્રેઝ મા મ-ઈ, વ બલગ-ની, વ બ-લ-ગા,
મા મ-ઈ, ઓર ઇસકે બાદ સુરયે ઇન્ના અન-ઝન્ના, તીન
મરતબે પરહે. તો છધર બવે, ઉધર અમનમે રહે.

બે કોઈ સાત બાર, અલીહો હકીમુન, અલ્લાહો
હકીમુન, હકીમુન, રબ્બી, હૈયુક, હૈયુમ, લા યનામે.

પરહે. તો સફરમે જમી બધીયાત-સે મહપુઝ રહેગા.

વાસતે દુર હોને બલાકે, નીચે લીખે હુરે અશઆર
હમેશા પરહે. વોહ ચે હે.

શાહે મરદાં શેરે યઝદાં કુબતે પરવર દીગાર,
લા-ફતા ઇલા અલી, લા સયફ ઇલા બુલ ફીઝાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સાહેબે ફલફલ સવાર,
હર બલાયે દુર બાશદ ઇ બ-ખાન હફતાદ બાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સૈયદે અહમદ કબીર,
ખાતી-રમરા જમઆ કુન, ચા ગવસે આઝમ દસ્તગીર.

—❦❦❦—

બાબ સોલહવાં-સાંપ, બીછછુ, ઓર
દીવાને કુત્તેકા, ઝેહર દુર હોના.

—❦❦❦—

જીસકો કે સાંપને કાટા હો, તો ઇસ આયતકો
સાત બાર, પાની પર ઇમ કરકે પીલાવે. ઓર પાંચ પચસે
નજરે અલાહ, મોહતાજકો દેવે. ઓર અગર ઇસી આય-
તકો મીટી પર ફુંક-કર, સાંપ પર મારે, તો અંધા હો-બાવે,
વોહ આયત ચે હે.

ઈન-નહુમ યહી-દુના કય-કવ, વ અકીદો કયદા.
ફ-રહ દેલીલ ૧-ફ-રના અર-ફીલ-હુમ રોવય-હા.

રિવાયત છે, કે કંઈ સહાળી, એક મકાનમાં ગયે
થે. ઇ-તેફાકન ઉસ મકાનકે સરદારકો સાંપ કાટ ગયા થા.
ઉન લોગોને ઉનસે ઇલાજકે લીધે કહા. તો ઉ-હોને કહા, કે
અગર તુમહારા ઘર વાલા અછી હો-જાયે, તો હમકો કયા
હોગે. ગરજ કે, એક ગદ્દા બકરીયોંકા ઉનસે ઠેહરા. આખીર
ઉન સહાળીયોં-મેંસે, એક સહાળીને બા-કર, મુરચે ફાતેહા;
આને અલ-હન્દ-પરહ-કર, ઉસપર દમ કીયા, તો ઉસી વક્ત
વોહ શખ્સ અછી હો-ગયા.

મુરચે અલ-હન્દકી ઝકાત લીધે બાદ, અમલ કારગર હોગા.

જીસ શખ્સ-કો સાંપ કાટા હો, તો ઇસ આયતે કરી-
માકો પરહ-કર કીસી ચીજ પર દમ કરે. ઓર જીસકો
કાટા હો, ઉસ શખ્સકો ખીલાવે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરદ
શરીફ પરહે. ઓર આયતકો સાત મરતબે પરહે. બા-વુજુ
પરહે. આયત ચે હે.

ખિસ-મીઠ્ઠા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલા અલ-કેહા
યા મુસા. ફ-ઈમ લીયા હૈય-તુત તસઆ. કાલા ખુજહા
સ-ન-ઈ-દોહા સી-ર તહલ ઉલા.

રિવાયત આઈ છે, અબ્દુલ્લા ઇબ્ને મસઉદસે, કે
હજરત સલ્ફા ઉંગલીમે ખિછલુને કાટા. પસ જબ તમાજસે
ફારીગ હુયે, તો ફરમાયા, કે લાઅનત કરે અદ્દાહ, ખીછલુકો કે
નખીકો છોકે, ન કીસી દુસરેકો ઉમ્મત-મેંસે, હીર એક બર-

તનમે' નમકકો પાનીમે' આં-હઝરતને ઘોલ-કર, ઉંગલી અપની
 ઉસમે' રખ દી, ફીર આપને કુલ-હો વહાહકી સુરત, ઓર કુલ
 આઉને બે-રખીલ ફલક, ઓર કુલ આઉને બે-રખીન-નાસ,
 કો સુરતે' પરહના શૂર કીયા. યહાં તક પરહે, કે દરહ જતા રહા.

ખાજો હતીસમે' આયા હે, કે કીસો સહામીને અર્જ
 કીયા, કે યા રસુલુલ્લહ સલ, મુજકો ખીછછુ મા મંતર આતા
 હે. હઝરત સલ, ને સુનકર ફરમાયા, કે ઈસકો કીયા કરો,
 ઓર નફા લોગોંકો પહોંચાયા કરો. ઈસ અફસુનકો ૭, સાત
 મરતબે પરહ-કર, છસકો કે ખીછછુ કાઢા હો. ઉસકો ઉસ
 જગા પર દમ કરે. વોહ અફસુન યે હે.

બિસ-મીઘાહે, સખ-હતુન, કરી-નતુન, મુલ-હતુન,
 બે-હુર મતીન, સલા-મુન અલા તુહીન, ફીલ આ-લ-મીન.

જળ કીસીકો ખીછછુ, યા સાંપ કાટે, તો ઈસ
 અફસુનકો પરહે. ઓર લુઆબે દહન, યાને થુક બિસ જગા
 લગાવે, ફીર અગરદહંમે' કુછ આસાની માઅલુમ હો, તો ઝેહેર
 ઉતર જાવેગા. ઓર અગર ઝેહેર ન ઉતરે, તો નશતર લગાકે
 ઉસ જગાસે ખુન નીકાલ ડાલે. વોહ અફસુન યે હે.

બિસ-મીઘા હીર રહમા નીર રહીમ. વ-સલ લહાહો
 અલા સેયદના મોહમદે-નીન નમી ઇલ ઉમ્મીય, વ અલા
 આલીહી, વ સહ-મીહી વ-સલ્લમ, મુબહા-વલ લલ
 અન-જમ, ફુદ્દો જખ્ખરીન, મુ-ત-કખ્ખરીન, બે-ફદ્ર-તહી.

ન-ફ-બ શર રહુ, ફી બરી-ચતેહી, વ ચઝરી કાઢી કઝીરી
 એહ-તઢી બસીરી, વ-ન બદલા ય-દ-ઇ બસરી, ઇર જઝો
 ઝેયો-હસ સમો, કસ સ-મુલ્લાહો અલા રાઝીલ ખમસે, વલ
 હેયે, વલ અકમે, વલા હવલા વલા કુવ્વતા ઇદલા ખીદલા
 હીલ અઝીમ.

ફીસીકો સાંપ, યા બાવલા (હીવાના) કુત્તા, કોઈ દાંતસે
 કાટને-વાલા બનવર, ઝેહરીલા યા બે-ઝેહરકા કાટ ખાવે, ઉસકી
 ખબર લાને-વાલે શખ્સકો થપ્પડ (મોંહપર તમાચા) મારનેસે
 ઉસ મરીજકો આરામ હો-બાવે. મરીજ બે બહોત ફાસીલે
 પર અપને ઘર હો, વોહ મંતર યે હે.

હુરહા દેહ ખુદા દેહ હુરહા દેહ રસુલ દેહ,

હુરહા દેહ ખુદા દેહ બદલા શેખ મોહમદ અરબી દેહ.

અમલમે લાનેકી તરકીબ-ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજકે
 અરસેમે સવા લાખ મરતબે પરહે. અગર કમ દીનોમે પુરા
 હો-બાવે, તો હરકત નહીં મગર ઝીયાદ એક રોજબી નહોના
 ચાહીયે. હર રોજ સુબોહકે વઠત બા-વુઝુ પરહે. અન્વલ
 ગ્યારા મરતબે હુરદ શરીફ પરહે. ફીર ખિસ-મીદકા હીર
 રહમા નીર રહીમ. કેહકર, ઉપર લીખ્યા હુવા મંતર ત્રીન
 હબ્બર એકસો પચીસ મરતબે હરરોજ પરહે, ફીર ગ્યારા
 મરતબે હુરદ શરીફ પરહે. ચોર અપને સીધે હાથ પર, એક
 પુક ચારકર ઉઠ બથઠે. અગર ઈસ બીસ રોજ અમલ કરનેકે

ખાદી કોઈ મરીઝ મીલજવે, તો ઉસપરમી ઝાડા દેવે, ખુદાકે ફઝલસે ઉસકો આરામ હોગા. ચાલીસ રોજ તક તરકે હયવાનાત કરે. જુમા યાને ઔરતસે સોહબત, ઔર નશે-સેલી પરહેઝ કરે. જુસમકો પાક ઔર સાફ ઔર ખ્યાલાતકો નેકરખે, તો ઉસકો અયસી કુવવત હાસીલ હો-જાવેગી, કે જુસ મરીઝકો થપ્પડ મારેગા, ઉસકા મરઝ ફૈરન જતા રહેગા. અગર એક સાલ તક તરકે હયવાનાતકા પરહેઝ કરે, તો ઇસ કદર તાકત હો-જાયેગી, કે ખબર લાને-વાલે શખ્સકો થપ્પડ મારનેસે હી, ઉસ મરીઝકો બહોત કાસીલે પર આરામ હો-જાવેગા. મગર અયસે આમીલ-પર ચે ફર્જ લાઝીમ રહેગા, કે જબ કોઈ ઉસકો ખુલાને આવે, તો ફૈરન ઉસકે સાથ-હી જાકર મરીઝકા ઇલાજ કરે. યા ઉસકે પાસ મરીઝ, યા ઉસકી ખબર આવે, તો સો કામ છોડકર અપને આરામકા ખ્યાલ ન કરે. ખાહ કોઈલી વક્ત હો, ઉઠકર ઉસકા ઇલાજ કરે.

ઝાડનેકી તરકીમ-મરીઝ, યા ખબર લાને-વાલેકો હખખતકી તરફ પીઠ કરવાકે બીઠાવે, ઔર ઉસકે સામને આપ બયઠે. અપના મોંઢ હખખતકી તરફ રખે ૭, સાત દફા ઇસ મંતરકો પરહ કર, અપને હાથ-પર પુંક મારકર, જોરસે તમાચા ઉસકે મોંઢ-પર મારે. આહીસ્તાન ન-મારે, જીતના જોરસે મારેગા, જિતના-હી ઝીયાદા અસર હોગા. કોઈ ઇંજઝત-દાર અગર કમ જોર મરીઝ આવે, તો પેહલે ઉસકો સમજાવે, કે વોહ

જેરસે થપ્પડ લગવાનેકો તૈયાર હો, તો ઈલાજ કીયા જાવે.

એહતીયાત-ઇસ અમલકો નવ-અંદી જુમેરાતકે રાજસે શુરુ કરે. ખાહ મહીના કોઇબી હો, યા ચાંદરાત ખાહ પેહેલી જુમેરાત આવે, હિસસે શુરુ કરે. અમલ કરનેકે દીનાંમેં કોઇ ગીરહન પડે, તો અપને હાથ પર સાચા ગીરહનકા ન પડને દે. ખાહ મકાનમેં બયેઠ-કર પરહે. યા જંગલમેં, નજે બઠન યા કપડે પેહને હુયે, કોઇ હરકત નહીં હે. આડનેકે ખાહ મરીજસે ઠેહ-દેવે, કે ફીર ઓર કોઇ ઈલાજ ન-કરે, બલકે કીસી કીસમકા પરહેઝબી ન-કરે, અગર કરતા હો, તો આડનેસે પેશતર કુછ કરવે. તરકે હયવાનાત-સે મતલબ, કીસી જાનવરકા મારના, ગોશત, અંડા, મછલી ખાના, દૂધ, દહી, ઘી, શેહદ, ફરતુરી ખાનાબી ઇસમેં શામીલ હે.

જીસકો કુત્તા કાટા હો. તો કેકેકે અરક પર જરુ એક-તાલીસ મરતબે સુરયે ફુલ-હો વઢલાહ, હમ કરકે પાંચ તોલે પીલાવે, તો ફાયેદા હોગા.

**બાબ સતરહવાં-તાઉન, ઓર વખાકા
દુર હોના.**

હઠીસોંમે આયા હે, કે ફરમાય, આં હઅરત સલ, ને કે, તાઉન યાને વખા, એક અજાબ હે. કે લેખ હે,

ઉપર બીરોડે બની ઇસરાઈલકે ઉપર, ઔર ઉપર ઉનકે, જે
તુમસે પેહલે થે. જમ તુમ સુનો ઉસ બીમારીકે જીમ કીસી
ઝમીન પર, તો વહાં ન-બઝો. ઔર જે ઉસ ઝમીન પર,
જહાં તુમ રેહને હો. વહાં વાકેઅ હો, તો વહાંસે ભાગો
નહીં. ઔર લીજ્યા હે, કે જે શખ્સ વખાસે મરજતા હે,
વોહ દરબ શહાદતકા પાતા હે. પસ ઐયામે વખામે, સુબહા
નસ્લા, ઔર દુરૂદ શરીફ, કસરતસે પરહા કરે.

ઉલમા ફરમાતે હે, કે જે કોઈ ઇન કલેમાતકો
સુબહો શામ, સાત સાત બાર પરહા કરે, તો મરજે તાઉનસે
મકપુઅ રહે, વોહ યે હે.

લા-ઈલાહા ઇલ લહ્યાહ, અમા-તુન મીનત તાઅન,
મોહંમદર રસુ-લુલ્લાહ, ફીત તાઉન. સૈયદી અબદુલ વહહાબ
શેઅયાની, સૈયદી શમસુદ-દીન અલ-ખદી, સૈયદી સીરાજુદ્દીન
બલખી, હૈયો, સ-મ-હા, યા બાકી. વ-લ-હુલ ક-ત-ફા વાફો,

સુબહા-નલ મ-લ-કીલ ખલ્લાક.

વામતે દક્ષ હોને વખાકે, હર રોજ બાદ ફજરકી
નમાઝકે સાત બાર યે દુઆ પરહે.

બિસ-મીલ્લા હોર રહમા નીર રહીમ. અલ્લા હુમ્મા
યા વલી-યલ વલાયે, યા સામે-અફ દુઆયે, વ યા કાશે-ફ
દરસાયે, વલ્લ વખાયે, બસ-રેફ અત-તીલ કહુરા, વલ્લ મ-ર હા,
વલ્લ વખાયા, વત તાઉન, વત ફી-જા, બે-હકકે મોહંમદે

નીલ મુર-તદા, વ કાલે-મતીઝ ઓહરા. વલ હ-સ-નીલ
અમુજ-તજ વ હુસય-ને શહીદે દરને કરખલા, યા રખા,
યા રખા, યા રખા.

વાસ્તે વળાકે સુખહો ઝોર શામ, સાત ખાર પરહ-
કર, ઘરમેં ચ રોં તરફ પુંક લીયા કરે. તો વહાં હરગીઝ
વળા નહીં આયેગી. વોહ અમલ યે હે.

અબદુલ્લાકા પુત, આમીના-કા બયા, ભાગરે વળા,
મોહમ્મદ મેરે ઘર આયા.

વાસ્તે દુર હોને વળાકે, ઇંસ શેઅરકો હર રોજ
કસરતસે પરહે. ઝોર દરવાઝેકી ચોખટ પર લગાવે, તો
વળાસે મહપુઝ રહે. વોહ યે શેઅર હે.

લી અમ-સતુન ઉતકી બેહા હર રલ વળા ઇલ હાતેમા.
અલ-મુસ-તફા વલ મુર તદા વળના-હુમા વલ ફાતેમા.

બાબ અઠારવાં-બીમારીઓંસે શીકા પાના.

મરીજકા (બીમારકા) હાલ કયાંકત કરમેમેં-જબ
આહે, કે કીસી મરીજકો કયા મરજ હે, યા આસેબ હે. તો સાત
તાર નીલે સુતકે લેકર, પાકકે અંગુઠેસે પેશામીકે બાલ લક
નામ કરે, એક ખાર ફરફ સરીફ, ઝોર ૭, સાત ખાર મુરયે

અલ-હુમ્મ, ઝોર એક બાર આ-ય-તુલ કુરસી પરહે. ઝોર બાદ સાત મરતબે ઈસ દુઆકો પઠે. વોહ દુઆ યે હે.

ખિસ-મીઠા હિર રહમા નીર રહીમ-કયુસીન, મક-શીન, જઝ-માશીન, મીઆ-શીન, શાકી-શીન, માશીન, અબુશીન, બે-રહ-મતેકા યા અર હુમર રાહે-મીન.

ફીર સુત મજકુરકો મોવાફીક અવ્વલકે નાપે. ઝોર દેખે, કે કમ હુવા હે યા ઝીયાદા. અગર એક ઉંગલ કમ હોવે, તો દેવકી અસર હે, ઝોર અગર દો ઉંગલ કમ હોવે, તો આસેબ હે. અગર ત્રીન ઉંગલ કમ હોવે, તો બાદુ હે. ઝોર અગર ચાર ઉંગલ કમ હો, તો ઉમ્મુસ સુખયાન હે. અગર દો ઉંગલ ઝીયાદા હો-બાવે, તો નઝર શુફતારકી હે, અગર ત્રીન ઉંગલ ઝીયાદા હો-બાવે, તો બાદ હે. ઝોર અગર ચાર ઉંગલ ઝીયાદા હો-બાવે, તો તપ હે. ઝોર અગર કમ ઝીયાદા ન-હો, તો મરઝે બદની હે.

જબ કીસી શખ્સકે આધે સરમે કદ' હો, તો આંગુઠે ઝોર બીચકી ઉંગલીસે દોનોં તરફકી કન-પટી પકડે. ઝોર મુરયે અલ-હુમ્મ પરહના શુર કરે. ઝોર થોડા થોડા ઉંગલીમેકો ખીસકાતા બાવે. યહાંતક કે વલદ-હાલીન, પર દોનોં ઉંગલીયાં આકર પેશાની-પર મીલ-બાવે. અગર એક બાજમે ફરક કમ હો-બાવે, તો ઠીક હે, ઝોર નહીં, તો ત્રીન બાર તક કરે, અગર ઉસસે-બી ન-બાવે, તો ત્રીન રોજ

ઇસી તરેહ કરે. ખુદા ચાહે, તો ફરક જાતા રહેગા.

જબ આધે સરમે ફરક હો, તો સાત બાર, સુરયે ઇન્ના આતય-ના, પરહ-કર, પેશાની-પર હમ કરે.

હમ શખ્સકી આંખોંકી રોશની કમ હો-ગઈ હો, યા આંખેં દુખતી હો, તો હમ આયતે કરીમાકો તીન બાર બાદ નમાઝે પંજ-ગાનાકે પરહ-કર, આંખોં-પર હમ કરે, ઇનશા-અલ્લાહો તઆલા, આંખેં દુખનેસે મહપુઝ રહેગી. ઓર રોશની ઝીયાદા હોગી. વોહ આયત યે હે.

ફ-કશફ-ના અનકા ગીતા-અકા, ફ બસરો-કલ યવમા હલીફ.

હમ ઔરતકા હમલ ગીર જાતા હો. તો હમ ઔરતકે કહકે બસબર તાગા (દારા) કુસબી રંગકા લેવે. ઓર હમકે નવ તાર લેવે. ઓર સુરયે ફલ-યા ઐયો-હલ કાફે-ફન, ઓર હમ આયતકો પરહ-કર, એક ગીરેહ લગાવે, ઓર હમ ગીરેહ પર હમ કરે. હમ તરેહ ઉન તારોંમેં નવ ગીરેહ લગાવે. ઓર હર ગીરેહ પર, પરહ-કર હમ કરે. ઓર દોરેકો હમ ઔરતકી કમરમેં બાંધે, તો હમલ બર કરાર રહેગા. વોહ આયત યે હે.

વસ-બેર વમા સબરો-કા ઇલા બીલાહો, વલા તહ-જના અલય-હીમ, વલા-તકો ફી હય-કીન મીઆ યમ-કોફન, ઇન-નહોહા માઅલ-લલ નત-તકવ, વલ લલ નહુમ, મોહસે-નુમ.

જુસ ઔરતકો બચ્યા તવલુદ હોનેમેં બહોત તકલીફ હોતી હો, તો સાત મરતબે ઇસ દુઆકો, શીરીની પર, યા પાની પર, હમ કરકે, ઉસકો ખીલાવે, અગર પાની હો, તો ખીલાવે, વોહ ચે હે.

વ અલ-કત મા-ફીહા, વ-ત-ખલ્લત, વાજે-નત લે-રખેહા વ હુક-કત. અહ-યન અશરા-હિયન.

વાસતે હકા હોને બવાસીર (મસેકી ખીમારી) કે, સનીચર કે દીન શુર માહમેં, ચે અમલ કરે. એક દાના લાખકા છેદ-વાલા લેકર, ચે આયત. ૨૧ મરતબે પરહે. અવ-વલ ઔર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે, ઔર ઉસ દાને-પર હમ કરે. ઔર ઉસ દાનેકો દોરમેં પીરો કર કમરમેં ખાંધે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ખીમારી દુર હોગી, વોહ આયત ચે હે.

બિસ-મીલા હીર રહમા નીર રહીમ-મુમ્મુન બુક-મુન ઉમ-યુન, ફહુમ લા યરજે-ઉન.

જબ ઔરત બાંઝ હો, તો ગ્યારા અદદ (ગીનતી) મુપારી લેકર, ઔર હરએક મુપારી પર, ૨૧ ગ્યારા મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. ઔર એક એક મુપારી, ઔરતકો હર રાજ ખીલાવે. ઔરત હયેઝસે ફારીગ હુયે બાદ, ચે અમલ કરે. દુઆ ચે હે.

અલ્લા હુમ્મા અન-તશ શહીદો, વ અનલ મશ-હુદો, ફમન યદ-ઉલ મશ-હુદા. ઇલ-લશ શહીદો, યા રખા.

બાળ ઓમીસવાં-હાઝીરાત.

હાઝીરાતકા અમલ, અકસર લોગ, આસેબ વ-ગયરા, દફા કરનેકે લીયે કરતે હે, યે રાતકે વક્ત હોતા હે. ઓર મરીજકો, યા કીસી બચ્ચેકો બીઠાકર નકશ લીખાતે હે, તો રૂઝોકા આના ઓર આસેબકો (બલાકો) કયેદ કરકે જલાના વ-ગયરા, ખાતે સાફ નજર આયા કરતી હે. ઓર અકસર મરીજ-કોબી અગર ખલલ આસેબકા હો, તો ઉસી રોજસે આરામલી હો-જાતા હે. ઓર ઇસમેં શક નહીં, કે બહોતસે ચાલાક લોગ, આજ-કલ અયસેબી હોતે હે, કે જો દર અસલ કુછ નહીં જાનતે, ઓર ધોકા દેનેકે લીયે કાગજ પર પ્યાઝકે અક'સે પેહલે કુછ તસવીરેં બનાકર, ઉસ જગા પર સીયાહી લગા દેતે હે. ફીર જબ ઉસકો ચીરામકે સામને કરતે હે, તો વોહી તસવીરેં કે જો બનાઈ-ચી, વોહ ગરમીસે ઝાહીર હો-જાતી હે. ઓર બચ્ચે, યા અંવાર લોગ ઇસ તરેહ બહેક જાતે હે. ખુશુસન જબ ઉનસે બાર બાર જોર દેકર, પુછા જાતા હે, કે દેખો તુમકો એક આદમી નજર આતા હે? તો વોહ ઉસ બદલીસી મુરત દેખકર, કેહને લગતે હે, કે હાં, નજર આયા. ચાલાકી તો હરએક કામમેં હુવા કરતી હે. મગર યે અમલ વાક-ઇ સચ્ચા હે. ઓર ઇસકે આમીલબી સચ્ચે મીલ સકતે હે.

સીયાહુ દાગ પર ટીકી ટીકી ખાંધકર દેખનેસે આવે
 ગફલત તારી હો-જાતા હે. યોર રૂહાની દુન્યાકી સયેર હોને
 લગતી હે. ખસ અસલ ખાત તો ઇતની-હી હે. ખાકી સખ
 ઉસકે લવાઝીમે હે. ચુનાંચે હાઝીરાતકા ઇંગરેજી તરીકા ચે હે,
 કે કાંસેકી થાલીમે કાજલ યોર કડના તેલ (સરસોંકા) મીલાકર,
 એક સીયાહુ દાગ થાલીમે રૂપીયે-કે બરાબર બનાદો. ઉસમે
 જરા સંગે મકનાતીસ-લી મીલાદો, તો અછછા. ફીર ઉસ
 દાગકે ઉપર પાની ભરકર, ફીસી બચ્ચેસે કહો, કે દાગકી
 તરફ ગયોરસે દેખતા રહે. યોર તુમ ઉસકી કન-પટી યોર
 દીમાગ પર, ચંદ મરતબે હાથ ફીરાદો, યોર ઉસસે કેહતે
 રહો, કે દેખો, અબ તુમકો એક મચદાન નઝર આતા હોગા.
 ફીર ઉસમે એક જીન, ખડા હુવા માઅલુમ હોગા. ગરજ
 કે, જો જો ખાતે તુમ કેહતે જાઓગે, ઉસકે પોહી ઉસમે
 નઝર આતા જાવેગા. યોર જો સવાલ કરોગે, ઉસકા જવાબ
 ઇંશારોસે નઝર આયેગા. ચે અમલ કસ્તે પેહલે વક્ત ચાર છે
 ચીરાજ રૌશન કરે, તાકે રૌશનીસે જલદી હાલ-તે ખાબ
 પચકા હો. યોર ખુશખુશી જલાવે. યોર ઉસકી ધુની દેવે.
 યોર ઇંતરલી લગાવે, કે જલ્દ અસર હોવે.

બાળ બીસવાં-હમ-ઝાઢકા તાબે હોના.

અગર કોઈ ચાહે, કે હમ-ઝાઢકા તાબે કરે. તો અબ્બલ પાક ઓર સાફ હોકર, સુખાહ-કો, નવ ઓર હસ બજે-કે દરમ્યાન ધુપ-મેં ખડા હોકર, કિબલેકી તરફ મોહ કરકે પરહે. મગર યે ખ્યાલ રહે, કે એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા હો, ઉસકો આધા ઓઢે, ઓર આધા પેહને, યે કપડા સીફ અમલ પરહતે વક્ત કામમેં લેવે, જળ પરહ ચુકે, ઉસ વક્ત કપડા ઉતાર કર રખ દેવે. ઓર ફીર રોજ-મરશકે કપડે પેહને. અમલ નવ-ચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે, ઓર એકહી બાતકા અનાજ, ઓર એકહી તરકારી, યા ફાલકા ઇસ્તે-માલ રખખે, કે જળ તક હમ-ઝાઢ કબજેમેં આવે. ઓર જળ પરહનેકો ખડા હો, તો હોનોં હાથ બાંધે, જયસે-કે અહબસે ખડે હોતે હેં. ઉસ તરેહ ખડા હોવે, ઓર નીગાહ અપને માથે-કે ઉપર, યાને ઉસ મુકામ પર, જહાં-કે સરકા સાયા હો રખખે. જળ સો મરતબે પરહ લેવે, ઉસ વક્ત સર ઉઠાકર આસમાન-કે તરફ દેખે, કરીબ દો મીનીટ તક. ફીર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કર લેવે, ઓર અમલ પરહના શુરૂ કર દેવે. જળ સો બાર પરહે, તો ફીર આસમાનકી તરફ નીગાહ કરીબ દો મીનીટકે કરકે

દેખે. ફીર બ-હસ્તુર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કરે, ઓર
 ફીર જબ સો મરતબે પરહે, ઉસ વક્ત ફીર અપની નીગાહ
 આસમાનકી તરફ કરે, કરીબ હો મીનીટકે, ફીર ૧૪૧ બાર
 પરહે. ઓર પેહલેકી જગા પર નીગાહ રખે. જબ પરહ
 ચુકે, ઉસ વક્ત આસમાનકી તરફ નીગાહ કરે, કરીબ પાંચ
 મીનીટકે. ઇસ તરેહ કુલ ૪૪૧ મરતબે હરરોજ પરહે. ઇસી
 તરેહ ૪૧ એકતાલીસ દીન તક કરે. લેકીન ઇસ વક્તસે ઓર
 ઇસ રોજસે અમલ પરહના શુરૂ કરે, ઉસી રોજસે એક પાન
 સાલમ લગા હુવા, કે ઇસમેં ઇલામચી-લી ડાલી હો, વોહ
 પાન અપને સીધે હાથકી તરફ રખ લીયા કરે. જબ અપને
 અમલકો પરહ-કર, ફારીબ હો-જાયા કરે, તો રોજ-મરરા
 ઉસ પાનકો ફરીયા, યા તાલાબ, યા કુંચેમેં ડાલ દીયા કરે.
 જબ એકકીસવાં દીન હોગા, ઉસ વક્ત સીફ સરકા સાયા,
 જો ઝમીન પર નજર આતા થા, વોહ સાયા આસમાન પર
 નજર આવેગા, ઓર ઇધર ઉધરસે અગર કોઈ આવાજ દેગા,
 બલકે આવાજ ઇસ કીસમકા હોગા, કે જયસે અપને ઘરકા
 આઢમી યા કોઈ દોસ્ત અહબાબ પુકારતા હે. નતો નીગાહ હટાવે,
 ઓર ન-બાલે, ઇસી તરેહસે રોજ-મરરા, સાયા ઝમીન-મેં સે
 કમ હોતા જાવેગા, ઓર આસમાન-પર બડહતા જાવેગા.
 યહાં-તકકે એકતાલીસ-વેં દીન, કુલ સાયા જો કે અપના
 ઝમીન પર નજર પડતા થા, વોહ-લી સાયા આસમાન પર

ખિલકુલ દીખને લખેગા. ઓર ઉસી રોજ કેઈ શખ્સ. કે
 ને તુમકે દીખેગા. વોહ પાન બેકે તુમ્હારે પાસ લગા હુવા
 નૌબુદ હે, વોહ માંગેગા. આપ પાનકે હાથમે લેકર ઉસસે
 કહો, કે તુમી કુછ નિશાની મુજકે દે, અગર ઉસને કુછ
 નિશાની હી, તો એક છલા ફીસી ચીઝકા, ખાહ વોહ ચાંદીકા
 હો, યા લોહકા હો, યા છાલીયાકા હોવેગા. લેકીન પેહલે
 તુમ છલા લેલો, ઉસ વક્ત પાન દો. લેકીન પેહલે પાન મત
 દો. અગર છલા ન-દેવે. ઓર યે કહે, કે મેરે પાસ છલા
 નહીં હે, તો યે કહો, કે તીન રૂફા ઈકરાર કર, કે તુ મેરે
 કબજેમેં રહેગા. ઓર ને કામ તુમસે કરાઉંગા. તો કરદીયા
 કરેગા ? અગર વોહ તીન મરતબે અહલ કર લેવે, ઉસ વક્ત
 પાન દેદો. ગોયા વોહ તુમ્હારે કબજેમેં હો-ગયા. ઓર તુમ
 ઉસકે આમીલ હો-ગયે. જબ ઉસકે બુલાના મંજુર હો, ઉસ
 વક્ત ચુટકી બબલી, ઓર હીલમેં કેહ લીયા, કે હાજીર
 હો. ફૌરન તુમ્હારે કાનમેં આવાજ આયેગા, કે હાજીર હું.
 ફીર ને કામ લેના ચાહે લે-લો. મગર દો તીન ઘરેસે ઝીયાદા
 મત દીક કરો. ઓર હર એક વક્ત, પાક ઓર સાફ રહો.
 અગર અમાઅ-કી નૌબત પહોંચે, તો પાની તૈયાર રખો.
 અગર ફૌરન નહા-કર પાક હો-જાઓ. લેકીન જબ તક અમલ
 પરહો, વહાં તક નૌબત અમાઅકી નહો. અગર બ-હાલતે
 આ બ-નહાનેકી (ગુસલેકી) હાજત હો-જાવે, તો ઉસ વક્ત ફૌરન

ખીસતરસે ઊઠ-કર, નહા લેના (ગુસલ કરના) ચાહીયે. મગર જો ચીઝ તલબ કરો, તો લા-દેગા, લેકીન બેજ ચીઝ હરગીઝ મત મંગવાઓ. યા કીસીકે દીલકા હાલ પુછો, તો વોહબી તુમકો ખતલા દેગા. યે અમલ ૪૧ એકતાલીસ દીનકા હે. ઓર હર રોજ ૪૪૧. મરતબે અમલ પરહા જાતા હે. ઈસ અમલમે બેહતર યે હે. કે અપને હાથસે ખાના વ-ગયરા પકાવે. યા કીસી પર-હેઝ-ગાર, પાક સાફ ઓરતસે, યા પરહેઝ-ગાર મરદકે હાથસે ખાના પકવા-કર ખાવે. ઓર અમલ પરહતે વક્ત કીસીસે હરગીઝ ખાત ચીત ન-કરે. ધ્યાન અપના કીસી જગા ન-કરે. અમલ યે હે.

હરની પાર બઝાયે એમઆ અય-નમા.

અમલ અગર રાતકો કરના ચાહે, તો (બત્તી) ચીરાગકે રૂબરૂ બયઠે. અગર ચીરાગકે રૂબરૂ સાયા ન-પડે, તો ચાહીયે, કે ચીરાગકી તરફ પીઠ કરકે બયઠે.

હમ-ઝાહ તાબે હોનેસે, વોહ હરએક કીસમકે તાઝે ફલ, ખીલા ફસલ, યા જો ચીઝ તુમ મંગવાઓ, વોહ એક લમ-હેમે લા-દેતા હે. ઓર કાનમે હરએક ખાત, ઓર સવાલકા જવાબ દેતા હે. બલકે ખુદ ઈસ કદર બબરે જલ્દ પહોંચાતા હે, કે આમીલકો સોનેલી નહીં દેતા. જીસ કામકા તુમ હુકમ કરો, વોહ એક આનમે કરકે ફીર કેહલા હે, કે ઓર હુકમ દો, કે કયા કરૂં? અગર હમ-ઝાહ અયસે સવાલોસે દીકકરે, તો સહેલ ઓર હિમ્મત ઈલા જ દસકા યે હે, કે યે હુકમ દીયા બાયે, કે હમારે લીયે એક અયસા મકન આવી શાન બગાઓ, ફીર દસમે

બગીચા લગાવ્યો, હીર હમારી પુલાન પુલાન કિતાબકી કાપીયાં છાપતે રહો, ચા હમારે ગાઉમેં પાનીકે લીયે કુંચે બનાવ્યો. એર નેહર ખોદ-કર તૈયાર કરો. એર ખેતોંકો ખોદ-કર બરાબર કરો. વ-ગયરા. કામ ઉસકો સોંપે, કે જીસસે ઉસકો બિલકુલ પુરસદ ન-હોને પાવે.

હમ-જાદકા અમલ કરતા આશાન નહીં હે. એર કોઈ ઈસકો બચ્ચેકા ખેલ ન-સમજે. અગર ઈસમેં કુછ ગફલત હુધ, તો દીવાને હો-બાનેકા એર તબાહ હોનેકા ખોદ હે. ઈસ કામમેં કોઈ કામીલ ઉસ્તાદ મીલે, તો ઉસકી મદદ, એર સલાહસે અમલ કરે. કે જીસસે કામચાળી હો.

બાબ એક્ટ્રીસવાં-મોવકિકલકા તાબેહોના.

જબ કોઈ અમલ કરના ચાહે, તો પેહલે રાખા એર નમાઝકા પાળંદ રહે. જબ ચાંદ દેખે, એર નવચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે. મગર શુરૂ કરનેસે પેહલે અપને ખાને પીને એર સોને એર ઉઠને બેઠનેકા, એર પરહ-નેકા ઝુરૂર ઇતેઆમ કરે, એર પેહલી ઝુરૂર જ્યાલ કરે, કે ચાલીસ દીનમેં ઈસ કદર ગદ્દા ખા-સકતા હુ, ઉસી કદર મીઠું લેકર, એર દરીયા (નદી) ચા કુંચેકે પાનીસે પીકર

સુખા દેવે. અગર મુમકીન હો, તો અપને હાથોસે પીયે. યા
 અયસી ઔરતસે પીસવાવે, કે જો પાક સાફ હો. ઔર દીન
 ભર રોજા રખકર, શામકો (મગરેખકો) અપને હાથોસે પાની
 ભરકર કુંએસે લાવે. ઔર ખાનાભી અપને હાથોસે પકાવે.
 ઔર અપને ખાને પીનેસે ફારીગ હોકર, વઝીફા પરહને ખયઠે.
 જા-નમાઝ પર દો-ઝાનું હોકર, કિબલેકી તરફ મોહ કરકે
 ખયઠે. ઔર એકહી કપડા ખગેર સીયા હુવા લેવે, વોહી
 કપડા ખાંધે, ઔર ઉસીકો ઓઢે. યાને આધા ખાંધે, ઔર
 આધા ઓઢે. ઔર લોખાન, ઔર ઇલાયચીકે છીલકે, કાચ-
 લોંકી આગ પર જલાતા જાવે. ઔર ખુબ ઉમદા ખુશખુ ઇતર
 વ-ગયરાકી પરહનેકા મકાનમેં રખે, -ઔર વોહ મકાન તન-
 હાનકા હો. કીવાડ અંદ કરલેના ચાહીયે, ઔર વઝીફા પરહને-સે
 પેહલે અપના હિસાર કરલેના ચાહીયે, અગર ચાલીસ દીનકા
 વઝીફા હોવે, તો પંધરવેં, યા સોલ્હવેં દીનસે, તરેહ તરેહકે
 ખૈફ, ઔર ખતર-નાક ખાતેં માઅલુમ હોને લગેંગી, કબી
 હરીયા માઅલુમ હોગા, કબી રોને ચીઘાનેકી યા હંસનેકી
 આવાજ માઅલુમ હોગી. કબી સાંપહી સાંપહી માઅલુમ હોને
 લગેંગે. ખલકે યે માઅલુમ હોગા, કે કોઇ શખ્સ મુજકો
 કતલહી કર ડાલતા હે. લેકીન હરગીઝ ન-હરો. કયુંકે યે
 તમામ ખાતેં તુમહારે હિસારકે બાહીર માઅલુમ હોતી હેં.
 હિસારકે અંદર હરગીઝ કોઇ ખાત ખૈફકી નહીં માઅલુમ હો

સકતી. ઓર હિસારકે અંદર તુમહારે પાસ, કોઈ શય કોંસી
 દીસમકી ડરાવની વ-ગયરા નહીં આ-સકતી. ઓર બહોત
 તસદી, ઓર ધતમીનાનસે વઝીફા પરહે, લેકીન ખુશખુ
 યાને લોખાન, જલ્દ જલ્દ આગ પર હાલતે રહો, ઉદ, દીનકે
 બાદ ચાલીસવેં દીન, નીહાયતહી ખૌફ (હર) ઓર ખતર-નાક
 ખાતે માઅલુમ હોંગી. લેકીન સાખીત કદમ રહે. ઓર જખ
 આલીસ દીન પુરે હો-ભધંગે, ઓર વઝીફા-લી ખતમ હો
 જાયેગા, ઉસી વક્ત મો-વઝિલ આકર હાઝીર હોંગે, ઓર
 કહેંગે, હમ તાબેદાર હે. જો કહો સો કરે, તો ઉસ વક્ત
 આ-મીલ ઉનસે યે કેહ-દેવે, કે હમારે પાસ હાઝીર રહા કરો.
 જખ કામ હોગા, તો આપકો કહા જાયેગા-બોહ વઝીફા યે હે.

મુરયે મુઝ-ઝમ્મીલ, ચસીફકી તમામ મુરતકો ૪૦,
 ચાલીસ દીનમેં એક લાખ, ઓર પચીસ હજાર મસ્તબે ખતમ
 કરહો. અગર અધેરમેં પરહો, તો બહોત બેહતર હે. મસલુકમેં
 આ છલ પર બયેક કર ન-પરહે. બલકે તનહા જગામેં શલકે
 વક્ત અમલ પરહે.

હિસાર યે હે—મુરયે અલ-હન્દ, તીન મસ્તબે. ઓર
 મુરયે કુલહો લલાહ, તીન મસ્તબે. ઓર અન્વલ, ઓર આખીર
 તીન તીન ખાર દુરૂદ ચરીફ પરહ-કર, અપને દોનો હાથકી
 ઉંગલીયાંસે અપને ચારોં તરફ ગોલ ફાયેશ ખેચ-લો.

“યે અમલ મુશ્કીલ હે, કીસી કામીલ ઉસતાફી મહક

લેકર કરે. કયું-કે અગર ડર ગયા, તો હીવાના હો-ભાયેગા.

પરહેઝ-જોસ્ત ઓર મછછીકા, અંઠા, ખ્યાજ, લસ્સન, ઘી, દુધ, વ-ગયરાકા, કરે, ઓર તરકે હુયવાનાત-લી કરે, ઝીના, ઝુટ, ગીબતસે પરહેઝ કરે.

બાબ બાઈસવાં-તાવીજો'કે ખ્યાનમેં.

વાઝેહ હો, કે હરએક તાવીજ, યા નકશ, ચાર તરેહકા હોતા હે. યાને આતશી, આબી, ખાકી, ઓર બાદી, હે. ઉન ચારોંકી તાસીરાત જુદી જુદી હે. ઓર તરીકે ઇસ્તેઅ-માલ લી, અલગ અલગ હુવા કરતા હે. તાવીજ સદહા મતલબકે હોતે હે, ઓર હરએક તાવીજ ભરનેકી તરતીબ-બી અલગ અલગ હોતી હે. ઓર અકસર નકશ, ઓર તાવીજો'મેં આવતે, ઓર ઉસકે અદહ, ઓર અકસરમેં તીલસમ, ઓર મોવક-કિલો'કે નામ વ-ગયરા, આવતે હે. ઓર અકસર ફતીલો'મેં ચકલેં આવતી હે, તો વયસે તાવીજત, ઓર ફતીલે, ગુજરાતીમેં લીખના મુશ્કીલ હે. ઓર છાપનાલી સીવાયે ઉરફ ઓર અરબીકે ગુજરાતીમેં નહીં હો-સકતા હે. ઇસલીયે વહાં ફકલે પંધરાકા નકશ લીખનેકી ઓર ઉસકી ઝકાત, વ-ગયરાકે કવાએહ લીખને આવતે હે. દુસરી કીસમકે તાવીજ અયસ્કી

હરકતો કે લીચે નહીં લીખજે ગયે હે. અદદ યાને ગીનતી ઉરદુમેં લીખના ચાહીચે. લેકીન ગુજરાતી છાપખાનેમેં ઉરદુ કે ટાઈપ ન-હોનેસે, અદદ (ગીનતી) ગુજરાતીમેં લીખજે ગયે હે. અગર કોઈ તાવીજ લીખજે, તો ઉરદુ અદદ લીખજે.

પંધરાકા તાવીજ, નીહાયતહી કાર આમદ, ઓર હર-એક મતલબકે લીચે મુજર-રીખ હે. મગર સબસે પેહલે ગુરૂરી અમર ચે હે, કે ઉસકી ઝકાત દી-જાવે. ઓર ઉસકો અમલમેં લાયા જાવે. ફીર ઉસસે બે કામ ચાહે વોહ લેવે. હરગીઝ ખતા ન-કરેગા. ઝકાતકા તરીકા ચે હે, કે ચાંદ-રાતસે ઇસકા અમલ શુરૂ કરે. યાને જીસ રાતકો નયા ચાંદ નીકલે ઉસ રાતકો, બાદ નમાઝે ઇશાકે, ગુસલ કરકે નચે કપડે પેહને. ઓર બદનમેં ખુશબુ લગા-કર, ફરશે અમીન પેર બચકે. ઓર ગ્યારા હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહ-કર; ઉસી જગા સો-રહે. મગર દુરૂદ શરીફ, પરહનેસે ચે નિયત કરે, કે મેં પંધરાકે નકશકે તાવીજકી ઝકાત દેતા-હું. વોહ પુરી હોવે.

અલ-ગરઝ સુબોહકો ઉઠકર, નમાઝમેં-સે ફારીજ હોખર બાકરાનકી સીચહી, ઓર નઇ કલમસે તીન હજાર, એકસો મોહ પચીસ, આતશી નકશ. લીખજે. ઓર ઉન તાવીજોમેં ઉઠ લગાંકર, આઝમેં એકકે બાદ એક, જલાવે. જલાવે વક્ત અપના મશરૂફી (મુરબ) તરફ રખજે. ઇસી તરેહ ૧૦, ફસ દીન તક,

બસબસ કરતા રહે. ફીર હર રોજ ઇસી ઠંઠર, આખી તાવીજ લીખકર, આટેમેં ગોલીયાં બનાકર દરીઆ, યા નદહી, પર જાકર, પાનીમેં ડાલ-હીયા કરે, ઓર તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ મગરેબકી તરફ રખજે. ઇસી તરેહ હસ હીન તક, તાવીજ લીખકર દરીયા યા નદહીમેં યા તાલાબમેં આટેમેં ગોલીયાં બનાકર ડાલા કરે, આખી તાવીજ લીખતે વક્ત ઉઠ જલાવે ઇસ તરેહ ચે ખીસ હીન હુયે. ફીર હસ હીન તક, બાહી નકશ યાને તાવીજ લીખજે. ઓર હર રોજ ઇસી ઠંઠર, યાને ૩૧૨૫ નકશ લીખકર હવામેં ઉઠા દીયા કરે. યા કેઈ ઉંચે દરખ્તોંકી શાખોંમેં બાંધ-હીયા કરે. કે વહાં ઉનકો હવા લગે. ઓર બાહી, યાને હવાઈ તાવીજ લીખતે વક્ત, મોંહ શિમાલકી (ઉત્તરકી) તરફ રખજે, ઓર બુખુર ઉઠકા જલાવે. ઇસી તરેહ હસ હીન તક તાવીજ લીખજે, ફીર આખીરકે હસ હીન ઇસી તરેહ, હરરોજ ૩૧૨૫ ખાકી તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ જુનુનકી (દખ્ખનકી) તરફ રખજે. ઓર બુખુર શક્કરકા જલાવે. બાજે હસતાહ અયસાલી કરતે હેં, કે ખાંકી તાવીજ લીખકર ઝમીનમેં દફન નહીં કરતે. બલકે એક રીકાખીમેં દરીયા, યા નદકી કે સાફ, ઓર પાકીઆ રેતી, ખુશક યાને ખુખી ભરકર, અનારકી શાખકી કલમસે લીખ, લીખકર, મીટાતે જાતે હેં. ઓર ઇસ તરેહ-પર બીનતી પુરી કરલેલે

હે. જળ ઇંસ તરેહ-પર અમલ કરતે કરતે, ચીઢા પુરા હો-જાવે. તળ ઝકાત પુસી સમજે. ફીર આખીરકો નમાઝે દુગાના, યાને નફીલ શુક્રીયા અઢા કરે, ઓર ફીર રાતકો ગ્યારા હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, સુબાહકો શીરીની પર ફાતેહા હઝરત સુલે કરીમ રસલ, કી દેકર, વોહ શીરીની ખચ્ચોંકો ખાંટ દેવે. પસ યે અમલ પુરા હુવા. ઓર પંધ-રાકા નકશ, તુમ્હારે અમલમેં આયા. અળ હસ કામકે લીયે ઇંસે કરોજે, તો વોહ પુરા ઉતરેગા. યેહ અયસી નંજી તલવાર હે, કે કલી ખતા નહીં કરતી. ઓર ઇંસકા વાર કલી ખાલી નહીં બતા. હાઝીરાતકે લીયે અગર કાંસેકે કટોરેકે અંદર આખી તાવીજ પંધરાકા લીખકર, ફીર જહાં પાંચકા હીંદસા (આંક) હે. વહાં સીયાહી લગાકર, ઓર કટોરેમેં તેલ ભરકર, ના-ખાલીગ, મગર પાક, ઓર સાફ લઠકેકે હાથમેં પકડા-દો. ઓર ઉસ લઠકેકો તાકીદ કરદો, કે ઉસ તાવીજમેં પાંચકે હીંદસે પર ટીક-ટીકી બાંધકર દેખતા રહે. તો ચંદ્ર મીનીટકે અમલસે ઉસકો છત્રીયાતકો કચેરી નઝર આને લગેગી, ફીર છત્રીયાતકે બાદશાહસે જો કુછ મતલબ આહો, વોહ ફર્યાદત કર લો.

અગર કુશાયેસે રીઝકકે લીયે, બાદીકા નકશ લીખકર કોસી ઉંચે ફલકાર કરખતસે લટકા દોજે, તો રીઝક બહોત મહેચિગા. અગર મોહબ્બતકે લીયે, આતશી નકશ લીખકર

आजमें आल दोगे, तो मतलुब मुती (तामिहार) हो-अयेगा और
 दूरभनोंके हलक करनेके लीये, आकी नकश दीजकर, पुरानी
 कपड़ोंमें बना दोगे, तो कामयाबी होगी. अला हानल कीयास
 शीर लस कामके लीये दीज्या करोगे, तो हैरन तासीर
 आहीर हुवा करेगी. अगरये १५, पंधराके नकशकी अकाल,
 अला करके अमलमें लानेका काम, भडोत मेहनत, और
 मुरकीलका है. और जो शजस, शरीशुल-आल हो, याने
 लसके दुन्यवी कामोंसे पुरसत रहती है, वोही कर सकता
 है. हरमेक किसमके तावीजोंकी अकाल अला करनेका तरीका
 अलग अलग होता है. और वोह आमीनोंकी और मुरशी-
 होंकी भीकमत सिवाये हासील नहीं होता है. अकसर लोग
 छपी कुछ कितानोंमें देजकर, नकश हर कीसी कामके लीये
 दीजकर देते हैं. या तो जुहके लीये तावीज दीजते हैं. बेकीन
 नज तक अकाल देकर, तावीज अमलमें न-लाये हों, वहां तक
 वोह तावीज कुछ असर नहीं करता है, छसी तरेह अमली-
 यातके लीये-बी खीदला करनेकी जरूरत है. काछली अमल
 खीदला करके अमलमें न-लाये हों, और कितानोंमें देजकर
 भगेर खीदलेके कुछभी अमल करेगे, या तावीज दीज्ये-गे,
 तो कुछ शयेदा नहीं होगा.

पंधराके नकश, (तावीज) जो चार किसमके हैं. वोह
 नीचे दीज्ये जाते हैं.

આતશી

૧	૧	૮
૪	૬	૩
૨	૭	૫

આખી.

૮	૩	૫
૧	૬	૭
૪	૪	૨

બાદી.

૫	૩	૮
૭	૭	૧
૨	૪	૪

ખાકી.

૫	૭	૨
૩	૬	૪
૮	૧	૪

વાઝેહ હો, કે નકશ બરનેકા કાયેદા યે હે, કે આતશી નકશ, જીસ ખાનેમેં ૧, એકકા, હીંદસા (આંક) લીખખા હે. વહાંસે શુરૂ કરે. ઓર તરતીબ વાર, ૧-૨-૩-૪, હીંદસે લીખખે જાતે હે, ઓર ૬, પર ખતમ કરતે હે. ઓર આખી નકશ, બરનેકી યે તરતીબ હે, કે ૬, સે શુરૂ કરે. યાને ૬, ફીર ૭, સાત, ફીર ૮, ફીર ૬, ફીર, ૧, ૨, ઓર ફીર ૩. ફીર ૪, ફીર ૫, ઇસ તરેહ લીખખે. ઓર બાદીકા નકશ ૪, આરસે શુરૂ કરે. ઓર નવ તક લીખખે. ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે તીન તક લીખખે. ઓર ખાકી નકશ ૮ કે હીંદ સેસે શુરૂ કરે, ઓ ફીર નવ લીખખે, ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે સાત તક લીખખર નકશ પુરા કરે.

પંધરાકે નકશાકી એક અજીબ તરતીબ.

પેહલે તીન રોજ, તીન હબાર મરતબે લીખખે, તાકે તીન દીનમેં નવ હબાર નકશ પુરે હો.-જવે. ઓર બાદ તીન રોજકે ચોથે રોજસે, હર રોજ એક હબાર મરતબે, હર રોજ લીખખા કરે. ઓર તીન દીન તક, નકશ ઇસી તરેહ લીખખે, તાકે તીન દીનમેં તીન હબાર નકશ ચેલી હો.-જવે.

ગોચા છે રોજમેં બારા હજાર નકશ (તાવીજ) લીખજો ગયે. ફીર હર રોજ, એક હજાર બાર નકશ લીખખા કરે. એર ગ્યારા દીન તક, ઇસી તરેહ લીખતા જાવે. પસ ગ્યારા દીન-કે ઇસ અમલસે નિસાખ. યાને બકાત, પુરી હો-જાયેગી. ઇસકે બાદ હર રોજ, પંધરા, યા કમ અજ કમ નવ નકશ, હર રોજ લીખખા કરે. એર ઉસકા લીખના કાયમ રખજો. તાકે અમલ કાયમ રહેગા.

દુસરી તરકીબ યે-હે કે નવચંદી જુમરાતસે શુરૂ કરે. પેહલે રોજ એક, એર દુસરે રોજ દો, એર તીસરે રોજ ત્રીન, ઇસ તરેહ એક એક નકશ રોજ બઢાતા જાવે. જખ પુરે પંધરા નકશ ગીનતીમેં પહોંચ જાવે, તખ એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જખ એક પર ગીનતી પહોંચે, તો બઢાના શુરૂ કરે. ઇસી તરેહ સવા મહીના, યાને ચાલીસ દીન અમલ કરે. બાદ અમલ ખતમ હોનેકે, હર રોજ નવ દરે નકશ લીખખા કરે, તાકે અમલ કાયમ રહેગા.

ત્રીસરી તરકીબ યે હે-કે સો નકશ હર રોજ લીખજો. એર સો રોજ તક, યાને ત્રીન મહીને એર દસ દીન તક લીખજો. બાદ સો રોજકે એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જખ એક નકશ પર નોખત પહોંચ જાયે, તખ ચીઠ્ઠા પુરા સમજો. ફીર હર રોજ પંધરા, યા ૯, નવ નકશ લીખ લીયા કરે. તાકે અમલ કાયમ રહે.

પસ ઇસ પંચરાકે નકશસે કુલ બીમારીયાં દર્શા હોતી હે, કુતુહાત અઝ-હદ હોતે હે, હુબકે લીયે તીર બ-હદક હે. વોહ નકશે ચોઅ મ યે હે.

૧	૪	૫
૧	૬	૭
૮	૩	૯

બાબ તેઈસવાં-તાવીજેકે આદાબમેં.

જબ તાવીજ લીખનેકા કીસીકા ઇરાદા હો, તો અન્વલ ગુસલ કરે, તો બહેતર હે. વર ન વુજુ, તો જુર કરે. ફીર અપને બદનમેં પુશખુ લગાકર, થોડી પુશખુ અપને પાસ રખજે. ઓર દરમ્યાનમેં કીસીસે કલામ ન કરે. ઓર નાચાક આરત ઉસકે પાસ ન આને પાવે. ઓર તાવીજ-કે સીર પર ૭૮૬ કે અદદ, જો કે બિસ-મીલલાહ, કે હે, વોહ જુર લીખજે. મોહબ્બતકા નકશ લીખતે વક્ત કોઇ મીઠી ચીઝ મોંહમેં જુર રખ હેવે. ઓર મોહબ્બતકા તાવીજ, હરામ કામકે લીયે હરગીઝ-ન લીખજે. ઓર જબ હલાલકે લીયે લીખજે, તો મોંહ અપના મતલુબકે ઘરકી તરફ કરે, ઓર ઇસ કહર ખ્યાલ ઉચકા કરે, કે મો-

યા સામને ખડા હે. ઓર અઢાવતકા તાવીજ લીખ્ખે. તે કડવી ચીજ મોંહમેં રખ્ખે. ઓર અગર ઝખાન-ખંદીકા તાવીજ લીખ્ખે, તે થોડા મોમ ઢાંતોમેં ઢખાવે. ઓર અખીર મહી-નેમેં લીખ્ખે. ઓર તેગ-ખંદીકા, ઓર ખાખ-ખંદીકા લીખ્ખે, તે સીયાહીસે લીખ્ખે.

ફતેહુલ કદીર, મેં લીખ્ખા હે, કે અગર કીસીકે પાસ તાવીજ હો, ઓર ઉસકે ઉપર ગીલાફ હો, તે ઉસ તાવીજકે સાથ પાય-ખાનેમેં જાનેકા મુજયેકા નહીં હે, અગર ઉસ-કે ઉતાર કર જાવે, તે જહેતર હે, ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે-અગર નગીને પર, કોઈ દુઆ યા આયત કંદા, યાને ખોદી હુમ હો, ઓર ઉસપર મોમ, યા કપઠા મંઠહા હુવા હો, તે ફીર ઉસકે પાય-ખાનેમેં લેકર જાનેમેં હરકત નહીં હે.

અકસર મોઅતેખર કિતાબોંસે યે સાળીત હે, કે અસ તાવીજ, યા અમલમેં ખુદાકા નામ નહો, ઉસકા લીખના પરહના જાયેજ નહીં, યા અસકે માઅને સમજમેં ન આવે હોં. અગર કોઈ રકબા હદીસે ચરીફસે સાળીત હો, ઓર માઅને સમજમેં ન-આવે, તે ઉસકે પઢનેકા મુજયેકા નહીં. પર ન ખાએજ ખરાળીયે ઇમાન હે. ઓર અમલ સીફલીકા મુસલમાનોંકે પરહના ખાએસે જવાલે-ઇમાન હે. ખુદાયે તઆલા મુસલમાનોંકે નેક તૌફીફ દેવે. લાઝીમ હે, કે જાહુ, યા સહર સીખકર અપને ઇમાનકો જમિ ન-કરે. આવતે ફુરઆની, ઓર

ધરશાદે મચ્છાચેખ અફઝલ હેં. વાહીયાત અમલોંસે દુર રહે.

અમલ પરહને, ઓર તાવીજ લીખને પર, અકસર લોગ કુછ નજરના લેતે હેં. ઉસકા લેના જાયેઝ હે. મગર ઊસ શખ્સકી નિયતમેં ફરેખ નહો, ઉસકો લેના જાયેઝ હે. ઓર અગર લેને-વાલોંકો નિયતમેં ફરેખ હે, તો હરગીઝ લેના જાયેઝ નહીં. મસલન તાવીજ લીખનેમેં તો વાકીફ-ગારી નહીં. ઓર કિતાબમેં દેખકર ખે-સમજે, હો પયસેકી લાલચસે તાવીજ લીખ-દીયા, ઓર છુછુ કરકે તાગેમેં ગીરેહ (ગાંઠ) દેકર ગંઠા બના દીયા, ઓર પયસેકે લીયે જખ કોઈ અમલ પરહનેકો તૈયાર હોવે, તો વુઝુ કરકે તસખીહ લેવે. ઓર એક એક દાનેકી જગા છે છે દાને ગીરને લગે, ઓર ખુબ હીલ હીલ કર પરહને લગે. ઓર દીલમેં યે ખ્યાલ કરે, કે મુજકો લોગ બડા આમીલ જાનેં, તો અયસે ફરેખી શખ્સકો લેના જાયેઝ નહીં. કયું કે યે ફરેખ હે. ઓર ઇસી કિસમકા લેના હરામ હે. અલ્લાહ તઆલા, ફાલ, ઓર ગંડે-વાલોંકો હુકાયત કરે. કે અપની ગીબ હરામસે ન-કરેં. કયું કે ઊસકી ગીબ હરામસે હોગી, તો ઉસકે તાવીજમેં ઓર દુઆમેં કખ અસર હોગી.

અકસર ના-વાકીફ લોગ, તીલસમકો લીખતે હેં, ઓર ઉનકે હુકમસે વાકીફ નહીં હોતે. તો ખિલકુલ ગલત, ઓર ખ-કાયેકા લીખજે જાતે હેં. ઇસલાયે કુછ ફાયેદા નહીં હોતા હે. આમીલકો આહીયે કે, તીલસમકે કવાયેદ કીસી ઉસ્તાદે

કામીલસે સીખે, ફીર તીલસમકો લીખે. વ ઇલા કુછબી
કાયેદા નહીં હોગા.

ખાખ ચોખીસવાં-તાલે, ઓર સીતારે,
ઓર અખ-જદકા ખ્યાન.

જસ શખસકો અપના તાલે, યા રાસી, માઅલુમ
નહો, તો પોહ અપને નામકા પેહલા હરફ જો હોગા,
ઉસસે તાલે, યા રાસી માઅલુમ કર લેવે. મસલન કીસીકા
નામ મહુખ-અલી હે, તો ઉસકા તાલે (રાસી) ખુરજે અસદ,
યાને હીંદી સીંહ હે. ઇસી તરેહસે હરએક શખસકી રાસ, યા
તાલે, માઅલુમ કર સકતે હે. ઉલમાયે નુબુમને ખારા ખુર-
જ કાયમ કીયે હે, જસકો હીંદીમે રાસી કેહતે હે.

અગર તાલીખ ઓર મતલુખકે તાલીખે કુદરતી નીકાક
યાને જો-ખનાવ હે, તો અમલસે મતલુખકા હાસીલ હોના
મોહાલ હે. કયુકે કુદરતી તાસીર ઠલી નહીં ફીર સકતી હે.
હાં, અગર કુદરતી નીકાક નહો, તો ખુર અસર હો-જાતા હે.

પુરજો કે અર- ખી નામ.	હીંદી નામ	પુરજો કે હુર હીંદી એર અરખી.	પુરજો કે દોસ્તી એર અદાવત.
હમલ	મેસ	અ-લ-ઇ અલેફ, એન, લામ.	જહી કે સાથ અસદકો, હમલ કે સાથ સુખુલાકો,
સુર	વરખ	ખ-વ-ઉ ખે, વાવ.	મીઝાન કે સાથ હુતકો, દલુ કે સાથ સરતાનકો,
ગૈઝા	મીથુન	ક-છ-ધ કાફ, કાફ	કોસ કે સાથ સુરકો, એર ગૈઝા કે સાથ સુરકો, દુરમની હે.
સરતાન	કરક	ડ-હ હે, ડાલ.	હુત કે સાથ અસદકો, અકરખ કે સાથ મીઝાનકો,
અસદ	સીંહ	મ-ટ મીમ, ટે.	જહી કે સાથ ગૈઝાકો, સુર કે સાથ અકરખકો, સરતાન કે
સુખુલા	કન્યા	પ-ઠ-ણ પે.	સાથ કોસકો, સુખુલા કે સાથ દલુકો, થોડી મોલાફેકત હે,
મીઝાન	ગુલા	ર-ત રે, તે, તોચ.	હમલ કે સાથ મીઝાનકો સુર કે સાથ અકરખકો,
અકરખ	દૃશીક	ન-ચ નુન, પે.	ગૈઝા કે સાથ કોસકો, સરતાન કે સાથ જહીકો,
કોસ	ધન	ખ-ધ-હ-ફ ફે.	અસદ કે સાથ દલુકો, સુખુલા-કે સાથ હુતકો
જુહી	મકર	જ-ખ જમ, ખે.	ખરાખર દોરતી હે.
દલુ	કુંબ	ગ-શ સીન, સુવાદ, સે, ગેન	
હુત	મીન	દ-ચ-ઝ-થ દાલ, ચે	

સીતારોંકા ખ્યાન-સીતારે સાત હેં. ઉનકે નામ, યોર ખાસીયતેં, યોર નેક યોર બદલા હાલ નીચે લીખ્યા ગયા હે.

સીતારોંકે નામ.	દીનેકે નામ	ખવાસ.
ઝોહલ	સનાયર	ખાડી
મુશતરી	જુમેરાત	આતશી
મોરીખ	મંગલ	આતશી
શમ્સ	ઇતવાર	આતશી
ઝોહરા	જુમઆ	ખાદી
ઉતારદ	ખુધ	ખાડી
કમર	પીર	આખી

ઉતારદ, મુશતરી, કમર, ઝોહરા, નેક સીતારે હેં, શમ્સ, યોર મોરીખ નેહસ હેં. ઝોહલ કબી નેક યોર કબી બદલે હોતા હે. લેકીન કોઇ અમલ, કમર દર અકરખમ યાને હીદીમેં જસકો પંચેક કેહતે હેં. ઉસમેં કોઇ અમલ થુર નહીં કરે.

હુરફે તહજજકે (ગીનતી) અહલ-આમીલકો ચાહીયે, કે ખ-ગયેર હયોફત કરને અહલ હુરફે તહજજકે કીસી આયત, યા ઈસમકા નકશ, બરના ગયેર મુમકીન હે. લે-હાલ નીચે ઉસકા નકશા લીખ દીયા હે. યોર ઉસમેં હુરફેંકી ખાસીયત-લી લીખ-દી હે. કે જસસે સુહુલત, યાને આસાની હોગી.

આતશી	અલેફ	હે.	તોય,	મીમ	ફે.	શીન	બલ
	૧	૫	૯	૪૦	૮૦	૩૦૦	૭૦૦
ખાદી	ખે,	વાવ,	ચે,	નુન	સુરાદ	તે.	દુવાદ
	૨	૬	૧૦	૫૦	૯૦	૪૦૦	૮૦૦
આખી	જમ	ઝે.	ઠાફ,	સીન,	ઠાફ,	સે.	ઝોય,
	૩	૭	૨૦	૬૦	૧૦૦	૫૦૦	૯૦૦
ખાડી	હાલ	હે.	લામ	એન.	ર.	ખે.	ગેન
	૪	૮	૩૦	૭૦	૨૦૦	૬૦૦	૧૦૦૦

એસ આયત, ઓર ઇસમકે અદ્દ (ગીનતી) નીકાલના મંજુર
 હો, તો હુરફે મકતુબી, યાને જો હરફ, કે લીખનેમેં આતે
 હેં, ઉનકે અદ્દ યાને ગીનતી કરે, ઓર મલફ-પુઝી, યાને
 એસકા તલફ-પુઝ યા (હીંદી ઉચ્ચાર) કીયા જાતા હે, ઉસકો
 છોઠ દેવે, જયસે હુવા, કે હુરફે મકતુબી, યાને હે, વાવ,
 ઓર અલેફ, યે ત્રીન હરફ હેં. ઓર હુરફે મલફ-પુઝી ચાર
 હરફ હેં. યાને હે, ઓર દો વાવ, ઓર અલેફ, હેં. પસ
 ઇસ હિસાબસે હુરફે મકતુબીકે પંધરા અદ્દ હોતે હેં. ઇસ
 તરેહસે હરએક નામકે, યા આયતકે અદ્દ નીકાલે, હરએક
 હરફકી ખાસીયત, આતશી, યા ખાલી, યા આખી. યા ખાકી,
 માઅલુમ હો-સકતી હે. યાને હરએક શખ્સકે નામકા પહેલા
 હરફ જો હોગા, ઉસ-પરસે ઉસકા તાલે, યા રાસ, ઓર
 ખાસીયત, ખ-ખુખી માઅલુમ હોગી. ઇસલીયે મુખુમકી કિ-
 તાબોંમેંસે તહકીક કરકે સબ ખુલાસા લીખખા ગયા હે. કે
 એસસે આમીલ, યાને અમલ કરને-વાલેકો, કીસી તરેહકી
 હરકત, યા ગફલત ન-હોને પાવે, ઓર અમલ પઠનેમેં યા
 નકશ લીખનેમેં ખ-ખુખી મદદ મીલે.

બાબ પચીસવાં-મંત્રોંકે બ્યાનમેં.

ક્યું-કે યે કિતાબ બ-નઝરે કાય-દયે આમ લીખી ગઈ હે. ઓર ઇસસે યે ગરઝ હે, કે હરએક ખાસ ઓર આમ ઇસસે કાયેદા ઉઠાયેં. ઇસલીયે કે, જો કોઈ શખ્સ અમલીયાતે ઉલવી, યાને પાકીઝાકા તાલીબ હો, વોહબી કાયેદા ઉઠાવે. ઓર જો સીફલી, યાને મંતરકા તાલીબ હો, વોહબી કાયેદા ઉઠાવે. કિતાબમેં ઇસલીયે પેહલે અમલીયાતે ઉલવી, લીખે ગયે, ઓર ફીર યહાં પર, અમલીયાતે સીફલી, યાને મંતર જંતર, તંતરબી લીખે ગયે હેં. અહલે ઇસલામકો સીફલી અમલ કરના ગુનાહ હે. ક્યું-કે ઉસમેં શામેલીનસે મહઝ માંગી જાતી હે.

મોહનીકા મંતર-સુરજ નીકલનેસે પેહલે લોબાન ઓર દો લોંગ (લવંગ) આગમેં જલાવે, ઓર સંદલ, ઓર ઇંતર, ઓર લોબાન, ઓર પુલ, અપને પાસ રખે. ઓર ઇસ મંતરકો, ૨૧ એક્કીસ બાર, સાત મંગલ તક પરહે. યાને હર મંગલકો ૨૧ મરતબે પરહે. જબ અમલ કબઝેમેં આ-જાયે, તો ફુલ પર, ૨૧ મરતબે પરહ-કર પુક દેવે. ઓર મત-લુબકી પીઠ પર મારે, ખુદા ચાહે, તો વોહ સાથ હો-જાયે, વોહ મંતર યે હે,

કામરૂં દેસસે આઈ અકછા દેવી, જહાં ઈસમાઈલ
ભેગીકી પુલવાડી, જહાં બસે લુના ચમારી, જહાં બયે હમારે
પુલકી બાસ, સો સો આવે હમારે પાસ, દોહાઈ લુના ચમારીકી

મોહબ્બતકા સુરમા-આકાશ-બેલ, (હીંદી વાંદા)

બે આમ, ચોર ઈમલી, વ-ગયરા, કે ઉપર ઉગતા હે. થોડી
રૂંધમેં લપેટ કર, ઇતવારકે દીન દીનકે એક બજે ચમેલીકા
તેલ જલાવે, ચોર સુહાગેકા ઇતર, ચોર પાન, ચોર પુલ,
અપને પાસ રખો, ચોર કાજલ પાડ-કર, આંખોમે લગાવે.
ચોર હસકે સામને બવે, તો વોહ આશીક હોવે.

અઢાવત-કીસીમેં દુશમની કરાના મંજુર હોવે, તો
ચોરતકે બાલ, ચોર મરહકા કપડા, જલાકર, દોનોંકે
ખીલાવે, તો આપસમેં દુશમની હોગી.

મોહબ્બતકા મંતર-બાજે ગીડરોંકે સરમેં એક
છોટીસી સીંગ હોતી હે. હસકે ગીડર સીંગી કહેતે હે.
અગર પખ નક્ષત્ર ઇતવારમેં ઉસ સીંગકે લાકર ધુપ દેવે,
ચોર સીંદુરકા ટીકા લગાવે, ચોર ચે મંતર, ૧૦૮ મરતબે
પરહે, તો વોહ સીંગ સીધ હોગી, યાને અમલમેં આયેગી,
ફીર ઉસે નવ-ચંદી ઇતવારકે શુલાબકે પાનીમેં ધીસકર,
હસકે કંધે પર, યા દામન પર લગાવે, તો વોહ ઉસકા
તાબેદાર બનેગા. વોહ મંતર ચે હે.

ગંગા જમનાકા પાની લાઉ, ગીડર સીંગી સીધ કરાઉ
હસકે કંધે લગાઉ બયે, વોહ મેરે બસમેં આયે, બે ન
સાધે મેરે કામ, મહાદેવકી હસકે આન, ગુરૂ વોરખકી હ
હાઈ, ગીડર સીંગ સીધ હો-બયે.

ક્રીસીકો અપને તાબે કરનેકા મંતર-એક છોટીસી સુપારી ઇતવારકો ખરીદ લાવે, ઓર ઉસી દીન યાને ઇતવારકો ઉસકો સીંદુરકા ટીકા, ઓર લોખાનકી ધુની દેકર, એક પાક ડબ્બી મેં બંદ કરકે-રખ છોડે. જખ કલી સુરજ યા ચાંદ ગહન હો, તો ઉસ રોજ, કમર તક પાનીમેં બાકર, વોહ સુપારી નીગલ જાવે, ઓર યે મંતર પરહતા રહે. જખ ગહન ખતમ હો-જાવે, તખ બાહર નીકલ આવે. દુસરે રોજ જખ પા-ખાના ફીરે, તો ઉસમેંસે વોહ સુપારી સાખીત નીકાલ-કર ઘોકર અછછી તરેહ સાફ કરકે રખ છોડે. પસ જીસકો ઉસકા એક દુકડા પાનમેં ખીલા દેગા, વોહી ઉસકે કેહનેમે હો-જાયેગા, લેકીન ઇસ બાતકા ખ્યાલ રખખે, કે અમલ કરને-વાલેકા મોંહ ચાંદ. ઓર સુરજકી તરફ અમલ પઢતે વક્ત હો, ઓર પાની દુંટીકે ખરાખર હો. વોહ મંતર યે હે.

કાલે બેનકી શુલ છડી, ગહન લગે ગોગાયે, ગહન સુપારી ખાતે-હી મેરે બસમેં હો-જાયે. દુહાઈ મહાદેવકી, દુહાઈ શુર જોરખનાથ-કી.

ક્રીસીકો અપને ઇશકમેં દીવાના કરનેકા મંતર-ક્રીસી અકેલે મકાનમેં રાતકે વક્ત નંગા હોકર, ચોકડી ખાર કર બયેક જાવે, ઓર અપને પીછે ચીરાગ જલતા રખખે. તકિ અપના સાચા સામને નજર આવે, ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહ-કર ઉઠ ખડા હોવે, ઇસ તરેહ ખીલા-નાગાહ, ઓર

રાજ તક અમલ કરે, તો મતલબ ઉસકા હાસીલ હોગા.
વોહ મંતર ચે હે.

યા ઈબલીસ, યા શયતાન, મેરી શીકલ બનકર પ્રતા-
નેકો રાન, સુતેકો જગા લા, બયઠેકો ઉઠાલા, ન-લાવે તો
અપની માંકા દુધ પીયા હરામ કરે.

મોહબ્બતકા મંતર-હીંદુ લોગ, જે સુબોહકો દરીવા
કિનારે મીસવાક (હાતન) કરકે, ઓર ઉસકો ચીરકે ફેંક
દેતે હે, વોહ બહોતસે જમા કરકે સુખા રખે. પસ હસે-
હરા, યા દીવાલીકી રાતકો, અકેલા જંગલમેં જાવે. ઓર
આબાદીસે દુર કહીં પીપલ યા બઠકા, (હીંદી વડ) અકેલા દરખ બડા
હો, ઉસકે નીચે જાકર, એક ચુદ્દા બનાવે. ઓર ખોપરીમે
ચાવલ પકાવે. લકડીયોંકી જગા વોહી મીસવાક (હાતન) ખોપરીકે
નીચે જલાવે. મગર અપને આસપાસ એક બડા (હિસાર) કુંડલ
ખેંચ લેવે. ઓર ઉસી કુંડલકે અંદર બયેઠકે ચે કામ કરે.
ઓર ચુદ્દાલી કુંડલકે અંદર બનાવે. જબ તક ચાવલ પકકે
વહાં તક આપ મંતર પરહતા રહે. મઝબુત દીલ કરકે બયઠે
ઓર હરગીઝ ન-ડરે. બહોતસી ખોદ-નાક શકલેં દીખાઈ
દેંગી. ઓર કુંડલકે ચારોં તરફસે આકર ઘેરેંગી. મગર કુંડલકે
અંદર ન આ-સકેંગી. ઇસલીચે બીલકુલ બે-શીકર હોકર અંદર
બયઠા રહે. જબ ખોપરીકે અંદર ચાવલ પક-કર ગલ જાવે, તબ
ઉસ ખોપરીકો ઉઠાકર પીપલકે ઝાડસે મારે, કે કુછ ચાવલ

ઝાડકે સાથ ચીપક કર રેહ-જાઈગે, ઓર કુછ ગીર પડેગે. પસ ઇન દોનોં કિસમકે ચાંવલોંકે અલગ અલગ પેહછાન-કર રખે. જો ચાંવલ ચીપક-કર રેહ-ગયે થે, અગર ઉનમેંસે એક દો દાને કીસીકો મીઠાઈમેં ખીલાકર ખીલાયેગા, તો વોહ શખ્સ ઉસીકા હો-જાયેગા. ઓર અગર ગીરે હુયે ચાંવલ મેંસે એક દો દાને કીસીકો ખીલાયેગા, તો બુઢાઈ-હો જાયેગી. મગર ઇન ચાંવલોંકે ધુપમેં અછી તરેહ સુખાકર રખે. ક્યુંકે અગર ગીલે બંધ કરકે રખેગે, તો સજાવેગે. કુંડલ નીકાલ-નેકા મંતર ચે હે.

આય-તુલ કુરસી દીન કુરઆન, ચવડા તબક તુઈ રહમાન, આય-તુલ કુરસી દીન હજારી, મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ તેરી અસવારી, લંકાસા કોટ સમંદરસી ખાઈ, ચા હઝરત મુલય-માન પયગંબર તેરી દુહાઈ.

તીન મરતબે ચે મંતરકો પરહે. ઓર છુરી-પર હમ કરે, ઓર છુરીસે એક હલકા (કુંડલ) અચસા ખેંચે, કે લકીર કહીં દુટને ન-પાવે. ઓર જહાં કુંડલકે દોનોં સીરે મીલ-જવેં, વહીં છુરી ગાડ દેવે. પસ ઉસકે અંદર બયેઠ-કર કુલ અમલ કરે. ઓર ચાંવલોંકે પકને તક, નીચેકા અમલ પરહુતા જાવે. વોહ અમલ ચે હે.

હરના-ગરસે ચાંવલ લાઈ, ગંગા-જલસે ખીર પકાઈ, ખીરાકો ચે ખીર ખીલાઈ, ખીર ખીલા-કર બસમેં લાઈ.

કીકું તેરે માત પીતા, છુને તુઝે ગોઠ ખીલાયા હે, અનંત કીકું
અનંત કીકું. ખીસીયો હંત જાગો, છુસ કામમેં લાઉં
ઉસમેં લાગો.

બચ્યા પચઠા હોનેકા હઈં દુર હોનેકા મંતર-
અગર કીસી ઔરતકો જન્નેકા હઈં હોતા હો, ઔર બચ્યા
પચઠા ન-હોતા હો, તો યે મંતર પરહ-કર કાલે દોરમેં
સાત જાઠે લગાવે, કમરમેં બાંધનેકો દેવે. ઇનશા અલ્લાહ
તુરત બચ્યા પચઠા હોવે, ઔર જબ બચ્યા પચઠા હોવે,
તબ વોહ દોરા ખોલ-દેવે. વોહ મંતર યે હે.

અરજન સરજન તારા દુટે, પુલાનીકા (ઔરતકો નામ
દેવે) પેટ છુટે.

ખીછછુ ઉતારનેકા મંતર-અગર ખીછછુ ઉતારના
મંજુર હો, તો યે અમલ સાત રાજ ફજરમેં કરે. ચુને છુને
હુયે પાવ-સેર લેકર, ઉસ-પર સો મરતબે યે મંતર પરહ-
કર હમ કરે, ઔર વોહ ચુને બચ્યાકો ખાંટે. બાહ સાત
રાજકે ખીછછુ ઉતારે તો, ઝેહર ઉતર જાયેજા. વોહ મંતર
યે હે.

બડમેં જડ, જડમેં ડાલી, વહાં બસે ખીછછન કાલી,
ખીછછનકે આઠારે બચ્યે, છે કાલે, છે કખરે, છે કકેતરે,
ઉતરે તો ઉતારૂં, ચડે તો મારૂં, ઉતર ખીછછુ હંકે જોડ,

મેરે ઉતારે ના ઉતરે તો, ખાખ મોઠ્ઠુક-નીન ચીંચતીકી આન.

મોહનીકા મંતર-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર બના-લેવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇસ મંતરકો સાત દીન તક, ચાને હર રોજ એકસો આઠ ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહે. યા દીવાલીકે દીન પરહે. તો મંતર અમલમેં આયેગા ફીર પાનકે ખીઠે પર હમ કરકે ખીલાવે. ઇસ તરેહ તીન ખીઠે ખીલાવે, તો મતલબ હાસીલ હોગા. વોહ મંતર ચે હે.

અચપલ મોહની ચંચલ નાર, છોટે ઘંટી ફીરે ઘરનાર, હાથમેં ખીડા રાહ સુધાર,* ઉસકો ખાતે સુખ નહો, સોતે સુખ નહો, જબ દેખે હમારા સુખ, તો આવે ઉસકો સુખ, હમારા બચન ન રખ્યે, તો તુઝે મહાખીરકી આન.

ખાંખ છખખીસવાં-શોઅબોહાંમેં.

થોડા નવસાગર ઓર આકર કરહા (અક્કલગરા) ધીસ-કર, અપને મોંહકે ખીચમેં રખ્યે. ઓર ઉસકે પાનીસે ગરગરા કરે. બાદ ઉસકે ઈંગારા આગકા જલતા હુવા, ખીચ

*યહાં ઉસ શપ્સકા નામ લેવે. અમલમેં લાતે વક્ત નામ લેનેકી જરૂરત નહીં હે. લેકીન પાન પર હમ કરતે વક્ત નામ લેવે.

માંહકે રખખે, તો હરગીઝ માંહ ઉસકા આગસે ન-જલેગા.
ગોયા માંહમેં બરફ રખખા હે.

અગર થોડી ખાક, કે જહાં પર ગધા લોટા હો,
વોહ લેકર નીચે હસ્તર ખાનકે રખખે. તો ખાનેવાલે લોગ ઇસ
શીદતસે હસે, ઓર કેહ-કહા મારે, કે ઉનકા ખાના છુટ
જાયે, હંસી હરગીઝ બંદ નહો.

અગર મુરહા (મૈયત) ઇનસાનકે દાંત, ઓર હુદહુદ
જાનવરકી ઝખાન, કીસી શખ્સકે સીરહાને રખખે, તો વોહ
હરગીઝ ખાખ, યાને નીંદસે નહીં જાગેગા.

અગર કીસીકો બીછછુને ડંક મારા (કાટા) હો, તો
થોડા નવ-સાગર લેવે, ઓર ઉસમેં ચુના મીલાવે, ઓર વોહ
ધીસકર સુંઘાવે, કે જીસસે ઉસકી બુદ્ધિમાગમેં પહોંચેગી,
તો ફૈરન બીછછુકા ઝેહર ઉતર જાયેગા.

અગર કીસીકો સાંપને (ડંકમારા) કાટા હો, તો ઉસી
વક્ત એક ચીનોઠી બરાબર નીલા-થોથા લેવે. ઓર બારીક
ધીસકર, સાંપ કાટે હુયે-કે દીમાગમેં પહોંચાવે, તો ઉસી
દમ વોહ શખ્સ હોશમેં આ-જાયેગા. ઓર મરનેસે બચ
જાયેગા. લેકીન યે ઇલાજ જલ્દ કરના ચાહીયે, કયું-કે દેર
હોગી, તો ઇલાજ કારગર ન-હોગા.

સમંદર-ફીન, ઓર ગંધક, કે રૂંધમેં લપેટ કર, ઓર
ઉસકી બત્તી બનાકર, તીલકે તેલમેં રખકર બત્તીકો જલાવે,
તો કયસીબી હવા ચલેગી, લેકીન બત્તી નહીં બુજેગી.

ઇતવારકે દીન જબ અમાસ હો, તબ ધુધુ યાને (ધુવડ) બનવરકા તલવા લેકર, ઉસે પાનમેં રખકર જીસ ઔરતકો ખીલાવે, તો વોહ બસમેં આ-બાવે.

છુર્ષ-મુઝ, યાને શરમીંદગીકી પત્તી લેકર, ઇતવારકે દીન હાથમેં મલે, જબકે કીસ્મી ઔરતકો શરમીંદા કરના મંજુર હો, તબ અપની હથેલી ઉસે દીખાવે, ઔર મુઝી બંદ કર લેવે, જબ તક અપની મુઝી બંદ રહેગી, ઉસકે પીસતાન (છાતીયાં) ગાયેબ રહેંગે.

જંગલી મેંડકકી ચરખી લેકર, તીન બાર તલવેમેં, અંગુડેસે એડી તક મલકર, આગ પર ચલે બયેં, તો પાઉં દુરગીઝ ન-જલેગા.

ઔરતકા સબુચા, યાને ઘડા, પાનીસે કભી ખાલી ઔર કભી ભરા હુવા માઅલુમ હોવે-હંસકી ચાંચ લેકર મંગલકે રોજ પનઘટકે રાસતેમેં એક લકીર ખેચે, જો કેવું પનહારી ઉસ જગાસે ઘડા લેકરબાયેગી, તો ઉસકા ઘડા ખાલી માઅલુમ હોગા. ઔર ફીર ઉસ તરફ બાયેગી, તો ઘડા ભરા હુવા નઝર આયેગા. ગરઝ-કે છતની દફા આના બના હોગા, ઉતની દફા ખાલી ઔર ભરા હુવા માઅલુમ હોગા.

બનવરોંકો પકડનેકા ઈલાજ-ચાહીયે, કે ચને, યા ચાંવલ, યા ગીહું, લેકર મઠારકે (આંકડા) દુધમેં તર કરકે સુખાવે, ફીર જીસ જગા વોહ દાના પડેગા, ઔર જો

પરીદા ઉસે ખાયેગા, તો ફૈરન બે-હોશ હો-જાયેગા. ઉસ હાલતમેં ઉસકા પકડ લેના આસાન હે.

બગેર ખુંટીકે ખીડાઉં-પર ચલના-અગર મુફેદ ખીનોઠીકે પાનીમેં ઘીસકર, ખીડાઉં-પર લગાવે. ઓર ઉસકે લુકાવે, ઓર ફીર પાંઉ ધીકર ખીડાઉં પર, બ-ગયેર ખુંટીકે ચલે, તો ચલ સકેગા.

અગર હડતાલ, ઓર મંસલ, ગાયકે મસકેમેં મીલાકર સાત ગોલીયાં બનાવે, બાદ એક હફતે તક, મોરકો ખીલાવે, બાદ એક હફતેકે ઉસ મોરકી બટ (ગુ) લેકર, હાથમેં લગાવે, ઓર ફીર હાથમેં ચાંદી, યા સોનેકી કોઈ ચીઝ અપને હાથમેં લેવે, તો કીસીકો માઅલુમ ન-હોગી.

તમામ ઘરમેં સાંપ દીખલાઈ દેંગે-સાંપકી કંચલી લાકર, ચાર બત્તી બનાવે, ઓર ચાર કોડીયે તાંબેકે લેકર ઉસમેં તેલ ઠાલે, ઓર ઉન બત્તીયોંકો સીલગાવે. ચીરાગોંકા રૂખ મશરીક, યાને પુરબકી તરફ રખજે, તો એક ઘડીકે બાદ, તમામ ઘર સાંપોંસે ભરા હુવા માઅલુમ હોગા. અગર ચીરાગ શુલ કર દોગે, તો તમામ સાંપ ગાયેબ હો-જાઈંગે.

લોહકી જાંલર, યા સંકલ, આગમેં ગરમ કી-હુઇ પકડના-લાંગડેકે પત્તોંકા અરક હાથમેં ખુબ મલકર, સાયેમેં ખુશ કરે, ફીર ગરમ કી-હુઇ જાંલર, યા સંકલ પકડોગે, તો હાથ જલનેસે મહપુઝ રહેંગે.

બાબ સત્તાઈસવાં-અદવીયાત, યાને દવાઈયોંકે બ્યાનમેં.

જાનના ચાહીયે, કે સીવાયે મૌતકે કોઈ અયસા મરજ નહીં, કે જીસકે દશ હોનેકે લીયે, દવા ઓર દુઆસે ઇલાજ ન-હોવે. મુસલીમમેં જાબીર રહી, સે રિવાયત હે, કે હઝરત રસુલે કરીમ, સલ, ને ફરમાયા, કે હર ખીમારીકી એક દવા હે, શીર જખ વોહ દવા ખીમારકો પહોંચે, તો ખુદકે હુકમસે સેહ-હત હાસીલ હોતી હે. જખ આદમી કીસી મરજમેં મુખ-તીલા હો-જાયે, તો ઝુર્ર હે, કે અલ્લાહ તઆલા પર તવક-કલ કરકે, અપને મરજકા ઇલાજ કરે, ઓર યે સમજે, કે શાફીએ બરહક અલ્લાહી હે. ઓર દવામેં ઉસીકી (અલ્લાહકી) તાસીર બખશી હુઈ હે.

સરકે દર્દકા ઇલાજ-જખ કીસીકે સરમેં દર્દ હો, તો યે લેપ સર પર લગાવે, મુંઠ ઓર એરંઠ, કી જડકા છીલકા બારીક કુટકર છાન હેવે, ઓર ઉસકો પાનીસે ધોકર, સાઠીકે ચાંવલકે સાથ બારીક પીસકર સર પર લગાવે.

સરકે દર્દકા ઇલાજ-અગર કીસીકો દર્દ સરમેં ગરમીસે હોતા હો, તો સુફેદ સંદલ, ઓર ગુલે નીલોફર (કુંપલીકે પુલ) ઓર જવકા આઠા, યે તીનોં ચીઝેં વજન ચાર ચાર માશે ભર

લેવે, પાનીમેં પીસકર પેશાનીકે ઉપર લગાવે.

આધે સરકે દહંદા ઇલાજ-કાગળ લીમુંકા રસ, દો (ટીપે) કતરે નાકમેં ઢાલે, જીભ તરફ સરકા દહં ન-હો, ઉસ તરફ નાકકે સુરાખમેં ઢાલે.

નન-સાગર, ચાર રતી, પાનીમેં ઘીસકર, નાકમેં ઢાલે, જીભર દહં ન-હો, ઉસ તરફકે સુરાખમેં ઢાલે.

ઇસ્કાન, યા કંવલેકા ઇલાજ-રેવંદ-ચીની, ચાર માથે, કાશની દો તોલે, કાલી દરાખ દો તોલે, ઇન ચીઝોંકો પાવસેર પાનીમેં રાતકો ભીગા રખજે, ઓર સુખોહકો મલકર છાન લેવે. ઓર પીલાવે. ઇસી તરેહ જ, સાત રોજ તક પીલાવે, ખટ્ટી ચીઝે, ઓર તેલ વ-ગયરા ન-ખાવે.

ત્રીફલા ઓર સુકી ગાંભી, (ગરવેલ) યે દોનોં ચીઝે બરાબર વજનમેં લેવે, ઓર બારીક કુટે, ઓર દસ માથે, હર રોજ સુખોહમેં ખાવે, યે દવા સાત દીન તક ખાવે.

બવાસીર, યાને મસોંકા ઇલાજ-બવાસીર દો કિસમકો હે. એક વોહ, કે મકઅદમેં મસે હો, ઓર ઉસ-મેંસે ખુન નીકલે, ઉસકો બવાસીર ખુની કેહતે હે. ઓર જીભ-મેંસે ખુન ન-નીકલે, ઓર પુલ બાવે, ઉસકો બાદી બવાસીર કેહતે હે. ઇલાજ યે હે. હાર સાગારકે બીજકો છીલે, ઓર વજન એક તોલા લેવે, ઓર કાલી મીરચીયાં આઘા તોલા લેવે. યે દોનોં ચીઝોંકો કુટ છાનકર ગોલીયાં બનાવે.

ઝોર વજન હરએક ગોલીકા દો માથે હોવે, અથસી ગોલી
ખનાવે. ઝોર વોહ ગોલી હર રોજ એક, સુખોહકો ઠંડ
પાનીસે નીગલ જાવે. આરામ હોતે તક ઇલાજ કરે. પરહેઝ,
ગરમ ચીઝે, ગોશત, મછલી, બેગન, વ-ગયરાકા રખજે.

શોરા-કલમી, ઝોર રસોત, હમ વજન લેકર ઉસકો
ખારીક પીસ ડાલે, ઝોર જંગલી બેરકે ખરાબર ગોલીયાં
ખનાવે, ઝોર હર રોજ એક એક ગોલી ખાવે. ઝોર થેલી
ગોલીયોં-મેંસે ઘીસકર મસોં પર લેપ લગાવે, તો બેહતર હે.

કાલી જીરીકા સુપુક (જુકી) ખુની, ઝોર ખાદી, બવા-
સીરકોં મુશીદ હે. કાલી જીરી, એક તોલા લેવે, ઝોર સેકે
ઝોર આધી કરચી રખજે. ઝોર હર રોજ સાઠીકે ચાંવલકે
પાનીકે સાથ એક દીરમ ખાવે.

રસોત, સુકે ધાને, ઝોર નાગ-કેસર, યે તીનેં ચીઝે
વજનમેં ખરાબર લેવે. ઝોર ઉનકો ખારીક કુટ ડાલે. ઝોર
હર રોજ, સુખોહમેં એક તોલા ફંકી મારે, ઝોર ઉપર
થોડા ઠંડા પાની પીવે. તો બવાસીર દફા હોગી.

મીરગી, યાને ફેફરેકા ઇલાજ-આકર કરહા, યાને
હીંદી અછલગરા, કુટ છાવકર શેહદમેં મીલાવે, ઝોર જવાન
આંખીકો એક તોલા, ઝોર બચેકો દો-માથે, હર રોજ
ખીલાવે, એક હફતેમેં આરામ હો-જાયેગા.

અસકે મીસીકા (ફેફરા) આવીજા હોયે, તો તુખમે
કુન્ચા, યાને કાકયેકે બીજકે ગાયકે ઘીમે જોશ દેકર, વોહ ઘી,
અસકે ફેફરા આતા હો, ઉસકી નાકમે ઠાલે. તો આરામ હોગા.

આગસે જલે હુયેકા ઇલાજ-ખડકી (૧૩) કુંપલ
ગાયકે દહીમે પીસકર, ઉસકે જલી હુધ જગા પર લગાવે.
તો આરામ હોગા.

અગર કીસીકા બદન જલકર સુફેદ હો-ગયા હો, તો
હરડે, ઝેડે, ચોર આંવલે, કો પાનીમે પીસકર લગાવે.

કાનકે દહંકા ઇલાજ-ભરસન, કો કુટકર, ઉસકા સાફ
અરક લેકર, નીમ ગરમ કરકે અસ કાનમે દહં હોતા હો,
ઉસમે ટપકાવે.

મીઠે તેલકે અંદર ઘોડાવજ ગરમ કરે, ચોર જબ
ઠંડા હોવે, ઉસ વક્ત કાનમે વોહ તેલ ટપકાવે.

અસ શખ્સકા કાન પક ગયા હો, ચોર ઉસમેસે પીપ
મેહતા હો, તો ખાલીસ શેહદ (મધ) લાકર, ઉસકો ખુબ
ગરમ કરકે, ઉસકી બત્તી બનાવે, ચોર વોહ બત્તી ઉસ
કાનમે રખ્ખે, તો પીપ અંદ રાજમે બંદ હો-જાયેગા.

દાંતોંકે દહંકા ઇલાજ-તુલસીકી પત્તીયાં, કાલી મીર-
ચીયાં, પીસકર ગોલી બનાકર, દાંતોંકે નીચે દબાયે.

અક્કલગરા, નવસાગર, ચોર અફસુન, હરએક પાંચ
માશે પીસકર, દાંતોં-પર રખ્ખે, તો દહં દુર હોગા, ચોર
ચોર કોઠેલી મર જાયે.

ખાંસીકા ઇલાજ-મુલેડી, (જેઠીમઢ) ઓર કાલી મીરચ, બીરધાન (ભુનકે) કરકે, બરાબર ઉસકે મીસરી મીલાકર કુટ છાનકર ચનેકે બરાબર, ગોલીયાં બનાવે. રાતકો દો ગોલીયાં મોંઢમે રખખે. યે ઇલાજ બલગમી ખાંસીકો મુફીદ હે.

કાકડા સીંગ, જેઠીમઢ, બબુલકા શુંઢ, ખસખસકે પોસ્ત, પીપલ (છોટી પીપર) સમંઢર ફલ, બરાબર વજનમેં લેવે, ઓર કુટ છાનકર, સુપુદ યાને ભુકી બનાયેં, ખુરાક હર રોજ ત્રીન માશે ખાવે.

હીચકીકા ઇલાજ-નારીયેલકે બાલ જલાકર, રાખ ઉસકી પાનીમેં મીલાયેં, ઓર જબ વોહ રાખ (ખાક) પાનીકે નીચે બયેઠ બાયે, તો પાની ખાલીસ ઉસકા લેકર પીયેં.

મોરકે પર જલાકર, ત્રીન માશે, ખાલીસ શેહદમેં મીલા કર ખાયેં.

પુદીના શક્કરમેં મીલાકર ચાખેં.

તાપ તીલ્હીકા ઇલાજ-લીમુકા અરક, એક દામ, ખ્યાઝકા અરક, એક દામ, બાહમ મીલાકર ચવદા રોજ તક પીયેં. ઓર સીવાયે નરમ ચીઝકે, માનીંઢ ખીચડી, ઓર દાલ ખુશકેકે ઓર ન-ખાવેં.

ઢરેલેકી કુંપલે સુખી, વઝન સાડે ત્રીન મીસકાલ લેવે, ઓર ઉસસે આધા વઝન કાલી મીરચીયાં લેવે, ઓર કુટ છાન-કર, હર રોજ સુબોહકો ઠંડે પાનીકે સાથ પીયેં. તો તીલ્હીકી સખતીકો ફર કરતા હે.

સુઝાક, યાને પીરમેઠા ઇલાજ-કબાખ ચીની, રેવંદ ચીની, ઓર ઇલાયચી, વગન હરએક છે માશે, કલમી શેરા, એક તોલા, મીસરી દો તોલે, યે સખ ચીઝેં ખારીક કરકે ગાયકે દુધ સાથ પીયેં.

જાસવંતીકે પુલ, પેહલે રોજ, એક પુલ ખતાશેકે સાથ ખાવે, ઇસી તરેહસે ચાર રોજ તક ખાવે, એક એક પુલ રોજ ઝીયાદા ખાવે. ઓર પાંચવેં રોજસે એક એક પુલ કમ કરે, કે એક તક હો-જાવે. ઇનશા અલ્લાહ, સુઝાક (પીરમા) અછી હો-જાયેગા.

દો ખતાશે લેકર, ઉસમેં ખડકા દુધ, ભરકર, ૩ તીન રોજ તક સુખોહકે વક્ત ખાવે, ખડકા દુધ સુખોહકો સુરજ નીકલનેકે અવલહી નીકલેગા.

સંહલકા ખાલીસ તેલ, ખતાશેમેં ડાલકર, ચંદ રોજ ખાવે, તો ખીમારી દુર હોગી.

મેંહલીકે પ , આંવલે, સુફેદ છરા, ઓર ધનીયા, (ધાને) ગોખરૂ, સખ વગન એક એક તોલા લેવે, ઓર ઇન સખકો થોડા કુટ ડાલે, ઓર મીટીકે કોરે ખરતનમેં પાની ઢાલકે સતકો ભીગાવે. ઓર સુખોહમેં પાની નીથારકે, ઉસમેં એક તોલા શક્કર મીલાકર પીવે.

આંખોંકા ઇલાજ-સુરમા ખનાનેકી તરકીખ, સુરમેઠા બુથ્થર દો માશે, હરડેકે પોસ્ત છે માશે, માંસ લેખત છે

માથે, ઈન સબ ચીજોંકો ખરલ કરકે સુરમા ખનાવે, ઓર આંખોંમે લગાવે. તો આંખોંકી રોશની ઝીયાદા હોગી.

છનકી આંખે કમજોર હો-ગઈ હોં, તો સુરમા ખનાવે, બદ્દરાન, કાકુર, ઓર મીસરી, યે તીનોં ચીજેં હમ વઝન લેકર, ખારીક સુરમા ખનાવે, ઓર આંખોંમે લગાવેં.

દમ્મેકા ઇલાજ-ફીટકી-કો આગ પર સેકે, ઓર ઉસકે બરાબર મીસરી લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર ભુકી ખનાવે. ઓર ખુરાક દો માથે હર રોજ ખાવે.

મદાર યાને આંકડેકી કલી, કે જો ખીલી નહો, વોહ લેવે, ઓર દો હીસ્સે અજવાન લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર ગુઠકે અંદર મીલાવે, ઓર ગોલીયાં ખનાવે, એક તોલા સુખોહમે ખાવે.

કુબ્બતે ખાહ, યાને તાકતકી દવાયે-સમંદર સોખ, તાલમ-ખાના (એખરા) તુખમે રીહાન, હરએક પાંચ દીરમ કુટ છાનકર, સુપુફ ખનાકર, આઘા દામ, નહાર મોંહ ખાવે, તુરશી (ખટાશ) ઓર ખાદીસે પરહેઝ કરે.

આકર કરહા, એક દીરમ, તુખમે રીહાન, આઠ દીરમ, શક્કર નવ દીરમ, કુટકર છાનકર, ગોલીયાં ખનાકર એક દીરમ ખાવે.

ચનીયા ગુંદ, ઓર બહુ-ફલી, યે દોનોં બરાબર ખીસકર, એક તોલા હર રોજ, ફૂધકે સાથ ખાવે, તો મળી

(ધાત) ગાડહી હોગી. ઓર કમરકા દઢ, ઓર કમજોરી-કી શીકાયત દુર હોગી.

તપ, યાને બુખારકા ઇલાજ-સમંદર ફલ, ઓર કાલી મીરચ, તુલસીકે પ-તે, યે સબ બરાબર વજનમેં લેકર, એક માશા, તપ આનેકે અવ્વલ, ખાસી પાનીકે સાથ ખાવે.

પીપલ (પીપર), કાલી મીરચ, કલોંજી, ચીરાતા, ગેરૂ, હરએક એક એક માશા, લાંબકે પ-તે દો-માશે, કુટ છાનકર સુપુફ બનાયે, ઓર બુખાર આનેકે અવ્વલ સુપુફ એક માશા ખાવે. બચ્ચેકો આધા માશા દેવે.

તુખમે રીહાન, વજન એક તોલા લેકર, ઉસકો એક તોલા મીસરીકે સરબતમેં ભીગા દેવે, જબકે વોહ પુલ હો જાવે. તો તપ-વાલેકો તીન રોજ તક, ઇસી તઓરસે પીલાવે, ખુદા આહે, તો તપ દફા હો-જાયેગી.

ઝેહરકા ઇલાજ-જીસ, શખસને ઝેહર ખાયા હો, તો ઉસકો કચ, (ઉલટી) ગરમ પાની, યા ખારા પાની, પીલા કર કરાવે, યા ઘી પીલાવે.

સબ કીસમકે ઝેહરકો ફાયદા કરે-ચોલાઇકી જડ, અગર તાઝી હો, તો એક તોલા, ઓર અગર ખુશક (સુખી) હો, તો બે માશે, પાનીમેં ખીસકર, ગાયકે ઘીકે સાથ ખાયે.

ગાયકા ઘી દસ દીરમ, લાહોરી નમક, દો દીરમ, મીલાકર ખાયે, તો સાંપકે કાટે હુયે, ચખસકો કાયેદા હોગા. યાને ઝેહર ઉતર જાયેગા.

કંઠમાલાકા ઇલાજ-મુલીકે ખીજ, ખકરીકે દુધમે પીસકર લેખ કરે.

ગાયકે સીંગ, ઓર નાખુનકો જલાકર, ઘીમે મીલાકર, કંઠમાલાકે દાનો-પર લગાવે.

આવાજ ખુલનેકા ઇલાજ-ખસખસકે પોસ્ત, ઓર અજવાયનકો પાનીમે નેશ દેકર ગરગરે કરે, ઓર શુદ્ધીકી જડ મોંહમે રખખે.

ચાંવલ, શુડમે પકાકર, વોહ સોતે વક્ત પેટ ભરકર ખાયે. ફીર એક ઘંટેકે બાદ દો ચમચે, નીમ ગરમ પાની પીયે, ઓર મોંહમે કળાખ-ચીની રખખે.

ઝુકામ, ઓર નઝલેકા ઇલાજ-જો પુઝલાત દીમાગ-સે નાકકી રાહસે નીકલે, વોહ ઝુકામ હે, ઓર જો હલક-કી તરફ ગીરે વોહ નઝલા હે, ઇસ મરઝમે જીમાખ, ઓર ઉંધે સોનેસે, ઓર ખટાઈ, ઓર દહી, ઓર ઘી, ખાનેસે પરહેઝ કરે. પાની કમ પીયે. છુંદકા કાહવા, પીનેસે નુઝલકો કાયેદા કરતા હે. ઓર સરપર બદરાન પીસકર, ગરમ કરકે લગા-નેસે ઝુકામ ખુશ હો-જાતા હે.

બાલ ઉડાનેકા પાઉડર-કલમ ચુના, જો કે, બુઝા હુવા નહો, વોહ દો તોલે, હડતાલ ગઈ, ઉમદા એક તોલા, સંગે જરાહત, એક તોલા. કાપુર દો માથે. ઇન સબકો-(ભુકી) સુપુક કરકે, કીસી શીશીમેં રખખેં, ઓર ઝુરતકે વક્ત કદરે (થોડા) લેકર પાનીસે લગાયેં, ઓર ચંદ મીનીટ બાદ થો ડાલેં, તો બાલ સબ ગીર બાઈગે, ફીર કદરે (થોડા) તેલ લગાયેં.

બુલ્લાબકી ગોલીયાં-સોના-મકીકે પ-તે, વઝન એક તોલા લેકર, ઉસકો બદામકે તેલમેં મીલાકર, ગુલકંદ, હરડેકા મુરખા, કાલી દરાખ, દુધીકા મગઝ, હરએક એક એક તોલા લેકર, સબકો પીસકર, ઉસકી ગોલીયાં જંગલી બેરકે બરાબર બનાકર રખખેં, ઓર ઝુરતકે વક્ત, એક યા દો, ગોલી મુખોહકો યા શામકો ખાનેસે પેટ સાફ હો-જાતા હે.

મોંહકો બહળુ દુર કરનેકા ઇલાજ—અગર મોંહસે બહળુ આતી હો, તો યે ગોલીયાં બનાકર મોંહમેં રખખેં. ઇલાયચી, સુપારી, લોંગ, ઓર આકર કરહા, (અફ્ફલ-ગરા) હરએક એક તોલા. ઓર ગુલાબકા પાની, ઓર પકકે પાન, લેકર ઉસકો ખરલ કરકે, ઉસકી ગોલીયાં, છોટી છોટી બનાકર મોંહમેં રખખે.

મસોડોંકા વરમ (સોજા) દુર કરનેકા ઇલાજ—ચમેલીકે પ-તે, મોલસરીકે ઝાડકી છાલ, ગુંદીકે ઝાડકી છાલ, થોડી થોડી લેકર પાનીમેં ડાલ-કર, જોશ કરકે ઉસકે ગરગરે કરનેસે વરમકો મીઠાતા હે. ઓર દરદકો દુર કરતા હે.

હયજા યા કાલેરાકા ઇલાજ અગર કય (ઉલ્ટી) ઓર દસ્ત બરી હોં, તો ફરયાઈ ખોપરા, ઓર ઝેહર મોહરા, યે દોનોંકો ગુલાબકે પાનીમેં ઘીસકર, ઇમલી, યા અનારકે શરબતમેં મીલા-કર પીલાનેસે, દસ્ત, ઓર કય બંદ હોંગે,

તીક્તાલ યાને તાપ તીલ્લીકા ઇલાજ-જીરકે પાસ એક સખ્ત ગોલા હો-જતા હે. જીસસે બદન દુબલા ઓર ખુખારલી આને લગ જાતા હે, ઉસકા ઇલાજ યે હે.

નવ-સાગર, રાઇ, અજવાન, કતીશ ગુંદ, સખ એક એક માશા, મીસરી દો માશે, ઇસકા સુપુક (ભુકી) કરકે હરરોજ યે ખાયા કરે, ઓર ઉપરસે ઠંડા પાની પીકર જીસ તરફ તીલ્લી હો, ઉસ બાજુ લેટ જાવે, ઓર પાવ કલાક તક લેટ રહે. ઓર મરીજ બન્યા હોવે, તો ફવાઇકા આધા હીસ્સા લેવે. પરહેઝ-ખટ્ટી ઓર બાદીકી ચીઝેં, ઓર તેલ વાલી ચીઝોંકા કરના ચાહીયે.

શાયેકાનોં ઓર નાઝેરીનોંસે ઇલાજી-આસ કરતા હું, કે ઇસ મિતાબકે જમા કરનેમેં મુજકા મોહત મુશ્કીલેં પેશ આઇ હેં. ઓર ઇસમેં જો અમલીયાત. ઓર તાવીજત ઓર ફગાયેં વ-ગયગ, દાખીલ કીયે હેં. ઉસસે ઝુરર ફાયેદા મીલેગા. લેકીન મોહબ્બતકે અમલ હરામ-કારીકી નિયતસે ન-કરે, કયું કે ઉસમેં દીની ઓર દુન્યવી નુકસાન હે. ઓર અદાવતકે અમલ, અગરયે કારગર હોતો હેં. લેકીન કીસીકો જરાસી આત પર ખરબાદ કરનેકા કોઇ ઇરાદા કરકે વયસે અમલ

ખુશ ખખર !!

ખુશ ખખર !!

અમારી પાસે નીચે લખેલી ક્રિતાઓ, તથા એ સિવા
બીજી પણ બજશે. એક કાર્ડ લખવાથી વી. પી. થી મો
લવામાં આવશે.

મુરશીદ કામીલ—એમાં ખુદાથી મલવાનાં માતીની ૫
છુપા બેદો, તથા તેનાં કવાયેદો છે કીમત ૦-૧૨ ૦

દોલતે બે-ઝવાલ—એમાં મુશ્કેલી દુર કરવાની તદ્દખીરો ૨
દુઆઓ, તથા મસલાઓ છે. કીમત રૂ. ૦-૧૦-૦.

હયાતે બાવેદાનો—તવારીખે હઝરત પીરાને પીર દસ્તગી
યાન સૈયદ અબદુલ-કાદીર જુલાની રહ,ની કરાખાતો, ૨
જાંદગીનો એહવાલ છે. કીમત ૦-૮-૦

આસારે કયામત—એમાં પ્રમામ મેહદીનું ખ્યાન, એહવાલ
મેહદર, પ્રસાદઓનું તમાલ થવું. જગત, અને જહન્નમ,
પુલ-સિરાત, વીગેરેનું ખ્યાન છે. કીમત રૂ. ૦-૮-૦

જાંદા કરાખાત—એમાં મોહખત કરવાના, અદાવત, અને
આકત, તથા બલા દુર કરવાનાં, રોજગારમાં વધારો કરવાનાં વિગેરે
મણી જાતનાં અમલો અને જંતર, મંતર છે. કીમત રૂ. ૦-૧૦-૦

નગમચે રહાની

શીરદોસકા ગજરા

સયરે ચમન

ગાહરે મુખન

બહારે પરસ્તાં

આરામે દીલ

બજમે કબાલી,

આ સાત જાતની ગાયનની ક્રિતા-

ઓમાં દરએકમાં જુદી જુદી કબાલી

અને ધિક્કી ગઝલો. અને નાટકનાં ઉરદુ

તથા ગુજરાતી ચુટી કાઢેલાં ગાયનો.

દાદરા, દુમરી. કેહેરવા, વીગેરે ઉસ્તાદી

ગાયનો વીગેરે દરએકમાં જુદાં જુદાં છે.

કીમત દર એકની રૂ. ૦-૫-૦ છે.

ક્રિતાઓ મલવાનું ડેકાણું:—

સૈયદ અનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં કાદરીની કુંઠ

મુ. બીલીમણ, હલ્લો—મુરત.

